

MUZEUM ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO EXILU

PROFESOR JOSEF

Josef

KRATOCHVIL

Jan a Sabina Kratochvilovi

PROFESOR JOSEF KRATOCHVIL

Jan a Sabina Kratochvilovi

Materiály použity z:

archivu Josefa Kratochvila Baby
archivu Ukrajinské svobodné univerzity
archivu benediktinů
archivu národního písemnictví
archivu bezpečnostních složek ČR
Vojenského historického archivu
archivu archiváře Samka z lázní Běloves
archivu Muzea hornictví
archivu Muzea českého, slovenského a rusínského exilu 20. stol. Brno
archivu Jana a Sabiny Kratochvilových
archivu Jiřího Kratochvila

Pod záštitou:

hejtmana Jihomoravského kraje JUDr. Michala Haška
primátora statutárního města Brna Ing. Petra Vokřála
Dominika kardinála Duky OP, arcibiskupa pražského a primase českého

Za finančního příspěví:

Krajského úřadu Jihomoravského kraje
statutárního města Brna
ALTA CZ, a.s.
Jana a Sabiny Kratochvilových

Publikace slouží jako doprovodný katalog k výstavě o 1. čs. armádním sboru v SSSR.

**Veškeré depeše, dopisy a dokumenty jsou doslovně přepsány dle originálů
beze změny a jakékoliv úpravy obsahu, gramatiky i slovosledu.**

© Jan a Sabina Kratochvilovi, 2016, © ÚSTAV K2001, z.ú., 2016, © Muzeum českého a slovenského exilu 20. století

„Nebo když některý z kazatelů trochu ostříti chtěl, láli naň, že na osoby káže, protože někteří ústně neznajíce psané, na hříchy zahráli, ale i na ty křičeli, že paskvile roztrušují.“

J. A. Komenský, Labyrint světa a ráj srdce

„S lidskými chybami musí počítat každý, i ten, kdo má lidí nadbytek a dobře je platí. Ale skautský idealismus nikdy se nesmí s prospěcháři a lidmi nespolehlivými, z nichž nakonec jsou škůdci svých svěřenců a celé organizace. Jen pracovníci naprosto oddaní a charakterní nesli dosud pokrok našeho hnutí a dovedli jej k morálnímu vítězství.“

Skautský vůdce, 1937

„Blahoslavení, kteří pronásledováni trpí pro spravedlnost.“

Rodové heslo

Josef Kratochvíl

PROFESOR JOSEF KRATOCHVIL

Prof. PhDr. Dr. Ing. Josef Kratochvíl Baby KCM (Jiří Jemar) – univerzitní profesor, senátor, vědec, cestovatel, skaut, zpravodajský důstojník, fotograf, spisovatel – autor řady knih a cestopisů pro mládež. Zakladatel českých škol v zahraničí, děkan Svobodné ukrajinské univerzity v Mnichově, (Pragensis), zastupitel Rady svobodného Československa, ministr školství prozatímní exilové vlády, čestný občan statutárního města Brna atd. Narozen o půlnoci z 31. 12. 1914 na 1. 1. 1915 jako syn křesťanského filozofa PhDr. Dr. Josefa Kratochvíla a Anežky z rodu svobodných pánů Honlů. Otec, soukromý docent dějin filozofie a teologie na Univerzitě Karlově v Praze, se celý svůj život držel výše uvedeného rodového hesla. Byl spolupracovníkem prezidenta T. G. Masaryka; se spisovatelem Karlem Čapkem spoluzakládal Ligu na ochranu Židů (po Čapkově smrti byl jejím předsedou) – a pro své ochránářské postoje vůči Židům v roce 1940 zemřel na následky výslechů na gestapu. Byl příbuzný generála Jana Kratochvíla, velitele 1. československého armádního sboru v SSSR. Dědeček matky Anežky (pradědeček Josefa Kratochvíla Babyho), PhDr. Ing. Antonín Honl (*3. 2. 1819 †17. 9. 1886), byl od 1. dubna 1850 ředitelem a správcem Zbýšovských uhelných dolů – Rahnova těžba „Láska Boží“ a dalších. Antonín Honl vymyslel a vystavěl odvětrávací komíny v šachtách, zjednodušil práci horníkům, odplynoval šachty, vybudoval nejhlubší šachty v Rakousku, koksovny atd. Po ukončení činnosti těžba bratří Müllerů přebíral 1. července 1869 vedení nové vídeňské „Innerbergske těžební společnosti“ a stal se jejím generálním ředitelem a inspektorem pro oblasti Těšínska a Štýrska. Za jeho vedení došlo jak k zásadnímu rozmachu těžby, tak i k rozvoji celé oblasti. Budovaly se nové šachty, silnice, stavěly se železnice z Brna do Rosic, vlečky k šachtám; rozrůstal se počet dolů, a tím i obyvatelstva. Antonín Honl myslel i na sociální podmínky dělnictva – stavěly se domy pro horníky, školy atd. Poté, co byl zvolen starostou Zbýšova, postavil zde školu, kostel, faru – za zásadního finančního přispění a pomoci bratří Rahnů a Müllerů. Byl zvolen poslancem Zemského sněmu, svou kandidaturu však přenechal hraběti Belcredimu z Líšně a věnoval se dále pomoci horníkům. Získal přezdívku „Lidumil“. Jeho syn (bratr babičky J. K. Babyho, Therezie Heleny Honlové Simonidesové), univ. prof. MUDr. Ivan Honl, byl český bakteriolog; od roku 1905 ředitel Pasteurova ústavu, od roku 1919 profesor na UK v Praze. Byl dvakrát děkanem lékařské fakulty UK, poté až do smrti přednosta Ústavu bakteriologie a sérologie. Byl iniciátorem založení Masarykovy Ligy proti tuberkulóze, zasloužil se o zřízení sanatorií pro tuberkulózu, zavedl úspěšné léčení bérčovými vředů. Izoloval surové antibiotikum užívané jako zásadní lék za druhé světové války (později nahrazené penicilinem); díky jeho objevům má česká lékařská věda prvenství v praktickém využití antibiotik. Byl osobním přítelem prezidenta Masaryka. Vlastnil Lázně Běloves u Náchoda, kde s úspěchem léčil revmatismus, dnu, ischias, ženské a cévní choroby. Podobně by se dalo psát o všech deseti dětech z rodu Honlů, navazujících na vzor otce „Lidumila“ Antonína Honla, který jako by předurčil jejich životní dráhu a zavázal i všechny další potomky v následujících generacích.

RODINA

Josef Kratochvil (filozof) s rodiči

J. K. Baby s rodiči a bratrem Antonínem

Antonín Honl, asi 1855

Manželka Antonína Honla Marie Terezie, asi 1860

Antonín a Marie Terezie Honlovi, prarodiče J. K. Babyho, 1878

Rodina Honlů, v první řadě Antonín Honl s Marií Terezií, v poslední řadě třetí zleva prof. Jaroslav Simonides, dědeček J. K. Babyho

Rodina Honlů. František Honl – praprapradědeček J. K. Babyho (sedící v první řadě zleva), daguerrotypie, asi rok 1842

Dům Honlů ve Zbýšově, knihovna, asi 1860

František Honl (*4. 7. 1787 †1843), otec Antonína Honla, v pozadí jeho bratr Jindřich Honl a sestra, fotokopie (1870), daguerrotypie asi z roku 1842

Matka Dr. Antonína Honla Mariana Bonaventura, roz. Peterková (*29. 7. 1794 †1876), a jeho sestra, daguerrotypie kolem roku 1840

P. Miloslav Simonides, farář v Tvarožné, bratr dědečka J. K. Babyho

Sestra manželky Antonína Honla, asi kolem 1870

František, bratr Antonína Honla, foto asi kolem roku 1870

Antonín Honl se svou paní Marií Terezií, rozenou Feigerlovou, dcerou župního rady v Novém Jičíně, a dětmi – Marií Terezií a Jaroslavem

Ignátz Honl, bratr Antonína Honla, s rodinou, daguerrotypie asi kolem roku 1840

Dům dědečka a babičky J. K. Babyho ve Žďáře nad Sázavou, (babička, rozená Trefulková, druhá žena prof. Simonidese)

Lázně rodiny Honlů v Bělovsi u Náchoda

Honlův dům (zámek) Na Láně č. 55 ve Zbějšově (nyní Zbýšov u Brna)

Univerzitní prof. MUDr. Ivan Honl, 8. dítě Antonína Honla, ředitel Pasteurova ústavu a majitel lázní Běloves s prezidentem T. G. Masarykem, asi rok 1920

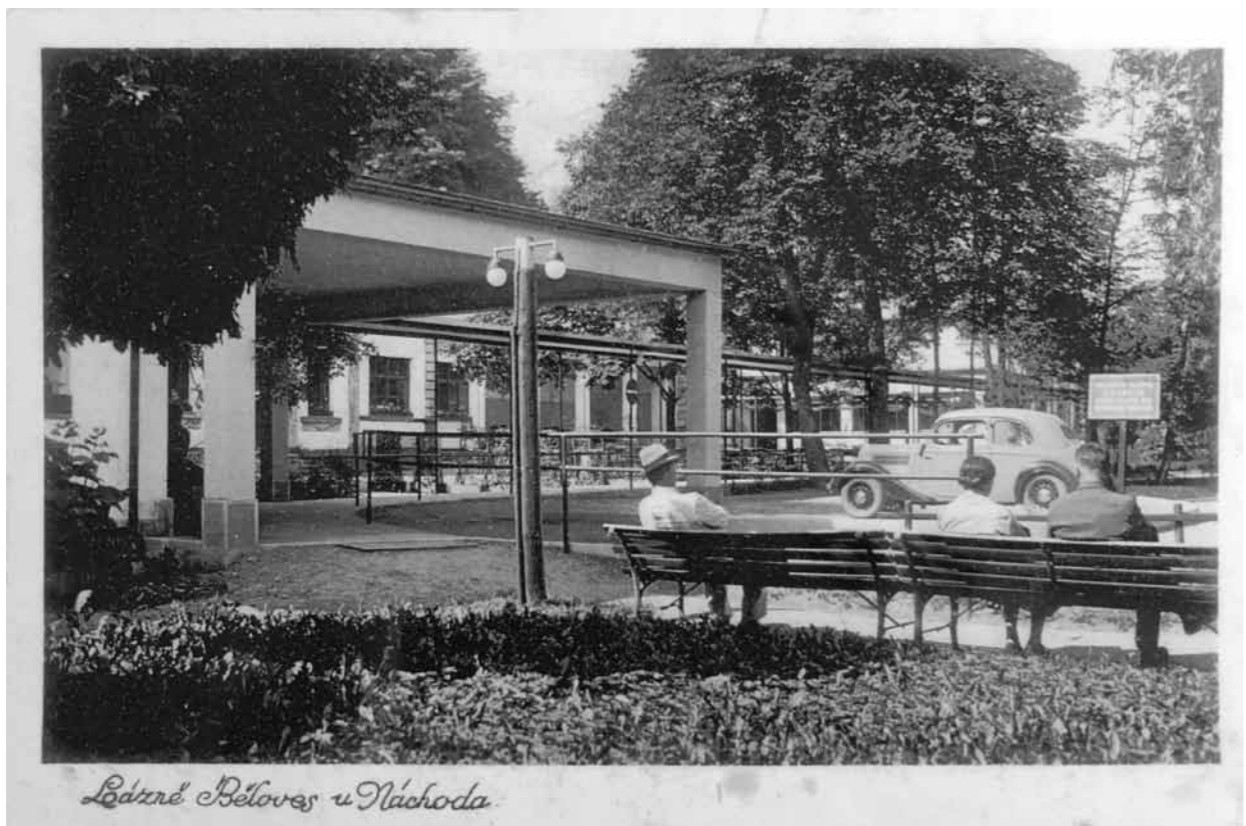

Setkání Honlů v lázních Běloves u Náchoda, vlevo bratranec J. K. Babyho MUDr. Vladimír Honl s hercem Vlastou Burianem

Dědeček J. K. Babyho, manžel Therezie Heleny Honlové, rodák z Třebíče, profesor Jaroslav Simonides, významný fyzik, byl ředitelem reálného gymnázia v Příboře, dnes Masarykova gymnázia. Byl prvním starostou města Příboru po roce 1918. Byl častým návštěvníkem u prezidenta Masaryka. Jeho bratr Alois Simonides se stal prvním starostou hlavního města Prahy v roce 1918, spoluzakladatelem Národních socialistů – s mladochem Klofáčem – zakladatelem a vrchním ředitelem Všeobecné nemocenské pojišťovny. Druhý bratr Simonides byl děkanem v Tvarožné u Brna. Třetí bratr Simonides byl farářem v Jamném.

Částečný pohled do historie rodu ozřejmuje, že životní směr všech potomků byl vcelku jasně určen. Josef Kratochvil Baby byl povinován naplnění odkazu předků poctivou a usilovnou prací.

Josef se narodil v Pozořicích u Brna na panství knížat z Liechtensteina, ač rodina žila v centru Brna na ny-

Svatba Honlů v Pozořicích. V pozadí pozořický zámek, vlevo správce panství knížat Liechtensteinů Hnyk, uprostřed vzadu P. Miloslav Simonides, farář v Tvarožné, a další členové rodiny Hnyků, Honlů, Simonidesů, Kratochvilů

nějším Šilingrově náměstí, kde obývala jedno patro tehdejšího Městského dvora (nyní hotelu Comsa – na domě je pamětní deska prof. J. K.). Za první světové války se však rodina přesunula z Brna do Pozořic za sestrou maminky J. K., manželkou hospodářského a lesního správce panství vládnoucích knížat z Liechtensteinů Hnyka, který byl též jako vynikající odborník a hospodář po určité období správcem sousedního panství v Tvarožné, majetku hrabat Belcredi. Strýc Hnyk později seznámil dospívajícího Josefa se svým spolupracovníkem, ředitelem lesního hospodářství knížat, Josefem Žalmanem, který bydlel – jako zaměstnanec knížecí rodiny – ve vile knížat z Liechtensteina v Pozořicích (nyní ulice Malé Lipky 146). Josef tam za ním často docházel (vila je v současnosti majetkem rodiny Kratochvilovy). Žalman jako myslivec a spisovatel měl na Josefa dobrý vliv. V pozdějších letech se Josef Žalman též i písemně vyjadřuje k Babyho publikační činnosti. V sousední Tvarožné působil jako duchovní bratr Anežčina otce P. M. Simonides, což dávalo další záruku zdravého přežití rodičky ve válečných letech.

I další výjimečné osobnosti kolem otce-filozofa měly zásadní vliv na Josefovy životní osudy a postoje. Žákem jeho otce byl např. také pozdější František kardinál Tomášek.

V. Hnyk, správce panství vládnoucích knížat z Liechtensteina na Moravě

Pozořice, rodiště Josefa Kratochvíla

Pamětní deska J. K. Babyho a generála J. Kratochvíla na vile Liechtenstein v Pozořicích, ulice Malé Lipky 146

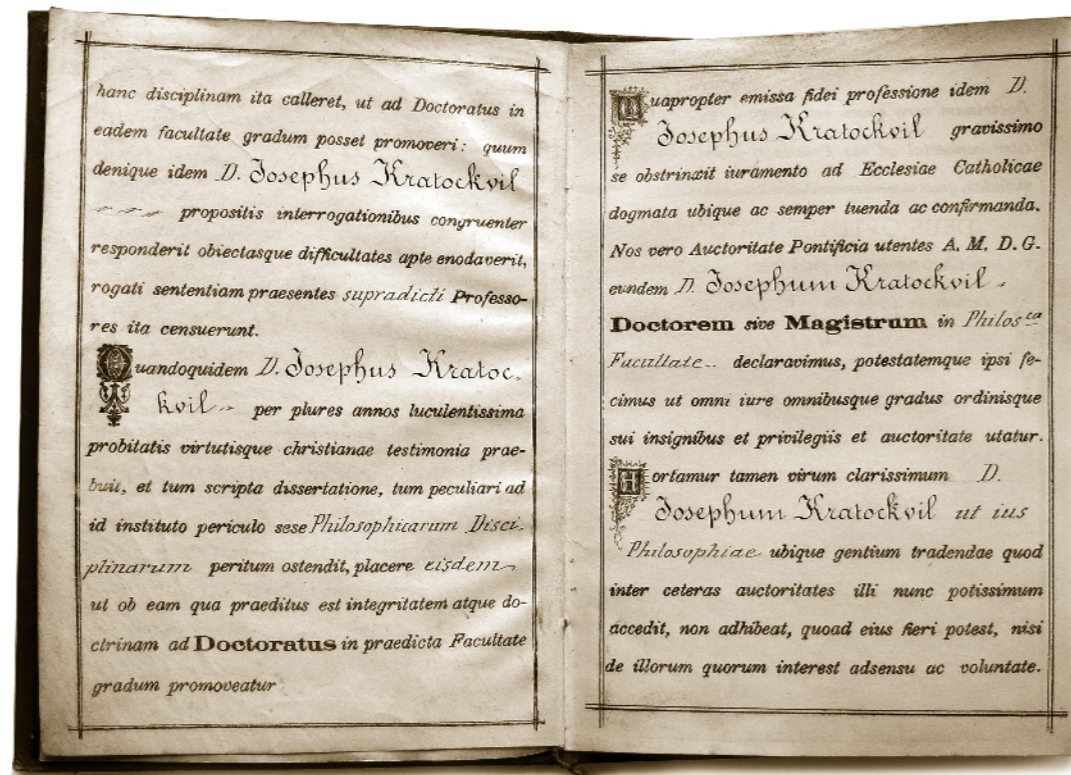

Filozof Josef Kratochvíl s matkou a strýcem v Římě na Gregoriánské Univerzitě

Josef jako student Papežské univerzity Gregoriana v Římě

Doktorát z Papežské univerzity Gregoriana v Římě. Po ukončení římského studia filozofa Kratochvíla na Gregoriánské univerzitě dochází v textu jeho římského doktorátu ke zkrácení „i“ ve jméně na „i“, což filozof akceptuje – vzhledem k vlivu a významu této světově proslulé univerzity. Začíná se psát od roku 1904 Kratochvíl. Mnohé lidi doposud mate tato změna, kterou následně převzou jeho synové. V mnoha dokladech, zvláště vojenských a úředních, je psáno stále dlouhé „i“. Prof. Kratochvíl Baby, syn filozofa, uniká díky tomu sledování OBZ – viz archiv ABS.

Bývalý Městský dvůr, dnes hotel Comsa na Šilingrově náměstí, kde rodina filozofa Kratochvíla obývala jedno patro. Na domě je umístěna pamětní deska J. K. Babyho.

Pohřeb filozofa Josefa Kratochvíla s doprovodem Sokolů od Divadla na hradbách (dnešní Mahenovo divadlo), 1940

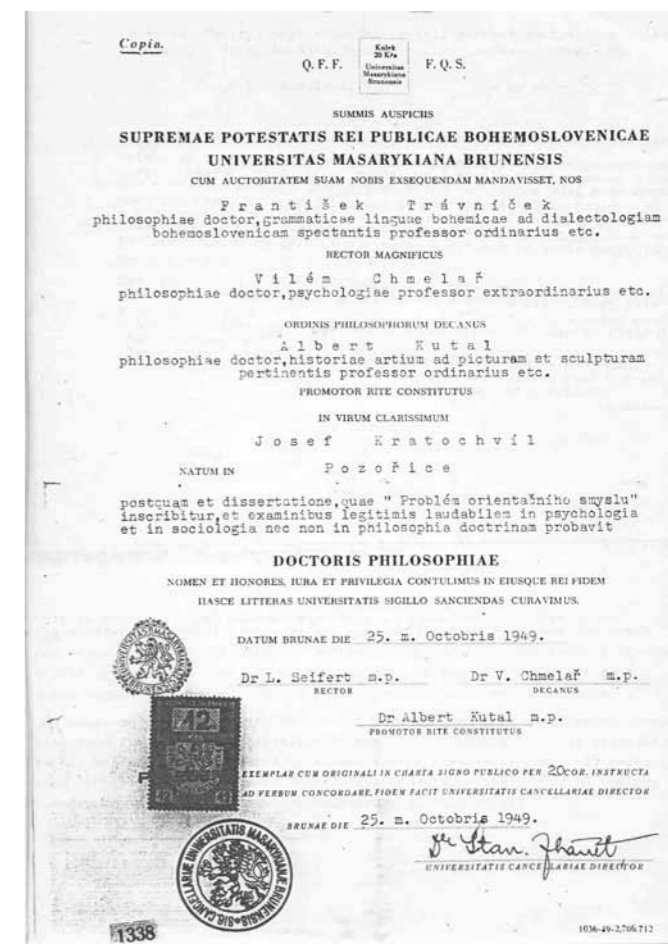
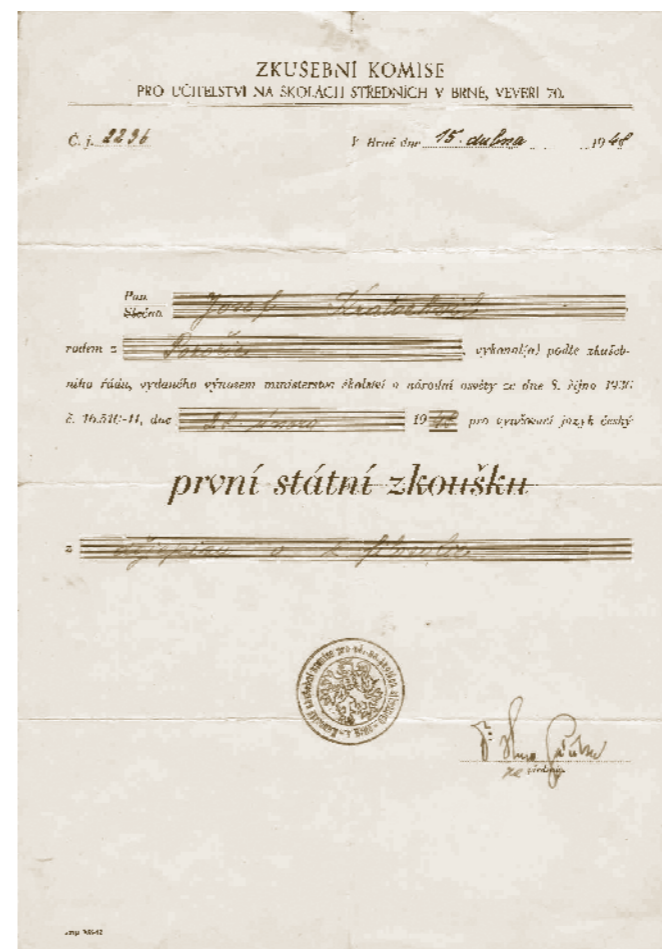
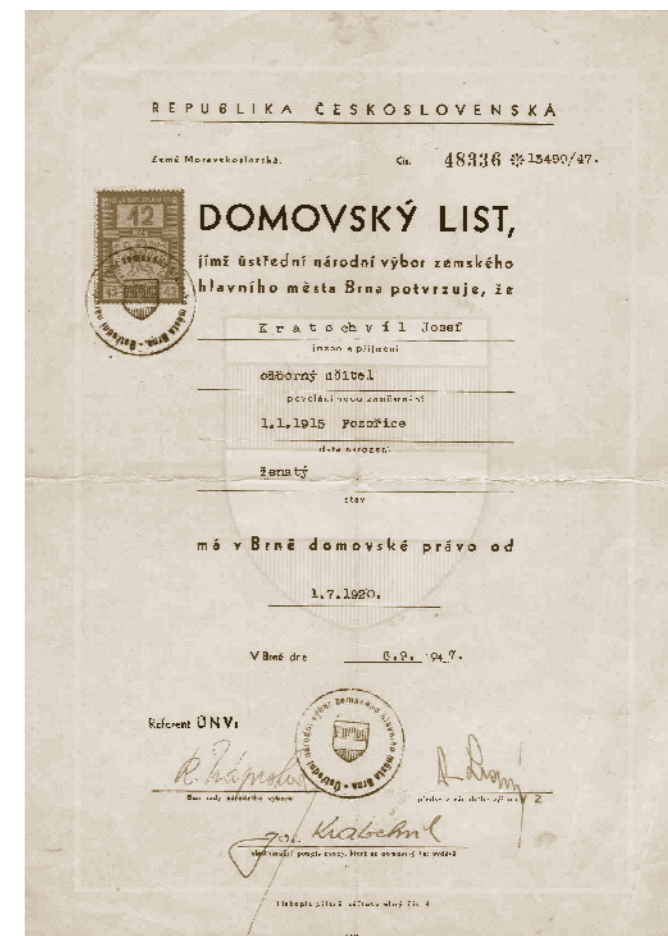
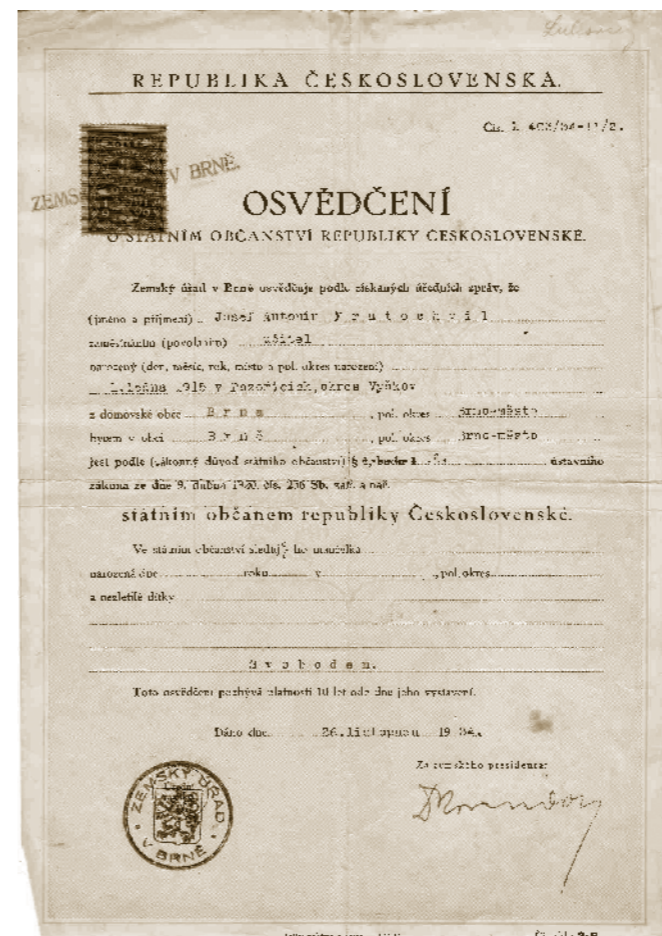
Mládí prožil Josef pod vlivem svého otce filozofa Josefa K.; setkával se se společností kněží, biskupů, opatů, univerzitních profesorů, politiků, spisovatelů, umělců atd. Např. s Karlem Čapkem, Janem Zahradníčkem, dr. Alicí Masarykovou. Měl možnost navštívit se svým otcem i prezidenta osvoboditele Tomáše G. Masaryka, kterého si otec velice vážil. Filozof J. K. byl též studentem T. G. M. na Karlově univerzitě – první republika totiž neuznávala zahraniční doktoráty, proto filozof absolvoval Karlovu univerzitu, aby získal další doktorát, tentokrát uznávaný v Československu. Ve filozofickém názoru byl oponentem T. G. M. V tehdejší Zemské a univerzitní knihovně v Brně, kde byl vrchním knihovníkem, založil Masarykovu knihovnu.

Spoluzakládal též Učitelské odbory, dále Lidovou stranu a orelskou organizaci – obojí s mons. Šrámkem (pozdějším předsedou exilové vlády v Londýně za druhé světové války), jenž byl další osobností, se kterou se setkával i jeho syn (dodnes existují v orelském archivu v Ústředí Orla v Brně fotografie mons. Šrámka s filozofem Josefem Kratochvílem a s malým Josefem, jak jedou společně ve Šrámkově autě na Petrov za biskupem). Otec-filozof přivedl Josefa ml. také

mezi skauty již v dětském věku, v roce 1922 během orelského sletu. (Josefův skautský kamarád Velen Fanderlík ilustroval později jeho knihy pro mládež.) Josef se zúčastnil i 1. slovanského jamboree v Praze, kde se spřátelil s A. B. Svojsíkem. V roce 1933 byl jako reportér brněnského tisku na 4. světovém jamboree v maďarském Godollo, kde se setkal s Lordem Baden-Powelem, zakladatelem skautského hnutí.

Skaut J. Kratochvíl (uprostřed)

Rodinné album, 1932 až 1934 (uprostřed nahoře – s budoucí manželkou Anežkou)

Rok 1948

J. K. Baby v Německu, 1956

J. K. Baby a lišky, 1942

Zemský skautský náčelník prof. F. Němec a J. K. Baby, 1941

J. K. Baby a zemský skautský náčelník prof. F. Němec s malým spisovatelem Jiřím Kratochvilem v náručí, 1941

Josef Kratochvíl se syny Jiřím a Josefem po válce v Brně-Žabovřeskách, vilka na ul. E. Machové

J. K. Baby s generálem Ludvíkem Svobodou, začátek roku 1945

J. K. Baby na Podkarpatské Rusi, 1939

J. K. Baby, 1939

Přesun roty obrněných automobilů na Podkarpatskou Rus, 1938

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ - ЧЕХОСЛОВАЦКАЯ РЕСПУБЛИКА

Vojenská legitimace — Военный билет

Čís. 122 98
№

Jméno a hodnost: *Kratochvíl Josef*
Имя и звание:

Narozen: *1.1.1915* příslušný: *Polna*
Роден: принадлежит к:

Jest příslušníkem: **ČESKOSLOVENSKÉ BRANNÉ MOCI**
Принадлежит к: **ЧЕХОСЛОВАЦКОЙ АРМИИ**

Útvar: *U.V.*
Военная часть:

Podpis majitele legitimace: *Josef Kratochvíl* Podpis velitele: *J. K. Baby*
Подпись владельца билета: Подпись командира:

31. V. 1945

Vojenská legitimace 1. čs. armádního sboru, 3. praporu 1. československé tankové brigády

MINISTERSTVO NÁRODNÍ OBRANY

VOJENSKÝ ŘIDIČSKÝ PRŮZAZ

Kratochvíl Josef
des. asp.
pres. sí.
PÚV. 2.

J. K. Baby v Moravské Ostravě po osvobození, 1945

Pluk útočné vozby 2.

Vojenský list.

Jméno a příjmení: *Josef Kratochvíl* Věk: *30 let*

Den a rok narození: <i>1.1.1915</i>	Titul: <i>des. asp.</i>
Místo narození: <i>Polna</i>	Stupeň: <i>2.</i>
Pracovní místo: <i>voják</i>	Číslo vojskov. listu: <i>1937</i>
Pracovní hodnota: <i>302 Kč</i>	Pracovní hodnota: <i>302 Kč</i>

Výše mzdy: *302 Kč*

Zdravý prohlášen a ošetř. lékařem: *19. 12. 1945*

Zdravý prohlášen a ošetř. lékařem: *19. 12. 1945*

VLOŽKA DO ČLENSKÉHO PRŮKAZU ČÍS. 66713 PRO ČLENA PhDr. Josefa Kratochvíla KTERÝ JE ÚČASTNÍKEM NÁRODNÍ OSVOBOZENÍ PODLE ČÍS. OSVĚDČENÍ 66.10.2 a byl VYZNAMENÁN Cs. med. kříž 1939 č. 1. dip. Cs. med. za zásl. I. II. č. dip. Pam. odzn. II. Odb. č. 1. dip. Pam. odzn. SOPVP č. 1. dip.

PŘEŠETŘEN OCISTNOU DNE 10. dubna 1947

Potvrzujeme, že Bratr *Kratochvíl Josef inDr.* Sestra *...* narozen *1.1.1915-Pozoříčec* povoláním *učitel, prof. X* bydlícím *Prácheň 17* je řádným členem SVAZU OSVOBOZENÝCH POLITICKÝCH A POZŮSTATÝCH PO POLITICKÝCH ŽABOVREŠKÝCH NACISMU A FAŠISMU V PRAZE

ze dne *16. dubna 1947*

L. Kouřil předseda.

Jan Čížek jednatel.

... pokladník.

... sekretářka.

1946	1947	1948	1949	1950
45 Kč	45 Kč	45 Kč	30 Kč	30 Kč
1947	1948	1949	1949	1949
45 Kč	45 Kč	45 Kč	30 Kč	30 Kč
1946	1947	1948	1949	1949

Rota obrněných automobilů 2. Činadaro 5. ledna 39.

V 20⁰⁰ hod. po příjezdu velitele MPO byl vydán rozkaz k přesunu 1. čety do Perečina po ose Polana - Turí Polana. Četa odjela v 21⁰⁰ hod. v sestavě:

velitel čety čt. asp. Kratochvíl	řidič nákl. voz. voj. Sedláček Mich.
velitel voz. des. Andruš Karel	řidič nákl. " Kříž Boh.
" " des. Pácal Bohumil	střelec náhr. " Němec Jan
" " čt. Mazálek Bohuslav	střelec OA. " Trzkal K.
řidič voz. voj. Horák Josef	" " " Chrást Jos.
" " voj. Pláček Jan	" " " Peláček Boh.
" " " Sodomka Jaroslav	mat. podd. " Štokrýj Lib.

Voz. čety: OA 30 at. čís. 13398 nákl. vůz Valtar čís. 6428
 " " " " 13399 osob. vůz Javora at. " 20187
 " " " " 13327

Do Perečina dorazila četa v 23¹⁵ hod. a vel. čety hlásil se na velitelství 36. p. pl. v zastupce vel. pl. podplk. Tommana. Po pagará, Kozámi rozjel v autokoloně mušetro přemocovalo v kinosále fj. "Bambínka". Mušetro se stává pom. náhr. roty p. pl. 36.

Perečín 6. ledna

V 6³⁰ hod. poručík hlášení vel. M. P. O. 2. : "Četa dosáhla 5. I. v 23¹⁵ hod. v úplném pořádku Perečina. Čety sledovatelé avšak sjedné." - Na ústní rozkaz velitele p. pl. 36. vykonal vel. čety rekoгноskaci cest a terénu po ose Perečín - Navické - Anokovec - delimitačním čarou v Uhhorodu až do 12³⁰ hod. Poněvadž dle zpráv mědi byla očekávána vel. k teror. akce nařídil v 14⁰⁰ hod. vel. pl. 36. přesun čety OA do Navické u Uhhorodu, kde se v 15¹⁰ hlásil vel. čety na vel. III. praporek u p. štápt. Franců k úplné dispozici jeho. Po umístění vozů čety u strážnice vnitřní stráž vykonal vel. čety spolu s vel. III. pr. znovu rekoгноskaci terénu po tra, nášch vlnice Uhhorod - Michalovec a Perečín - Uhhorod. Navícán stýk se všemi strážnicemi STOS a stanovany směr. znamení. Mušetro převato do stáru III. / 9. roty. - Na noc nařízena vel. čety po třech pohotovost. Chorými mušetro čety boorné a ukázněné. Ubytování na strážnici vel. čety spal na vel. III. praporek. - Perečín. V 14⁰⁰ hlásil se u vel. čety voj. Vráblek Jan od RM 2 - jako spojka. Byl vzat do stáru čety. - Po přesunu hlášení poručba dynamu u voz. OA 13327 a vůz náhr. u voz. Javora at. čís. 20187.

Záznam z deníku J. K. Babyho, 2. rota obrněných automobilů, 5. ledna 1939

J. Kratochvíl - velitel čety obrněných automobilů, Podkarpatská Rus

Podkarpatská Rus, J. K. Baby v Jeepu vedle řidiče, 1944

Podkarpatská Rus, J. K. Baby v Jeepu vedle řidiče, 1944

J. K. Baby, Hranice na Moravě, 1938

Vánoce na Podkarpatské Rusi, J. K. Baby druhý vlevo v zadní řadě, 1938

Moravská Ostrava po velké tankové bitvě 5. května 1945, příjezd 1. čs. tankové brigády.

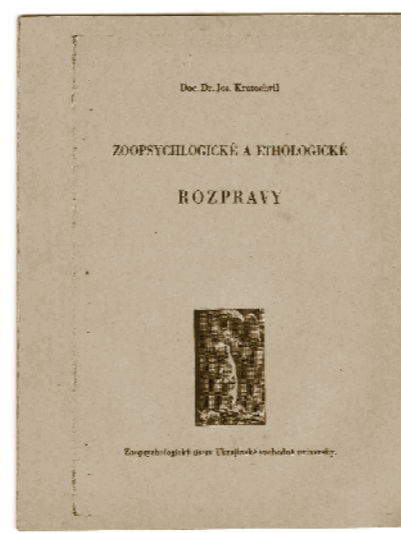
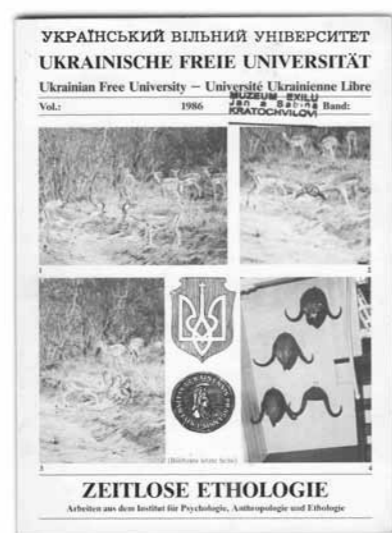
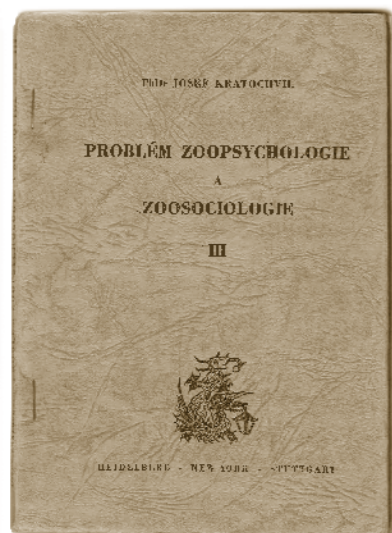
Poušť Kalahari, Josef Kratochvíl Baby na vědecké cestě za Křováký

Expedice na polární kruh, J. Kratochvil Baby u Laponců

Josef Kratochvil Baby obětavě pracoval pro československé exulanty i emigranty, hlavně pro jejich děti, které vedl k vlastenectví. Mimo zakládání škol a Československých dálkových škol po celém světě budoval ve spolupráci s mjr. JUDr. Velenem Fanderlíkem a dalšími vlastenci skautské tábory.

Byl též cestovatel, spisovatel, univerzitní profesor – přednášel na Vysoké škole zemědělské v Hohenheimu etnopsychologii, na Vysoké škole ve Stuttgartu sociologii, byl několik období děkanem filozofické fakulty na Svobodné ukrajinské univerzitě v Mnichově, kde přednášel filozofii a historii. Jako vědec zahájil v roce 1959 badatelské cesty za polární kruh a do pouště Kalahari a Nanibu. Jeho hlavní výzkum se týkal sociologie stádních zvířat, ale také sociologie Laponců a Křováků. Byl členem vedení Norského polárního ústavu a pracoval na biologické stanici univerzity v Oulu ve Finsku. Trpěl však celý život tím, že ve své vlasti zanechal manželku a tři opuštěné děti.

Pedagogické publikace J. K. Babyho

Otto von Habsburg, poslanec a předseda Panevropské unie, a J. K. Baby, poslanec a člen Panevropské unie

Přednáška J. K. Babyho na sněmu Panevropské unie, 1984

Dr. Antonín Kratochvíl (bratr J. K. Babyho) v prvním nahrávacím studiu Rádia Svobodná Evropa, 1953

Básník Zdeněk Rotrekl a dr. Antonín Kratochvíl

Josef kardinál Beran (asi 10. dubna 1969) v Nepomucenu v Římě a J. K. Baby s matkou na návštěvě u rodinného kněze a přítele

Josef Kratochvíl Baby s Konrádem Lorenzem, přítelem a spolupracovníkem – zakladatelem moderní etologie

Vaduz – vládnoucí kníže František Josef z a na Liechtensteinu, jeho choť kněžna Georgina von Wilzek a Josef Kratochvíl Baby

Josef absoluuje gymnázium v Brně; Učitel'ský ústav, následně učiliště Útočné vozby ve Vyškově a v Hranicích na Moravě; dále studuje na Masarykově univerzitě u profesorů Uhra, Chlupa a Chmelaře filozofii, pedagogiku a dějiny umění; na Vysoké škole zemědělské v Brně pod vedením prof. dr. Emila Bayera studuje Lesnickou fakultu.

Od mládí je výrazným představitelem skautingu v Brně, stává se vůdcem křesťansky zaměřeného Skautu na Moravě. Je spolupracovníkem profesora Františka Němce – zemského skautského náčelníka; JUDr. Vělena Fanderlíka – zakladatele skautingu na Moravě; i Jaroslava Foglara-Jestřába. Jestřáb se dokonce stane kmotrem jeho prvního syna Jiřího. J. K. Baby je významným autorem skautských odborných publikací a beletrie pro mládež.

V roce 1938 je na základě vojenské služby, kterou vykonává, převelen na Podkarpatskou Rus: kmenová setnina – 4. rota obrněných automobilů, Pluk útočné vozby 2. Působí zde jako velitel čety.

Zúčastní se bojů s Maďary. Na trvalou dovolenou je vyřazen dne 31. 3. 1939. (Výnos MNO č. j. 437 hl. st. – Vojenský list.)

Po německé okupaci vstupuje do Obrany národa, kterou v Brně spoluzaložil (s generálem Všetičkou) jeho bratranec, štábní kapitán Jaroslav Gardavský-Honl. Oba, gen. Všetička i št. kap. Gardavský, jsou posléze zatčeni gestapem a popraveni v roce 1942 v Berlíně.

Měl jsem možnost mluvit s paní Všetičkovou, manželkou generála, která se na J. K. Babyho pamatovala a ráda na něj vzpomínala, jak se spolu setkali po válce i během války. J. K. Baby za války působí též ve skautské Zpravodajské brigádě číslo ZB/33135.

Po roce 1948 dochází v archivech Statní bezpečnosti ke spojení dvou profesorů Kratochvílů – jeden žil v Praze (František Kratochvíl zatčený gestapem a popravený v Berlíně), druhý v Brně (J. K. Baby). Oba pracovali s mládeží v Junáku-Skautu. J. K. Baby přes Zpravodajskou brigádu udržuje po zákazu Skauta nacisty spojení skautů mezi Prahou a Brnem.

Koncem roku 1944 či začátkem roku 1945 odchází na výzvu svého příbuzného generála Jana Kratochvíla společně s partyzánskou skupinou dr. Hybše (je v ní aktivně zapojen) z protektorátu přes Slovensko do SSSR, kde vstupuje do 3. praporu tamní I. československé tankové brigády, s níž se probíjí ve velké tankové bitvě do Moravské Ostravy. Z armády odchází jako podporučík. Po osvobození se vrací do Brna, kde navazuje na předválečná studia na Masarykově univerzitě, dostuduje filozofii, pedagogiku a historii, dále na Vysoké škole zemědělské ukončuje vzdělání lesního inženýra, věnuje se dál aktivně skautům. Ve své zpravodajské práci pokračuje v exilu od konce roku 1951 pod velením generála Františka Moravce.

Dle jeho ústní výpovědi a výpovědi Jiřího Ingra, syna generála Sergeje Ingra, se kterým v exilu spolupracuje, do výcvikového střediska v západní zóně Německa přichází jako velitel výcviku parašutista skupiny Carbon František Bogataj a z Paříže přichází major Antonín Bartoš – parašutista Clay Eva. Jeho přítel a spolupracovník.

Od roku 1948 působí jako agent-chodec s tím, že se vrací do Československa a nemá do konce roku 1951 trvalé umístění v západní zóně. Svoji činnost maskuje vědeckým výzkumem na Šumavě a na Lednici, kde jej kryje ředitel výzkumu v Lednici profesor Emil Bayer. Spolupráce s prof. Bayerem je zdůvodnitelná též díky studiu na Masarykově univerzitě a Vysoké škole zemědělské.

Viz část textu:

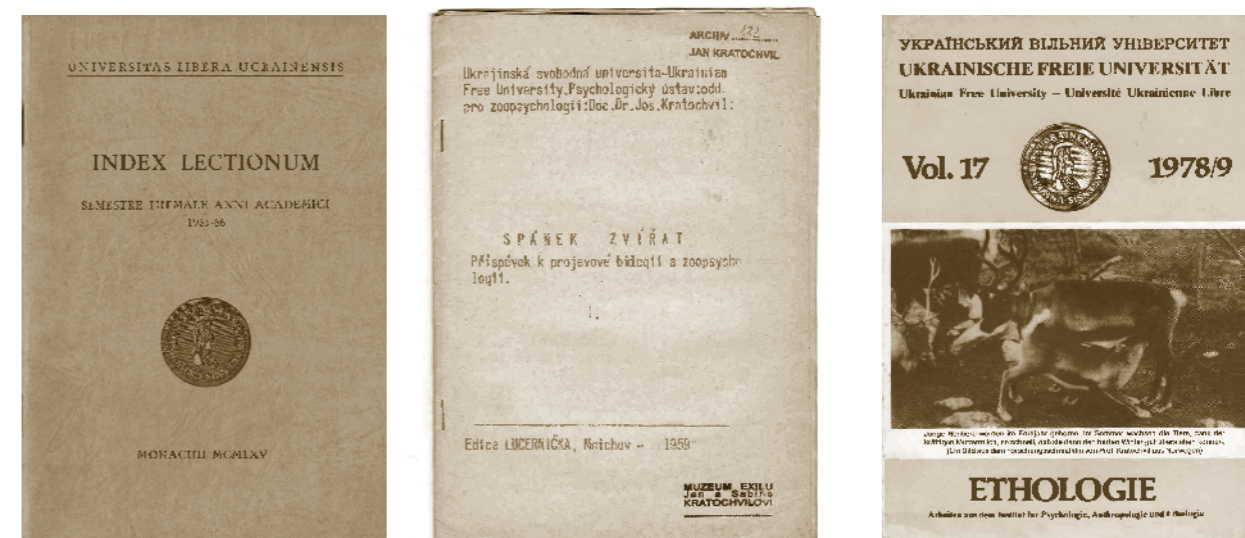
Přírodovědecký výzkum v biologické stanici vysokých škol brněnských v Lednici v letech 1946–1950. Za vedení prorektora vysoké školy zemědělské a lesnické prof. Dr. Emila Bayera (Kratochvílova matka je rozená Bayerová), ředitele biologické stanice vysokých škol brněnských v Lednici, konal odborný učitel Josef Kratochvíl Baby hlavně ornitologický výzkum a podával o výsledcích svých poznání zprávy řediteli stanice... Jak oceňoval prof. Dr. E. Bayer, povolání kapacita, jeho práci, je vidno z přiloženého osvědčení. Taktéž Dr. J. Scholz, ředitel Mendelea v Lednici, učenec zcestovalý v severní Americe, s oblibou používal zkušenosti a poznatky odborného učitele J. K. Babyho k práci v Mendeleu...

J. K. Baby definitivně opouští republiku po zatčení agenta-chodce Dvořáčka 14. 3. 1950 v Praze. V lednu v roce 1952 se naposledy pokusí jako agent-chodec navštívit Československo, ale kvůli rozsáhlé síti provokatérů a hlídání jeho bytu v Brně, odkud se chce pokusit odvézt svoji rodinu do exilu, odchází se svým

mladším bratrem redaktorem Antonínem Kratochvílem (pozdějším důstojníkem CIC a pracovníkem Rádia Svobodná Evropa a Hlasu Ameriky) do západní zóny Vídně, aby už pracoval jen v zahraničí. Sice v jedné vzpomínce uvádí, že byl ještě vysazen na území komunistického Československa nočním seskokem a viděl svého čerstvě narozeného syna Jana v doprovodu vychovatelek ústavu, ale tuto nepodloženou informaci nelze hodnověrně použít.

Jeho manželka je zatčena. Po definitivním útěku z Československa zanechává J. K. Baby v Brně dvě děti – Jiřího, (nyní spisovatel Jiří Kratochvíl) a Josefa (nyní fotograf Jef Kratochvíl); a navíc jedno dítě v lůně matky, které se narodilo při výlehu jeho manželky – syna Jana (nyní sochař a zakladatel Muzea exilu v Brně) nesoucího jméno po generálu Janu Kratochvílovi. Dítě je po narození umístěno do převýchovného ústavu pro děti nepřátel komunistického režimu. V dětských domovech Jana navštěvuje jeho příbuzný generál Jan Kratochvíl. Nemá vlastní děti, nahrazuje malému chlapci otce. Jan žije až do 70. let v přesvědčení, že generál Jan je jeho otec. Matka mu to nevyvrací a příbuzní otce ho o tom ubezpečují. Dále malého Jana navštěvuje v ústavech jeho prastrýc MUDr. Vladimír Honl, poslední majitel lázni Běloves před znárodněním, který spolu s generálem Janem K. na něj mají zásadní vliv.

Dobu dozrávání prožívá každý syn někde jinde – Jiří u dědečka a babičky, rodičů maminky, kteří informují chlapce, že jejich matka je dlouhodobě nemocná, proto nežije s nimi. Syn Josef je u sestry otce, nejmladší syn Jan v převýchovných ústavech. Dva synové J. K. Babyho, Jiří a Jan, se po vzoru otce v dospělosti zapojují do protikomunistického odboje.

Pedagogické publikace J. K. Babyho

ČS. DÁLKOVÁ ŠKOLA V EXILU

Josef Kratochvíl Baby v exilu spolupracuje s mjr. Antonínem Bartošem (Clay-Eva) – v Paříži i v Německu a následně v USA. Poté, co generál Moravec rozpustil exilovou československou zpravodajskou organizaci, vstupuje J. K. Baby do zpravodajské služby americké armády v Německu a pracuje v uprchlických táborech, kde se stará o československé uprchlíky. Spolupodílí se zde též na zakládání exilové Masarykovy univerzity. S dr. Alicí Masarykovou a dalšími ochotnými exulanty zakládá Československé dálkové školy – po celé Evropě, Skandinávii i v zámoří; také za finanční a organizační pomoci Norů prostřednictvím české exulantky Anny Kvapilové (sekretářky v Československé dálkové škole v Norsku). Dálkové školy jsou určeny pro děti československých uprchlíků, aby nezapomněly rodný jazyk a dějiny své země. Československé dálkové školy mají obrovské potíže s nepochopením některých i vlivných krajanů, kteří tvrdí, že české děti se mají asimilovat a zapomenout na svůj rodný jazyk. Existují samozřejmě výjimky, především přesvědčení vlastenci, kteří věří, že se jednou vrátí do vlasti, až za pomoci americké armády padne komunistický režim. Z jejich korespondence s profesorem Kratochvílem lze čerpat informace o Československých dálkových školách a jejich zakladatelích prof. Kratochvílovi.

Za svobodu a demokracii!

ČS. DÁLKOVÁ ŠKOLA

Stuttgart, Fach 1134, Oslo-Vika Box 1572

Job

Mittleres o und
junges & Pleistocen
• Rentiergerne

Mittleres Pl.

1. Grays-Thurrock
2. Arned-Dürnten
3. Dneckerloch
4. Wildkirchli
5. Burgtonne
6. Rabatz
7. Tanbed-Ehringdorf

Verbreitung des eiszeitlichen Rent

Junges Pl

1. Le Madolaine
2. Mont Olivet
3. Cotendard
4. Schelberg, Birstalhöhlen, Münderstein
5. Wyhlen
6. Reptenloch, Schweizerbild
7. Val di Chiavone

Netawbild.
mus.
Baul

9. Semering
10. Wimmerwehl

11. Dede bei Tolway
12. Hermannstadt
13. Nembeja bei Odessa

Altpleistocän. Fund

1. Moshed bei Mainz
2. Obergrünshaus
3. Frankenhain (Thür)
4. Süßenborn
5. BRNO
6. Bielochowitz (Kleina)
7. Forest-Bed
- 27.38-48. fasko
- 49-51. Öchly
- 52-58. Klyho
- 59-60. Pnsko
61. Rakoway

Moschelschwa

- Jung- u. Mittel:
1. Dorchogne
 - 2-7. N. Toren
 - 8-18. Zap. N.
 - 19-26. Schwel
 - 27-32. Henn
 - 33-36. Me. delu
 37. Second
 - 62-68. Monere
 - 69-71. Wky
 72. Rumur
 73. O. H. hore
 - 74-78. Südengl

Stručne, narychlo, bližsi vysvetlení možne i písomne a i telefonicky!

UKRAINISCHE FREIE UNIVERSITÄT * UKRAINIAN FREE UNIVERSITY

Psychologisches Institut · Abt.: Ethologie, Zoopsychologie und Zoosozologie Prof. Dr. Dr. Josef Kratochvíl

München 27, Laplacestraße 24
Telefon 48 69 28

PROF. DR. JOS. KRATOCHVIL
HALDENSTR. 4-KEMNAT
D - 7302 OSTFILDERN 4
TEL. 0711 / 45 12 66

Stuttgart, Technische Hochschule
Huberstraße 10 · Telefon 29 97 31
Postfach 1134

- Nr. 1952 prvni navsteva uprchlickeho lagru
erster Besuch der Flüchtlingslager München
Stav deti: drevene baraky v jedne
místnosti mnoho rodin, smisene: Cesi, Rumuni, Bulhari
Ukrajinci a j.
Deti si hraji v ulicich mezi baraky a mluvi smiseninou
ruznych jazyku: slovo cesky, druhe nemecky, nadavka anglicka,
a vsechny jine jazyky, ktere pobraly po baracich. Cekani na
vystehovani do "zemi blahobytu: USA, Kanady a j. nejmene do Brasilie, Argentiny ci
Australie ... Povoleni emigrace se vlece pres mesice a roky.

Rozhodnuti : zridit pro lagrove deti odpoledne ci vecerni skoly.

Organisace: AEFR a Ceskoslovensky uprlicky vybor v Mnichove.

1952, 53: ve volnem case: pujizdny ucitel vyučovacich skupin
Cs. doplnovaci skoly. Volny ci velm̄ zlevneny VOJENSKY listek
na drahadach.

- 1954 : Navrh a projednani zrizeni t zv. Cs. dalkove skoly - centála ve Stuttgartu
Rozmnozovani uloh a obezniku hektografem - - - - - Postfach 1134
Zapojeni skupiny (rodin) v Francii (P. Pavelka, tehdy neexisto-
vel t zv. Velehrad. , v Holandsku, a j. hlavne ovsem Zap. Nemecko

- 1956 Nutno mit vice deti pohromade. Pokus v Ludwigsburgu o letni "putovni
tabor." Ucitelska organisace: cestne mneplacene funkce!

- 1957 Prvni vejsi LETNI TABOR A SKOLA v dobe prazdnin. Umistení v zamku
Hüttenfeldu u Heidelbergu v Litevskem gymnasiu s velkym zameckym
parkem. Znacny uspech! Finacne podporoval Free Europae Citizen
Service

- 1958 prvni ucebnice- Cs. dalkova skola behem roku, vyvrcholeni LETNIM TABOREM
opet V HÜTTENFELDU (Zapoli I.) Finacni problem nesmirny. Od 1.7.58

byl zrusen Free Europae C.S. a TABOR byl bez peněz. Vedeni Cs. dalkove skoly
Cs. uprchlicky vybor, ACFR a j. "složili si peníze dohromady, aby nemuseli
posilat deti domu. Nejvetsi vydani byly jizdenky: deti prijizdely z Cach
z Hamburgu, tedy Severu ale i Jiho: Konstanz-Kostnice, i vychodu Rosenheim
a j.

NORSKO: Velka cast deti z uprchlickych lagru jezdila do Norska k rodinam na
prazdniny. Byla to hospodarska a socialni pomoc, ale deti se za dvamesice
naucily NORSTINU, zapomely cestinu i nemcinu a pod. Uspech LETNIHO
TABORU A SKOLY v Hüttenfeldu vedl k tomu, ze na natlak ceskych uprchliku
v Norsku navstivila vedouciho skoly (Dr. J. K.) pani Kvapilova a pan
"agnar Anderssen a premluvili ho, aby skolu prevedl do Norska, ze
zajisti skolu finacne.

- 1959 : Prvni letni tabor a skola v Norsku u Oslo v Hvalstadu.
Vrele prijeti deti v Norsku - a jejich ceskymi a slovenskymi pisnickami
a mluvou. Propagace v tisku i Tv.

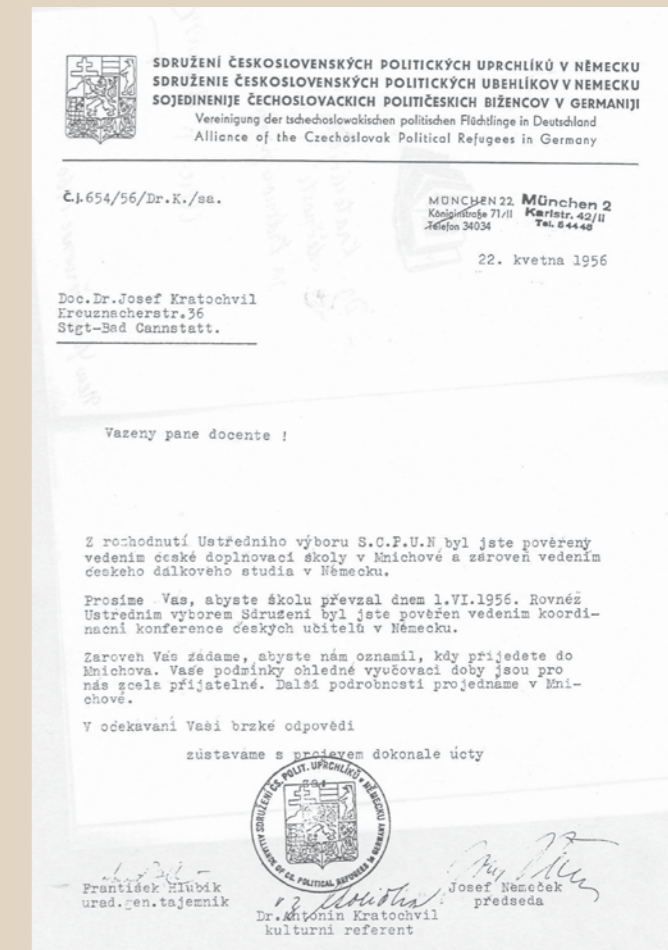
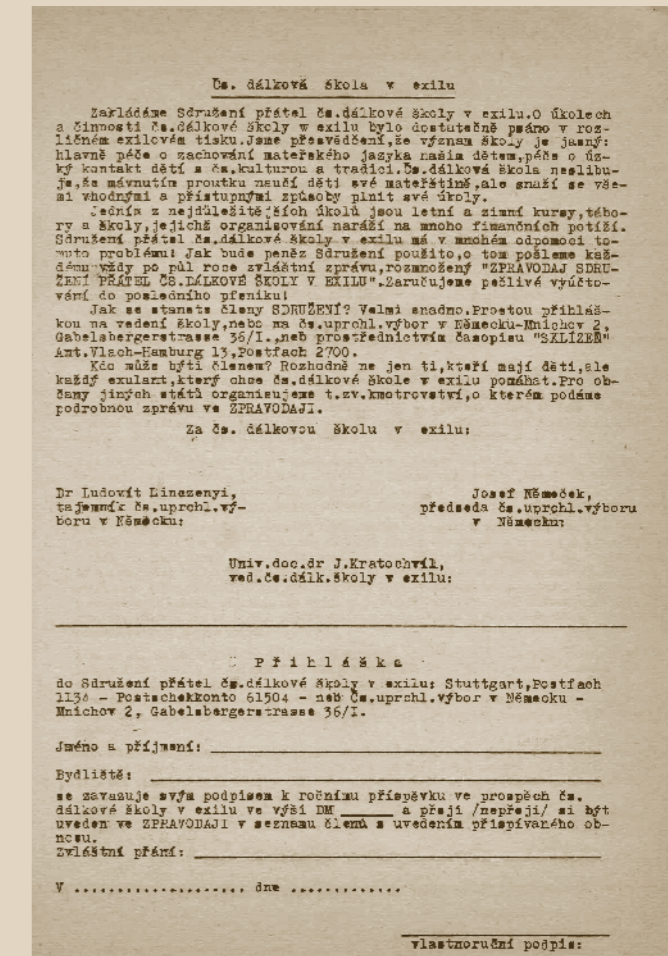
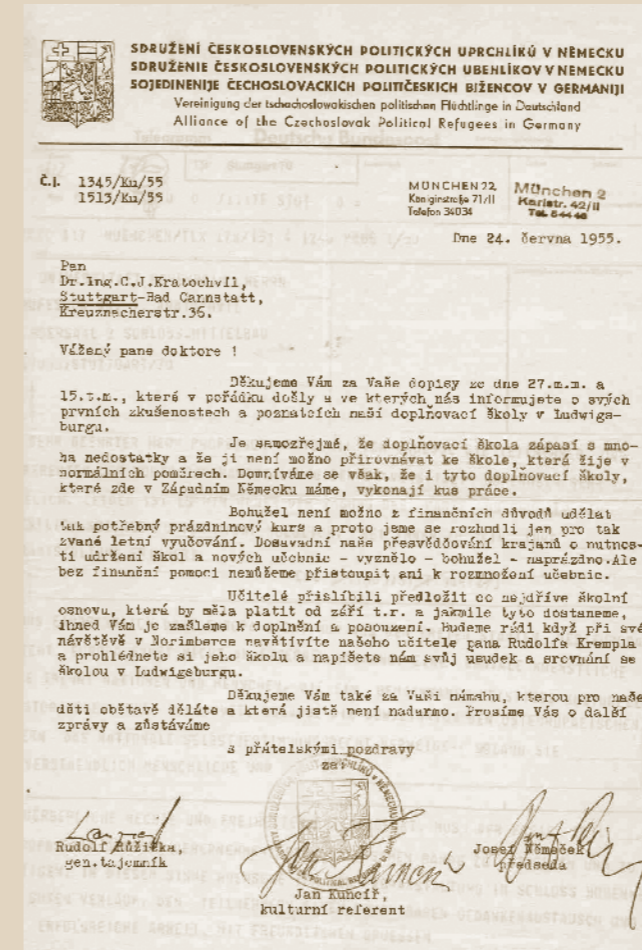
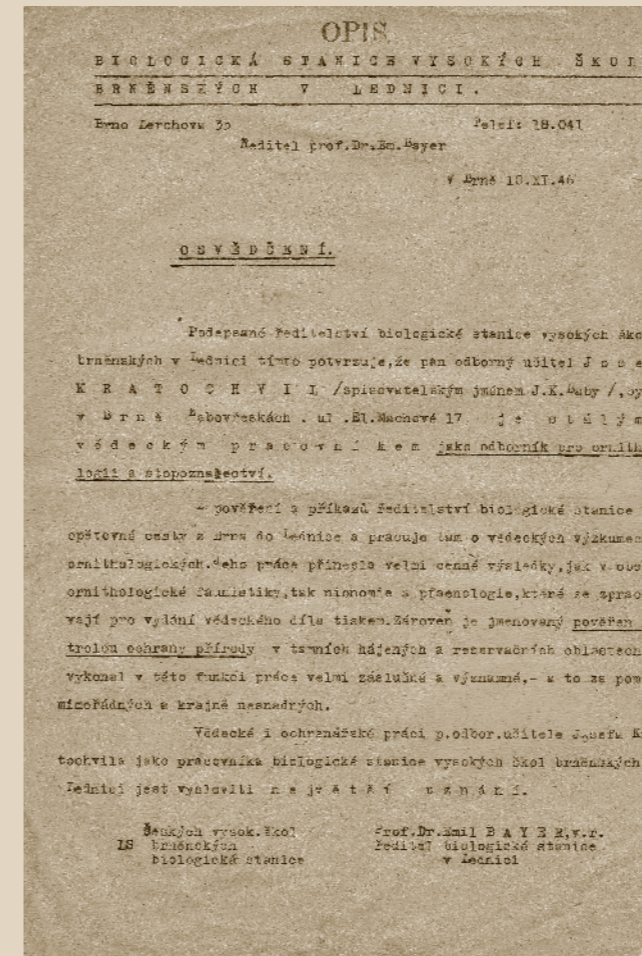
- 1959-1966 vedl skolu behem svych prazdnin a volneho casu Dr. J. K. bezplatne a s
nim rada dobrovolne pracujicich ucitelu.

- 1967 byla jiz zakoupena skolni, rekreatcni budova (Hlavne take z potu a organisace
skoly vedoucim) , a pristavena i druha.

od tohoto roku byla vedneda skola v Norsku starou tradici a podle ucebni vystavby
Dr. J. K.

Ten vsak vedl behem roku Cs. dalkovou skolu pisemne mensi skupinky a rodiny)

- i nova generace: prilohou v rozmnozovanem casopise SKAUT EXULANT (ktery vychazel
od r. 1952 bez preruseni s prilohou Cs. dalkova skola - az do 1990

ČS. UPROCHLICKÝ VÝBOR
v Mnichově
München 2
Gabelstrasse 36/1.
Tel. 515174

Mnichov 29.8.1957.

Čj. 561/57.

Tan
Doc. Dr. Kratochvíl Josef,
Stuttgart - 1134.

Vážený pane docente,

Kulturní referát Čs. uprochlického výboru v Německu, děkuje Vám upřímně za Vaši obětavou a nezištnou práci při realizaci první české exilové letní školy v Hüttenfeldu. Radost dětí a jejich rodičů jsou nejjasnějším důkazem, že tato obětavá práce pro výchovu českých a slovenských dětí v exilu přinesla ovoce. S projevem dokonale účty

Dr. Antonín Kratochvíl,
jedenatel:
Josef Masaryk,
předseda:
Dr. Antonín Kratochvíl,
kulturní škola ref.:

NORSK TSJEKKOSLOVAKISK HJELPEFORENING
CZECHOSLOVAK RELIEF COMMITTEE IN NORWAY

Akersgt. 55 Innng. Fv
Telefon 33 72 40
Telegr. adr.: "Norskjok"

Bankforbindelse:
Fellebokken AS
Bank giro 19324/256
Postgiro 182 28

Oslo 34. VI 53

Mediteknisk råd
Masaryk Hall,
Toronto, Ont. Canada.

Vážení,
Jména všech dětí uprochlicků z Rakouska, Německa a Itálie Vám upřímně děkujeme za podporu Čs. dálkové školy, a v. tak, že jste pomohli umožnit příjezd vedoucího školy Dr. Kratochvíla do Norska. Příběh školy je tu velmi úspěšný; všechny norské noviny o tom sympaticky píší. Doufám, že budete podporovat i další činnost školy, a v. sponzorování učební. S pozdravy:

Andriin Kotharivi
Jaromír Minář
Jan Kratochvíl
Josef Masaryk
Václav Masaryk
Gustav Erle
Kajetán Dvořák
Petr Štěpánek
Rudolf Štěpánek
Miloš Štěpánek
Edita Šušková
Emilie Motková
Emma Kratochvílová
Dana Kuzňuková
Magda Markholová
Daniela Karpsová
Jaroslav Markholt
Mila Kuzňuková

Herbert Lubský
Zdeněk Křižančík
Zdeněk Křižančík
Anna Kratochvílová
E. Kuzňuková
J. Kuzňuková
K. Kuzňuková
K. Kuzňuková
M. Kuzňuková
Bogumil Kubík

Hjelp de politiske flyktninger fra Tsjekkoslovakia. - BU medlem av: Norsk Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening.

NORSK TSJEKKOSLOVAKISK HJELPEFORENING
CZECHOSLOVAK RELIEF COMMITTEE IN NORWAY

Akersgt. 55 Innng. Fv
Telefon 33 72 40

Kvittering

D. d. mottatt av: Dr. Josef Kratochvíl, Kjelsåsveien 22, Grefsen

Kroner 100,- etthundre
(i bokstaver)

som bidrag til sommerskolen for tsjekkoslovakiske flyktningebarn
hvorfør vi med tak kvitterer.

Norsk Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening
Oslo, den 6. mai 1962.
Anna Kratochvílová
(underskrift)

Professor Dr. B. Redemescher
Schiffahrt der
Zeitschrift für Pflanzenkrankheiten (Pflanzenpathologie)
und Pflanzenschutz
(Verlag Eugen Ulmer - Stuttgart, 2. Ludwigstr.)

Stuttgart-Hohenheim
Königsplatz
7.7.1960

Herrn
Dr. Kratochvíl
Stuttgart-Pfingsten
Königsplatz 3

Sehr geehrter Herr Dr. Kratochvíl!

Als Anlage lasse ich Ihnen 8 tschechische Arbeiten zugehen und möchte Sie bitten zu entscheiden, welche davon Sie als Referat in der Zeitschrift für Pflanzenkrankheiten für geeignet halten, und sie dann gleich zu referieren.

Mit freundlichen Grüßen
Prof. Dr. B. Redemescher

Čs. dálková škola a Skaut - Exulanti
(příloha magazínu SVU - Hic prof. Dr. J. Kratochvíl)

Jméno Čs. dálkové školy je pevně zakotveno v paměti zejména těch exulantů, kteří přišli do NSR již dříve, ať již v souvislosti s únorovým převratem v roce 1948, jehož smutné výročí připomínáme na jiném místě, a nebo ještě před srpnem 1968.

Tato škola, jako dobrovolné zařízení národních pedagogů a přátel vykonala veškerý kus práce, kterou oceňují zejména její žáci, dnes již pomalu dospívající, nebo zcela dospělí žáci. Tato skutečnost si dnes znovu uvědomujeme, v souvislosti s řadou podobných akcí, na př. ze Švýcarska, jejichž pomocí se má zabránit, aby se děti nových exulantů neoddělovaly a nezapomněly na svoji mateřštinu.

Čs. dálková škola byla založena v roce 1954 čs. uprochlickým výborem v Mnichově a vedle vydávání českých školních učebnic pokračovala od roku 1956 pravidelně letní tábory pro mládež, spojené s výukou české a slovenské řeči, dějepisu, zeměpisu a přírodopisu, stejně tak jako i se skautskou výchovou a samostatností, odhaze a čestností. Spolupracovníci školy i učitelé byli z řad dobrovolníků, kteří pro tyto děti přinášeli často vedle svého volného času i finanční oběti.

Tradice těchto táborů začala v NSR, pokračovala v Norsku a opět v NSR, kde se loni - po krátké přestávce - konal opět jeden velmi úspěšný tábor mladých skautů exulantů v "KOSTIVALU - GLATTU". Jeho ohlas byl tak velký, že letos bude konána řada podobných, na různých místech v NSR, a to od 10.7. do 20.8.73.

Tyto tábory jsou především určeny pro děti členů SVU, a pokud bude místo, i ostatním. Ale rukou na srdce! Proč by se jejich rodiče zdráhali být členy SVU, když z toho mohou mít prospěch nejen oni sami, ale i jejich děti. A ten malý roční příspěvek, kter zaplatí, ten je nakonec určen ve prospěch všech.

PLÁNY SVU NA PRVNÍ POLOLETÍ 1973

Plánů je hodně a sil zatím málo. Proto se v tomto pololetí soustředí vedení SVU především na získání nových členů, aktivních pomocníků. Dále budou pokračovat přednáškové večery ve spolupráci se Svobodnou Ukrajinskou Univerzitou, opakovaným cyklu o orientaci organismů v čase a prostoru, a sice na univerzitě v Erlangenu. Třetím přednáškovým úkolem bude doc. Ing. I. Čisáň se svým příspěvkem orientaci organismů z hlediska matematiky.

Z ediční činnosti SVU v letošním roce.

SVU přezvala také ediční činnost Čs. dálkové školy o bude v ní pod vedením prof. Dr. Kratochvíla pokračovat. Dopad vlivy v edici "Má vlast" tyto knihy: Česká literatura, český dějepis, čs. zeměpis a mapa ČSR, jako i publikace o J. A. Komenském a první díly filosofického díla "Meditace věd". Pro rok 1973 jsou plánovány tyto publikace: Sborník 20 let Skautů-Exulantů, společně s 1. dílem dobrodružného vyprávění "Státní hoši" od J. K. Baby, Jan Amos Komenský a T. G. Masaryk, příspěvky významných čs. a cizích komunistů, Meditace věd - část druhá; Stručné dějiny Ed. literatury; Přírodopis Čs. dálkové školy.

Redakci těchto publikací převzal výbor SVU, za spolupráce četných odborníků. Jejich čina bude níže, takže budou dostupné všem zájemcům.

Os. dálková škola v exilu
Stuttgart, Postfach 1134

Stuttgart, 25. II. 1960

Stuttgart, 1. března 1960

Pani
Pani Papanková,
Dr. Alici MASARYKOVÉ,
Elpidia USA.

Vážené pani,

vedení Čs. dálkové školy v exilu v Německu zas posílá, obzvláště první, vaše výborné Vy a Vaše pan manžel sva-
bědou české děti a rodiče Čs. dálkové školy v Německu. Vaše srdce a upřímně požadujeme a ujistujeme Vás oddanosti vůči odkazu vašeho vel-
kého otce, jehož 110. narozenin vzpomenu v zdu rodiny ob oálov podle
navodu vedení školy. Školská činnost rodinných oálov příkladně k tomu-
to dopisu. Vaše poselství dětem letní školy v Norsku v r. 1959, které
osebne přivezl vedoucí školy z USA bylo vsem milým a trvalo povabu-
zením. Nechte Vám Bůh dopřeje ještě dlouhá léta ve zdraví a zvezení.
Abrahamová Marie

gustav Erle
Marika Abrahamová
Marika Smolhová
Jan Pankov
Marika Panková
Marika Panková

Ve vedení a rodině:
Zdeněk Křižančík
Magda Kuzňuková
Zdeněk Křižančík
Anna Kratochvílová
Daniela Karpsová
Jaroslav Markholt
Mila Kuzňuková

Dr. Kratochvíl
s oddaností
za krásnou práci

Alice S. Masaryková

New York, červenec 1960.

Česká sociální pomoc v Německu
TSJECHOSLOVAK SOZIALHILFE IN DEUTSCHLAND e. V.
CZECH RELIEF IN GERMANY
ENTRÉE - AIDE SOCIALE TCHIQUE

Scharnhorstplatz 12, 8000 München 9. Telefon 680 30 00

Pani,
Prof. Josef Kratochvíl
Mnichov 16.11.79

Vážení pane profesore!
Milý pane!

Obraťme se na Vás s krajanům žádostí o pomoc v naší sociál-
ní a pedagogické práci, kterou provádíme před 30 lety a kterou
můžete sledovat i v našem sítiu.

Hlavní ohniště naší práce jsou:
Česká a slovenská doplňovací škola - J. A. KOMENSKÝ. Zřítené osu-
by zasíláme krajanům a našim institucím v zahraničí - zdarma,
ještěžkové divadlo slouží pro učení mateřštině nejmenších - již
narozených v zahraničí.
Materiální výpomoc skautským klubům za účelem zvezení mateř-
štiny. Pomoc krajanům při dojíždění škol a při začlenění do
nového životního prostředí.
Překlady krajanům - uprochlicků, kteří ještě nezájí výdělkových
možností. Pomoc nemocným v zahraničí - i cizím. Získávání pod-
por u sociálních úřadů a možnosti jazykového kurzu.

Vážíme ve Vaše nedokonalé pro naši nepolitickou - kulturně-sociál-
ní práci, kterou provádíme v rámci naší organizace a na základě
vzájemky souměřitelnosti - náš všech - v zahraničí.

Ze podpory naší práce Vám předem děkujeme. Doufáme, že potvrzíme
pro Vaše dáňové přiznání.

S přáním všeho dobrého k bližším se svátkům a hodně štěstí
v horším roce Vám v plné upřímnosti přejí:

E. Faberová
Eliska S v o b o d e v a
gov. sekretářka

ČESKÁ SOCIÁLNÍ
POMOC V NĚMECKU
Prof. Magr. Adolfo Němec
předseda

Mnichov, 9. 10. 1997

Čs. dálková škola v exilu
Stuttgart, Postfach 1134

Stuttgart, 25. II. 1960

Stuttgart, 1. března 1960

Pani
Pani Papanková,
Dr. Alici MASARYKOVÉ,
Elpidia USA.

Vážené pani,

vedení Čs. dálkové školy v exilu v Německu zas posílá, obzvláště první, vaše výborné Vy a Vaše pan manžel sva-
bědou české děti a rodiče Čs. dálkové školy v Německu. Vaše srdce a upřímně požadujeme a ujistujeme Vás oddanosti vůči odkazu vašeho vel-
kého otce, jehož 110. narozenin vzpomenu v zdu rodiny ob oálov podle
navodu vedení školy. Školská činnost rodinných oálov příkladně k tomu-
to dopisu. Vaše poselství dětem letní školy v Norsku v r. 1959, které
osebne přivezl vedoucí školy z USA bylo vsem milým a trvalo povabu-
zením. Nechte Vám Bůh dopřeje ještě dlouhá léta ve zdraví a zvezení.
Abrahamová Marie

gustav Erle
Marika Abrahamová
Marika Smolhová
Jan Pankov
Marika Panková
Marika Panková

Ve vedení a rodině:
Zdeněk Křižančík
Magda Kuzňuková
Zdeněk Křižančík
Anna Kratochvílová
Daniela Karpsová
Jaroslav Markholt
Mila Kuzňuková

Dr. Kratochvíl
s oddaností
za krásnou práci

Alice S. Masaryková

New York, červenec 1960.

Bratře Estere!

Děkuji za občasná pozdravy. Jste všichni ve nejlepší pozici. Těším se, že hodlíte ostavit 75
let trvání skautského hnutí v naší vlasti.

Jste podpora, že ve věku 72 let nevadu řádně odlo, pomáhám radami a zkušenostmi - věnuji se
hlavně veselé práci na úřadě v Mnichově.

Já osobně jsem začal ve skautingu v roce 1922 a v roce 1927 jsem byl podřízen. Znal jsem osobně br. prof.
Švojska, také jsem osobně znal br. Dr. H. Fajtl a br. Dr. Fanderlíka, s tím jsem odlo dokonco od školy,
přestože byl starší než já a tak jsem scoulo jako skautova.

V roce 1934 jsem vydal první vydání knihy "Státní hoši". Br. Dr. Fajtlík (ve věku) ilustroval. Osobně jsem se
poznal s asistovatelem Fajtlíkem. Byl jsem v Mnichově. Naše přátelství je přimlo spolupráce k č. skautině.
Juniáři. Dokonce jsem se s nimi často setkal - bylo to v předních představitelů a přimlo spolupráce k č. skautině.
S pár mládci byl skautská zakázka.

Em groval jsem v římně. 1950, nikdo z Vás nových exulantů si nedovádá představit poměry v exilu poroco
1948. V roce 1952 byl zhotoven prapor pro naše první skauty v exilu, později byl ručně vyřezán a dokončen. V
roce 1953 byl poroco na našem táboře.

Jako doplněk k výčinné odruce 1952 čvrtlíně a později měsíční "Skaut-exula". A vycítí dílně, když
omezené. Je po desítky roků svůdcovím pečlivé práce a snahy o zachování č. skautingu. Existuje celá
knihovna evštranzých článků 1953-1987. Šlo o finanční zajištění a vycítí jako krásný skautský časopis
ve formě, kterou jsme nemohli v finančních ohrocích ani dovnitř v ČSR vydat.

Po zhusenostech radim k čestnosti, skautování v exilu mělní být stejné k s luaci v jak se nalozí.
S bratrskými pozdravy Vám i Vašim analám zdravě hodně. Děkuji.

Dr. Prof. J. Kratochvíl, br. Baby!

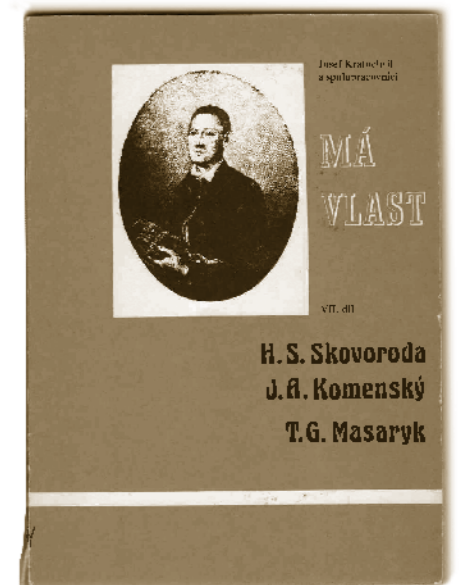
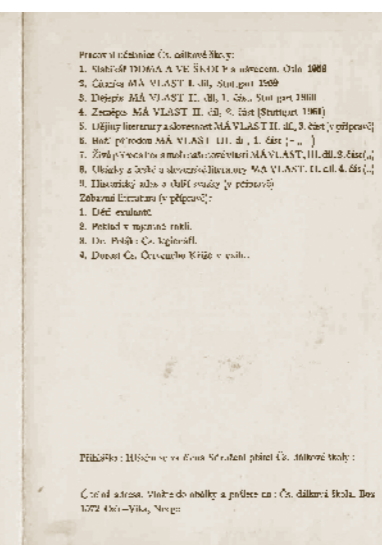
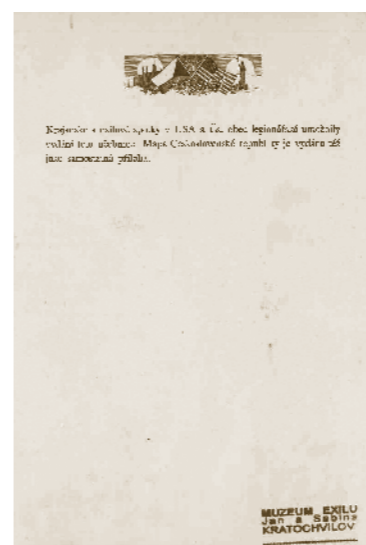
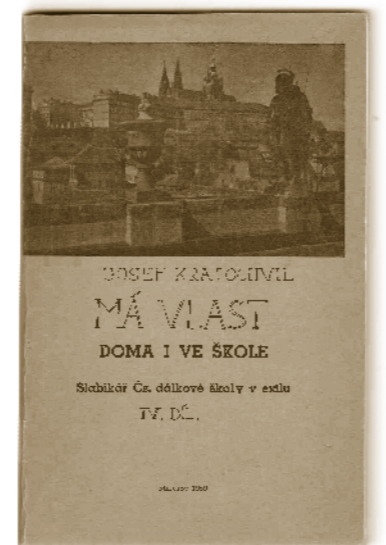
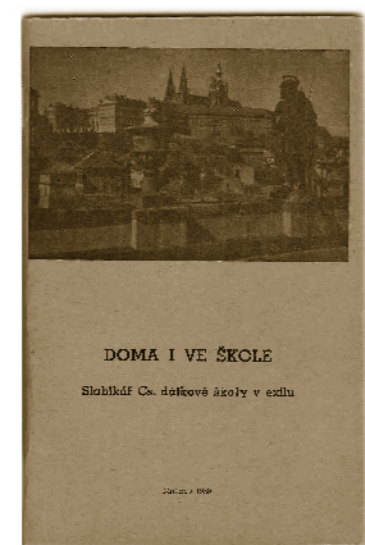
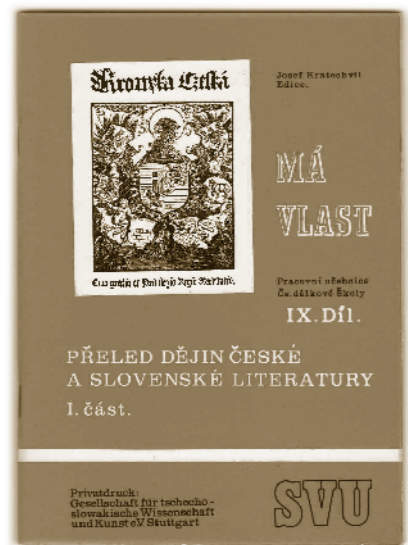
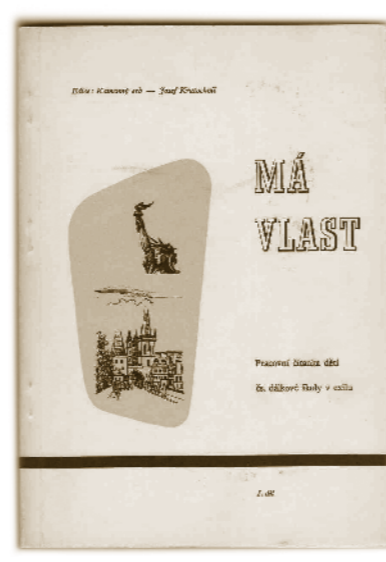
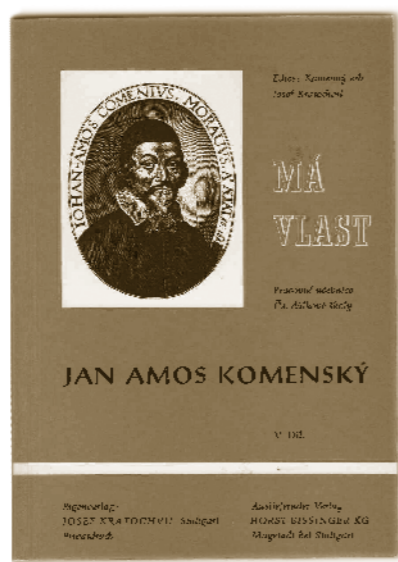
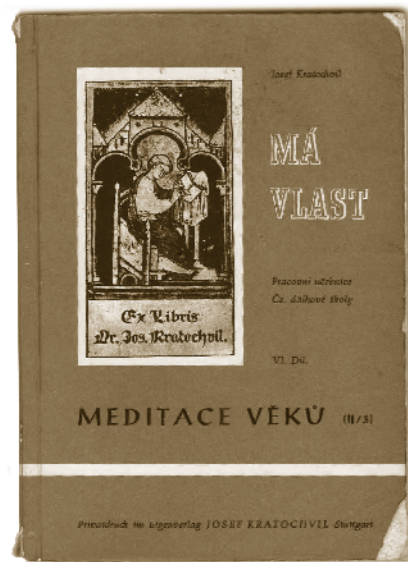
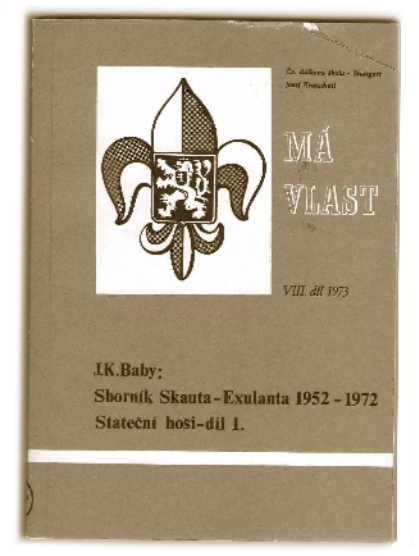
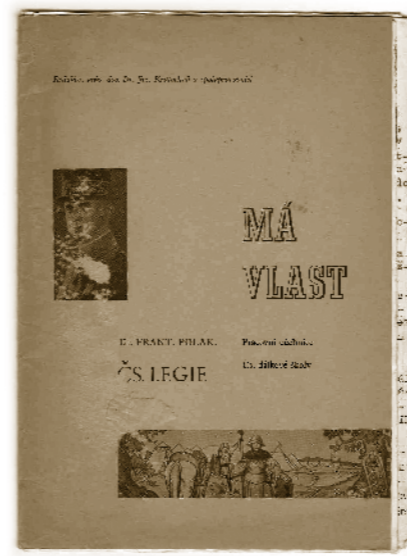
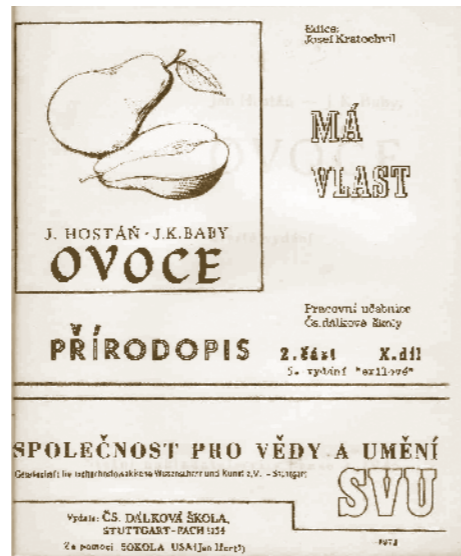
Tolu je část dopisu, který jsem obdržel od Dr. Prof. J. Kratochvíla; v dopisu byly přiloženy tyto 2 fotografie,
ktoré jsou otiakují: Br. Baby, mnichovská páka; za dním, fotografie o za pozdrav. Přimlo proám od nás skautů i
ode mne s občasnými pozdravy a přimlo hodně úspěchů v Tvé další práci, jak věducké, tak i skautské.

Za udolí Svojska-Estera

První dálková škola v exilu. Vede Dr. Prof. J. Kratochvíl - br. Baby. Škola se nad očekávání vyvíjí - ústet oca 40 skautů a skautek.

Jeho žamost panuje knize z Lichtensteinu Frant. Jos. H. rozmávaná s Dr. Kratochvílem o problémech čs. skautů. Vydá 1973 - zámecká pracovní.

16

Ze života Čs. dálkové školy

Vedoucí Čs. dálkové školy Josef Kratochvíl se snaží za pomoci dr. Alice Masarykové a vlivných exulantů v USA a Kanadě zajistit finanční prostředky a morální podporu pro provoz a existenci Československých dálkových škol.

Josef kardinál Beran na návštěvě v Čs. dálkové školy v Storsand v roce 1965, řízené vedoucím školy prof. J. K. Baby, který pana kardinála Berana pozval a doprovázel.

Zůstala po něm řada archivů – např. na Svobodné ukrajinské univerzitě v Mnichově, na dalších univerzitách, v Městské knihovně ve Stuttgartu a po celém světě mezi exulanty atd. Součástí těchto archivů je rozsáhlá korespondence, z níž se snažíme přenést do naší knihy alespoň fragmenty, které vypovídají o práci J. K. Babyho pro náš národ. K dopisům připojujeme aspoň částečná data o lidech, kteří s ním korespondují. Samostatnou částí by určitě mohla být spolupráce s americkou zpravodajskou službou (zde jsou pro nás nedostupná data), Svobodnou Evropou atd. Nelze opomenout práci J. K. Babyho a jeho bratra Antonína K. pro Jožku Pejškara na knize Poslední pocta. Bratři Kratochvilové nechtěli mít v knize uvedena svá osobní data, proto je Jožka Pejskar uvedl aspoň ve svazku 1 na záložce:

Závěrem děkuji všem spolupracovníkům, kteří mně pomáhali při sepisování této knihy, především děkuji pozůstalým zemřelých exulantů za to, že mně pomohli doplnit jejich osobní údaje. Dále mně v této věci pomáhali a jim děkuji: Karel Drážďanský, Libuše Drobílková, Dr. Zdeňka Fischmanová, Mirko Janeček, Josef Josten, Dr. Antonín Kratochvil, Dr. Josef Kratochvil...

To přesně odpovídá povaze J. K. Babyho: práce je důležitější než data ve slovníku a ještě žijeme, tak k čemu, náš Pán nahoře vidí.

Tato částečně informační kniha už nemá možnost obsáhnout zpravodajskou činnost pro Moravce, americkou CIC, práci v uprchlických táborech, vědecké a cestovatelské úspěchy, práci univerzitního profesora v Mnichově, ve Stuttgartu, v Hohenheimu a ve Spojených státech amerických, profesorskou práci na středních školách pro německé děti... Je až poněkud nepochopitelné, jak jeden člověk mohl za svůj život vykonat tolik práce, ale tradice rodiny ukazuje, že to možné je. Víím z jeho vyprávění, že na něj vždy silně působila pracovitost jeho otce filozofa Kratochvila, ale i jeho dědečka i pradědečka, že toto cítil až jako určitý tlak, který jej hnál dopředu. Pokud by měl badatel zpracovat jeho rozsáhlou pracovní činnost i korespondenci po celém světě – jak mezi politickou reprezentací, tak mezi spolupracovníky Československých dálkových škol, mezi skauty, Orly či jinými krajany – bylo by potřeba vydat desítky knih na toto téma, na což nebudou nikdy prostředky ani čas. Dle záznamů dostával J. K. Baby od roku 1951 do roku 1989 denně desítky dopisů z celého světa – jak vědeckých, tak soukromých, ale také žádostí o pomoc od uprchlíků z komunistického světa – nikoho nikdy neodmítl. Aby vůbec mohl tuto poštu přečíst, potřeboval by asi běžný čtenář řadu spolupracovníků. Jak to on zvládal, nevíme. Důležité jsou výsledky.

V knize Jiřího Gruntoráda a kolektivu autorů Pocta Anně Kvapilové je o profesoru Kratochvilovi pouze drobná zmínka – ačkoli on byl hlavní iniciátor, spoluzakladatel a vedoucí Dálkové školy v Norsku. V publikaci jsou sice fotografie prof. J. K., ovšem bez popisů, o co jde. Je to pravděpodobně dáno tím, že Jiří Gruntorád neměl přístup k archivu Československé dálkové školy v Norsku a paní Kvapilová jej za života neinformovala o skutečnostech pravdivě.

Připomeňme ještě, že J. K. Baby spolupracoval též s arcipatem Anastázem Opaskem OSB i s francouzským generálem Juliem Flipem a jeho dcerou Zdenkou, kteří pomáhali uprchlíkům z Československa zařadit se v západní Evropě. Politickým uprchlíkům vystavoval generál Flipo francouzské pasy. J. K. Baby byl také významným zoopsychologem a etologem. V tomto ho ovlivnil jeho přítel Konrád Lorenz. Zúčastnil se horských výstupů se svým přítelem horolezcem Reinholdem Messnerem – ovšem jen těch, které byly pro něj v jeho věku dostupné. Messner mu dedikoval jednu ze svých zásadních knih, v níž píše o jejich setkání. Dále J. K. Baby spolupracoval s bývalými vojáky československé armády v exilu. S mjr. Antonínem Bartošem vstoupili do prozatímní exilové vlády tvořené bývalými vojáky i poslanci Československého parlamentu před komunistickým pučem. Psal a vydával desítky knih a učebnic pro české školy v exilu. Velen Fanderlík ho jmenoval evropským náčelníkem exilového Skauta-Junáka. Až do konce svého života se věnoval práci s dětmi uprchlíků a finančně jim pomáhal. Své knihy a učebnice rozdával bezplatně potřebným. Zemřel v roce 2001 v německém exilu. Bohužel při likvidaci jeho skromného bytu přeplněného knihami, archivy, vědeckými dokumenty a nálezy došlo ke zcizení a zničení řady důležitých dokumentů, knih a drobných předmětů.

Prezident Václav Havel udělil Josefu Kratochvilovi státní vyznamenání Řád za zásluhy I. třídy a statutární město Brno ho jmenovalo čestným občanem.

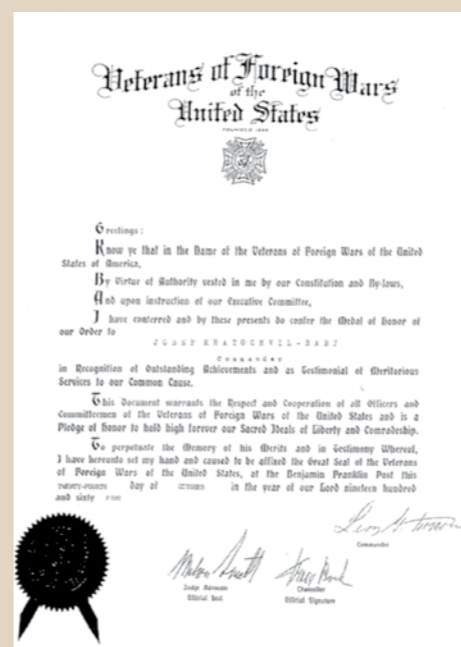
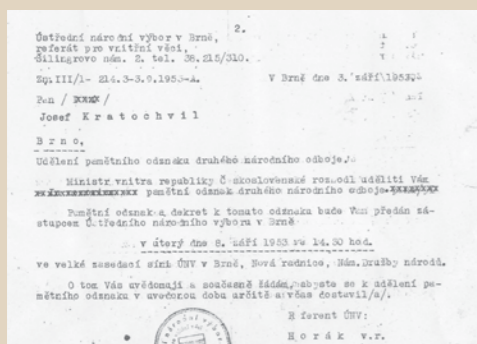
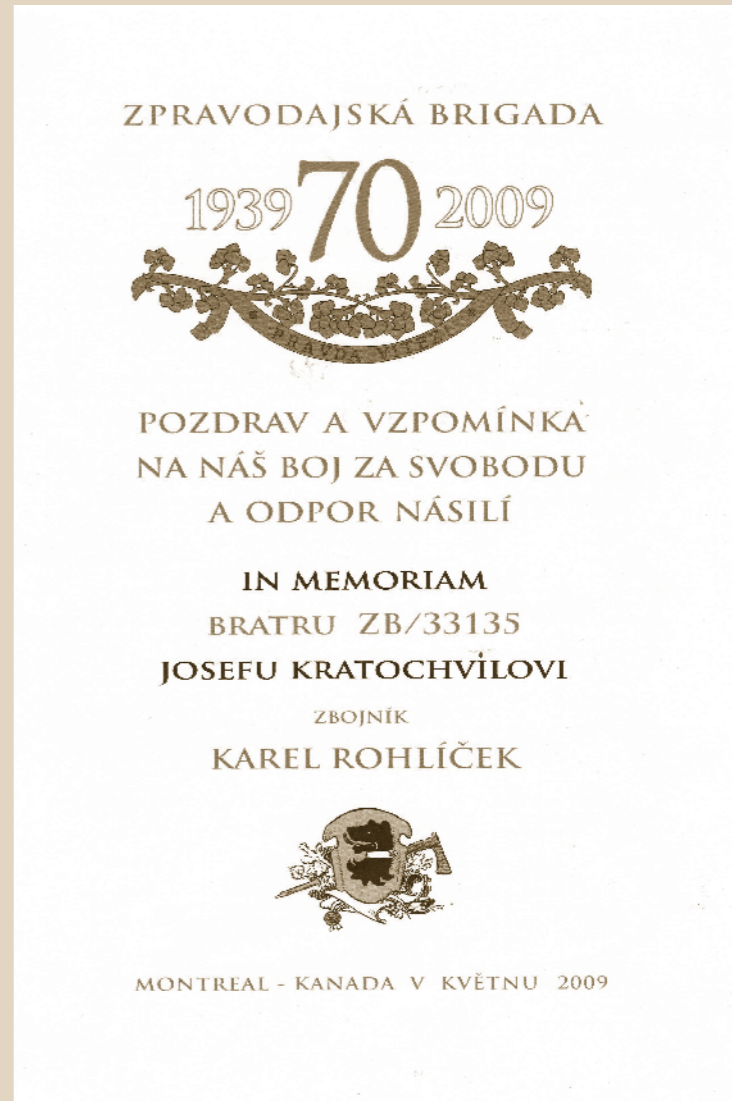
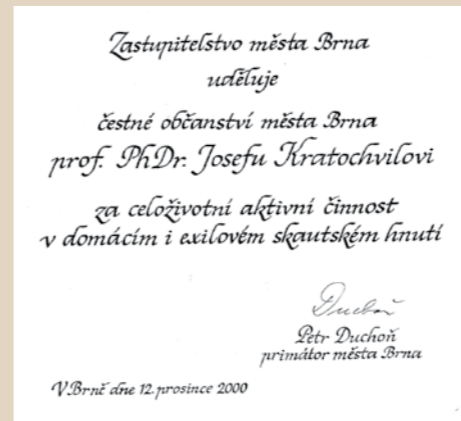
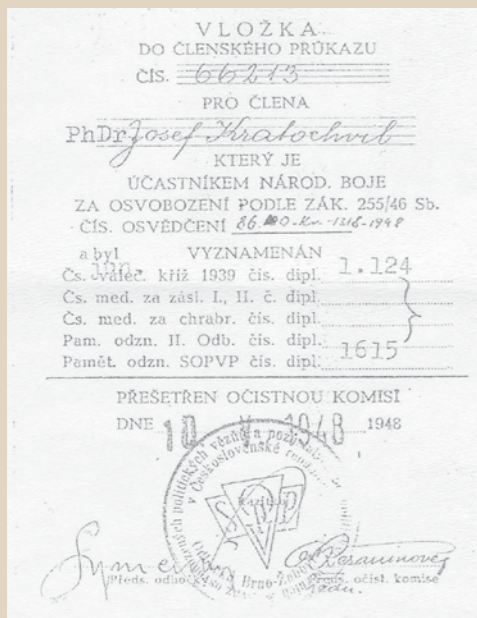
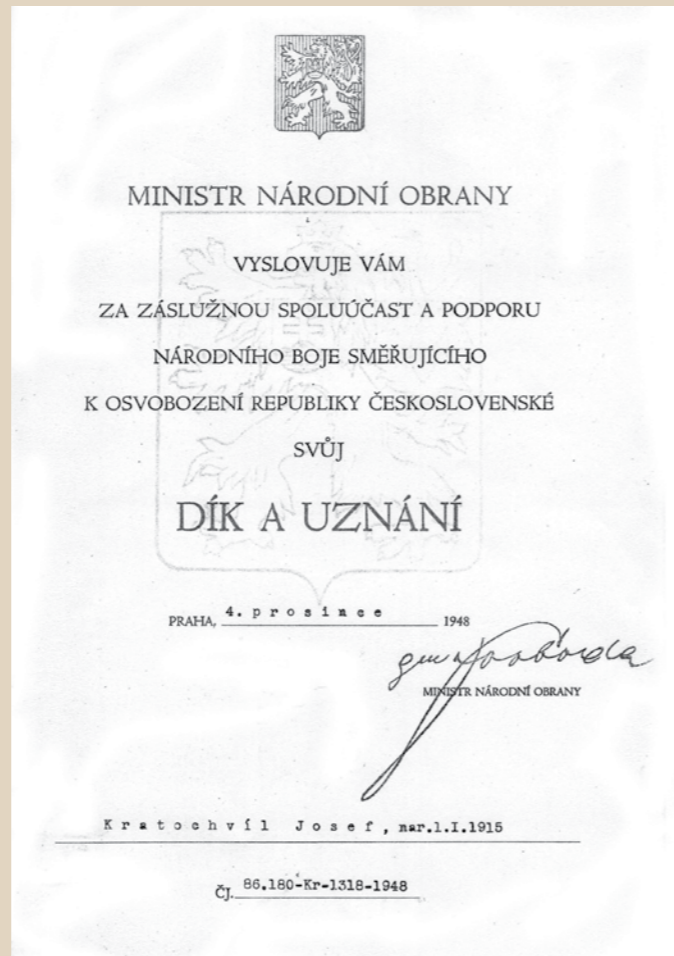
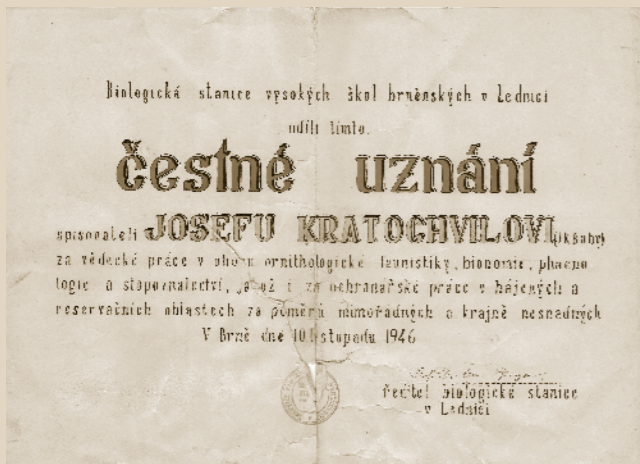
Junácký kříž za vlast 1939–1945
 Pamětní odznak SOPVP č. 1615
 Pamětní odznak II. národního odboje č. 6213
 Řád sv. Václava Rytíř zlatého kříže
 Řád čestné lilie v trojlístku
 Vyznamenání Za zásluhy I. třídy
 Řád M. R. Štefánika v exilu
 Dík a uznání ministra obrany za účast v boji za osvobození č. 86180
 Veterans of Foreign Wars of the United States
 Medal of Honor of our Order
 Svojsíkova medaile
 Řád Stříbrné šipky
 Skautská láska
 a další

VYZNAMENÁNÍ

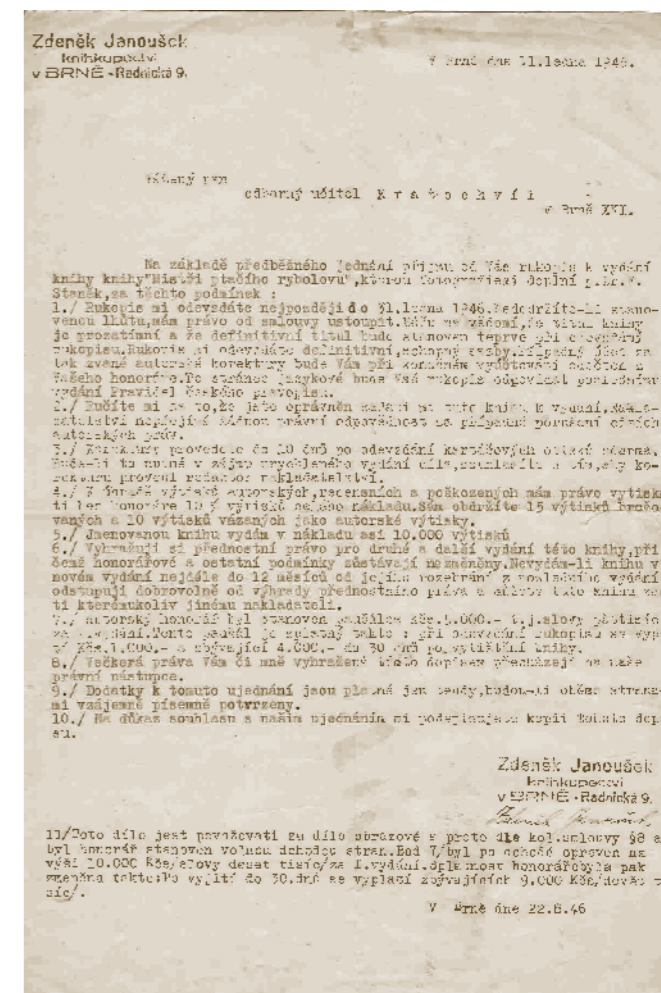
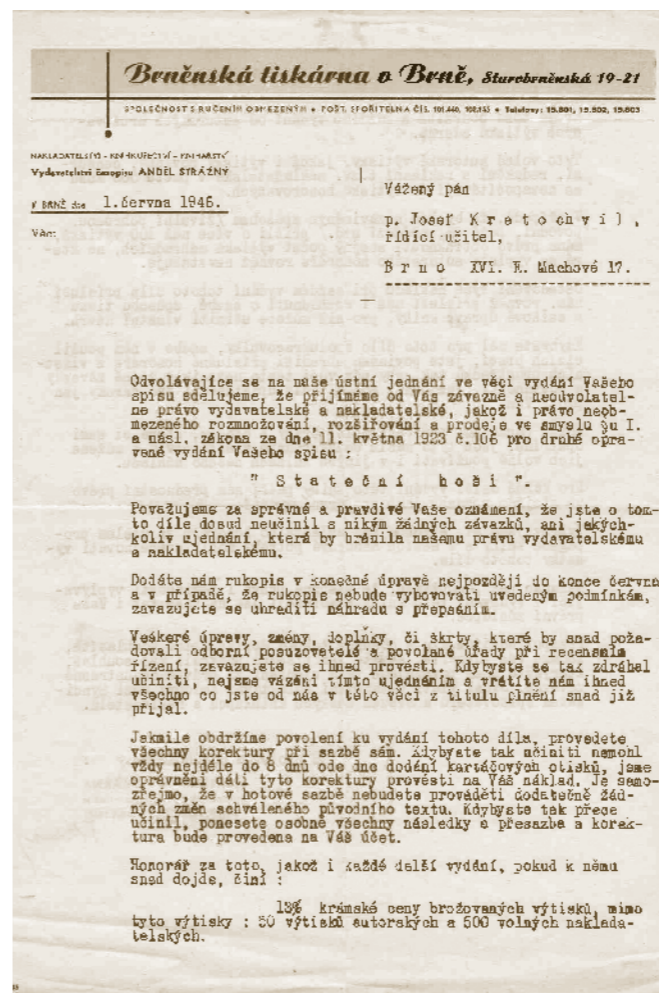
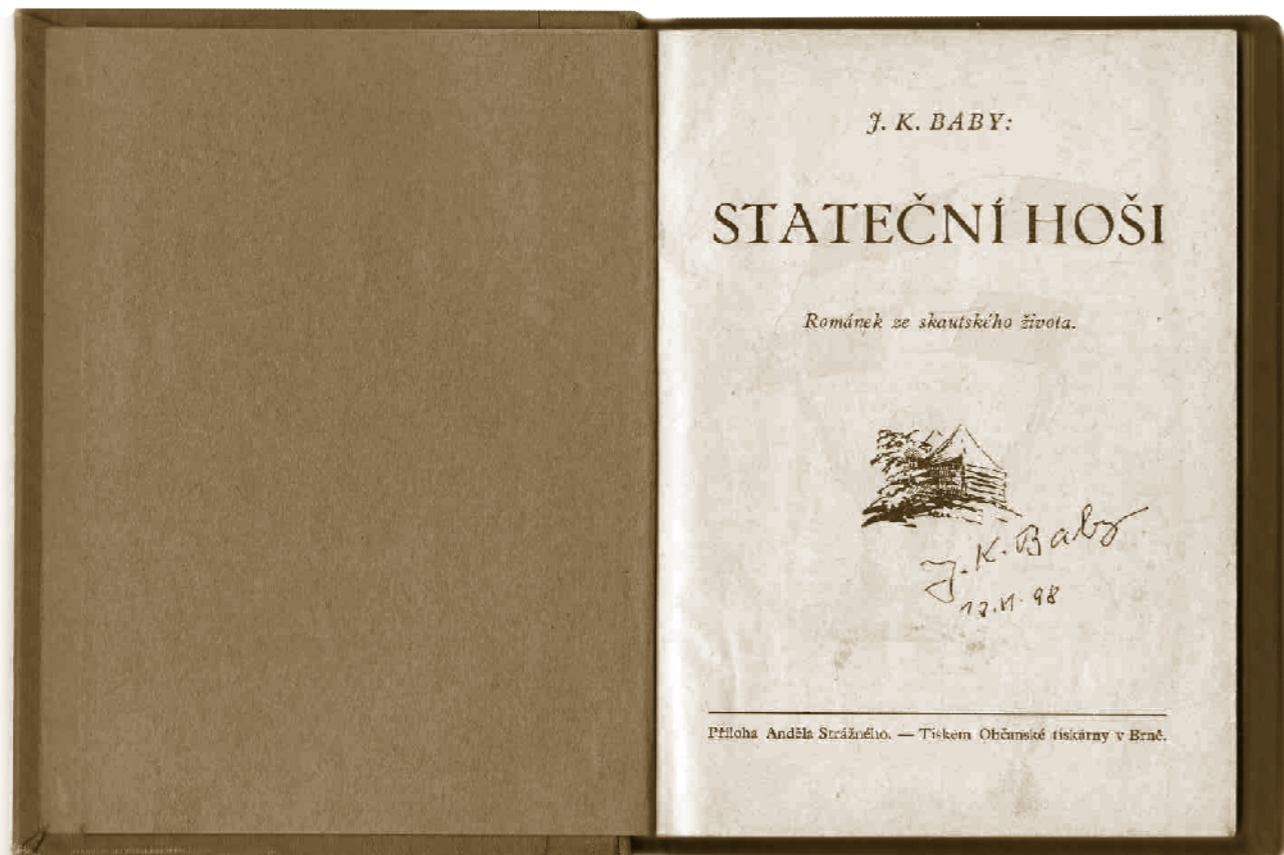
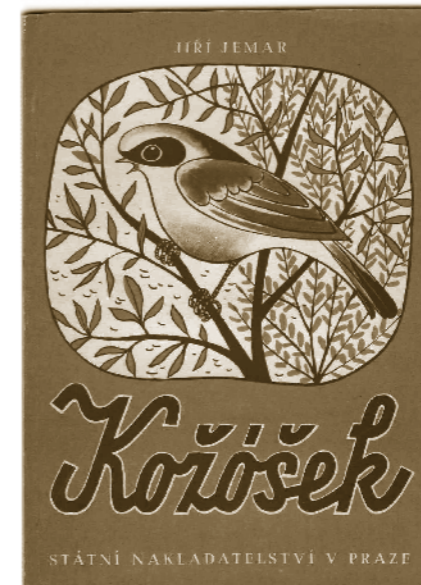
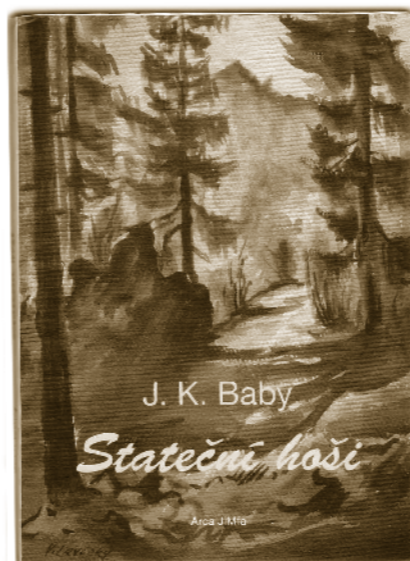

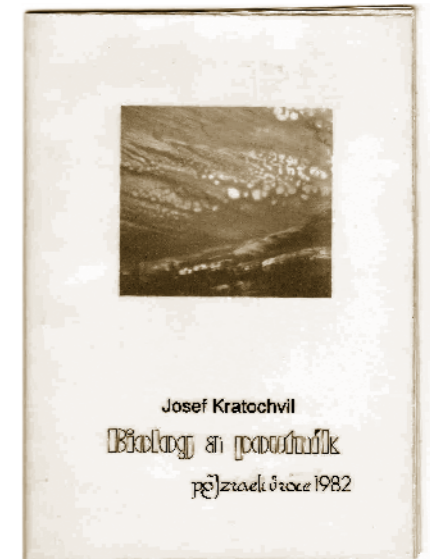
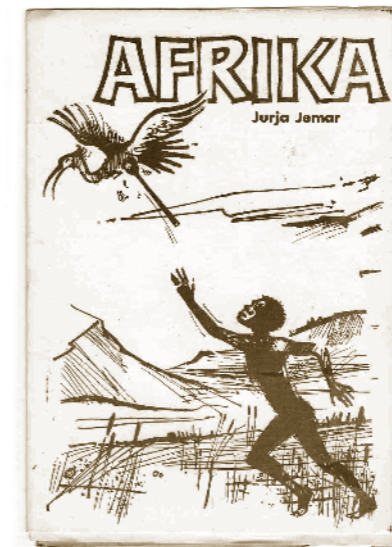
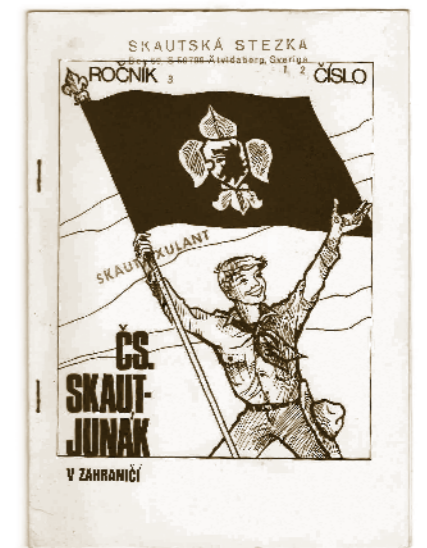
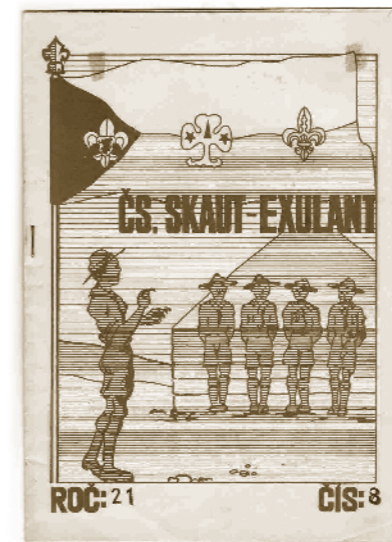
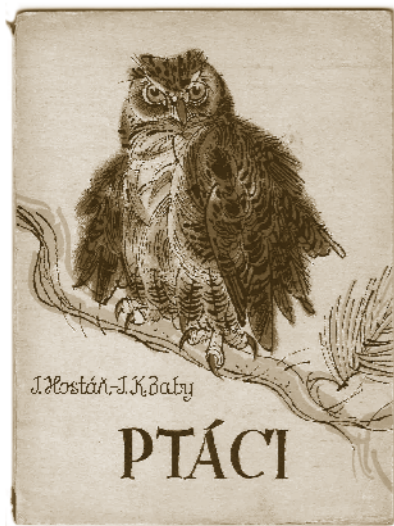
Pamětní deska Josefa Kratochvila v Brně na Šilingrově náměstí

KNIHY

Bibliografie:

Stateční hoši, Rok junáků, Mezi junáky, Povídky našeho lesa, Bubák a Mulena, Lovík bystré oko, Hrdinové největší, Káča z obory, Příhody našich zpěváků, Kuhuk chvojnický výr, Malý slovník stop, Ovoce, Ptačí melodie, Kniha o životě zvířat, Ptáci, Král motýlů, Bajky a povídky z přírody, Cesta kolem světa za dvě hodiny, Špačci Tristramovi na Masadě, Černohřbet, Kožošek.

Cestopisné reportáže:

Sám v poušti Kalahari, Na skandinávských Fjelech a fjordech, Africkou pouští a pralesem, Poutník a biolog v Izraeli, V zemi ohně a ledu.

Odborné publikace Čs. dálkové školy:

Problém zoolopsychologie a zoosociologie, Jan Amos Komenský a moderní pedagogika, H. S. Skovoroda – J. A. Komenský – T. G. Masaryk (spoluautoři), Slabikář „Doma i ve škole“, Čítanka Má vlast 1. díl, Dějepis Má vlast 2. díl, Zeměpis Má vlast 3. díl, Dějiny literatury a slovesnost Má vlast 2. díl – III. část,

Naučná díla z oboru zoopsychologie a zoosociologie:

Reinen, Zoopsychologie a zoosociologie, Neue vom Geruchsinn der Reitiere, Reinen hormonier, Pohledy psychologické a sociologické na život Laponců, Historické a ethosociologické i psychologické aspekty života Křováků, Mezi Laponci, Somatopsychologické problémy života Křováků a Hotentotů, Orientierung der sg. „primitiven Menschen“ in Zeit und Raum, Betrachtungen über das Naturvolk und Leben der letzten Nomaden Europas, Neuro-Ethologie, Psychologie und Soziologie der nomadischen Naturmenschen: der Laponen des hohen Nordes und der Buschmänner in der Wüste Kalahari.

Redigoval časopisy:

Katolický skaut, Filosof, Ethologie, Skaut exulant, Čs. Skaut-Junák v zahraničí.

Přispíval do časopisů:

Anděl strážný, Malý čtenář, Rajska zahrádka, Radost, Svítání, Květy mládí, Zvonky, Katolický skaut, Mladý hlasatel, Orlík, Hlasatel v Chicagu, Stráž myslivosti, Československý ornitolog, Polarboken – sborník Norských polárníků atd.

Názory na knihy J. K. Babyho ve 40. letech. Písemně se zachovalo několik desítek názorů na jeho literární tvorbu pro mládež do roku 1936, z nich jsme vybrali jen ty, jejichž jména nebyla doposud zapomenuta.

Prof. Ing. Antonín Dyk, předseda a vedoucí České myslivecké jednoty:

Přečetl jsem si tyto knížky s radostí a musím zcela nepokrytě sdělit, že mne jejich obsah nejen zaujal, nýbrž nanejvýše uspokojil pro svou vzácnou střízlivost a věcnost.

Prof. Dr. Emil Bayer, rektor Vysoké školy zemědělské v Brně:

S velkým zájmem jsem si přečetl knihy a mohu Vás také trochu potěšit úsudkem, že se zcela shodují s panem Valouškem o věčné správnosti a krásném podání celého příběhu. Je to dílo opravdu velmi užitečné a roztomilé.

Lesní ředitel Josef Žalman, myslivec a spisovatel:

Vracím se k Vaším povídkám i knihám, je to publikace zvláště pro útlou mládež velmi poučná a láskou a zájmem o přírodu povzbuzující, která by se měla školami a školními úřady rozšiřovati. I dospělí naleznou v ní ve volné chvíli zrno poučení a osvěžení.

Prof. František Němec, zemský náčelník skautský:

Knihy ukazují, jak jsi porozuměl chlapcům, jejich životu a hrdinství skutečně největšímu, povahy hochů jsou velmi mistrně zachyceny, děj poutavý, mravný, poučný, prostředí přirozené.

Prof. A. B. Svojsík, zakladatel skautingu – Junáka v Českých zemích, text Praha 1936:

Vynikající znalci mladých duší vítali v počátcích skautingu nápadný zjev originálních slovesných prací, ...pokud je tu táborový život skautů, vůdců, věrné líčení tohoto, ...vznikly zajímavé nabádavé příspěvky v literatuře mladých, jak vidíme v knize „Stateční hoši“ od J. K. Baby.

Mjr. JUDr. Velen Fanderlík, zakladatel skautingu na Moravě a v Brně:

...není pro mě větší radost, než ilustrovat Tvé knihy o přírodě a skautech, Baby.

V Brně dne 6. srpna 1932.

Milý Baby
 Vrátil se z dvoudenního výletu, ti lidé řeklo
 putování po skutečných táboroch, neležel jsem na stole tvoje
 ozdobení. -
 Využívám proto první chvíle, abych Ti gratuloval,
 že to naprosto, co mne takto potěšilo něžně z těch, jež
 jsem znal ještě jako chlapce a k němuž jsem byl nejen jakási
 přítel, ale což více nežli starším brátram.
 Vzpomínám, jak jsme spolu, a není to ještě ani tak
 dlouho hovořili v dlouhých debatách o otázkách, které se oby-
 čejně týkají jenom ve chvílích skutečného přátelského poro-
 zumní. Roznal jsem, že se lidé na život trochu jinak, nežli větši-
 na z lidí s nimiž jsem se setkal. Viděl a věděl jsem již tehdy,
 že hledíš jeho učel i jeho cna a podle toho hodnotíš svoje jed-
 nání i to, čemu říkáme tak často nevhodným názvem štěstí. -
 "V ten, kdo je skutečně odhodlán zaříditi život pod-
 le vyšších předpokladů a budovati jej, nikoliv pouze žiti, musí
 dojíti uspokojení a naještě štěstí, o němž já tak často pochytoval,
 jak se lidé ještě pomatují. -
 Dnes plně odčin, že seš se ho dostane. -
 Věřím, že se Ti dostane onoho uspokojení, jež teď dlužíš ota-
 věku sílu i nadšení pro další práci, jež již výsledky jsou snad něk-
 de v budoucnosti, kterou my s tebou můžeme dnes rozvířiti a jež
 v den života přivede k radosti.
 A to ti právě přeje
 Tvoj
 Václav

Vyříd prosím i mil. paní ode mne gratulaci k tomu, že našla
 tak dobrého muže. -

W. Valer

Junák
 ÚSTŘEDÍ SKAUTSKÉ VÝCHOVY, PRAHA

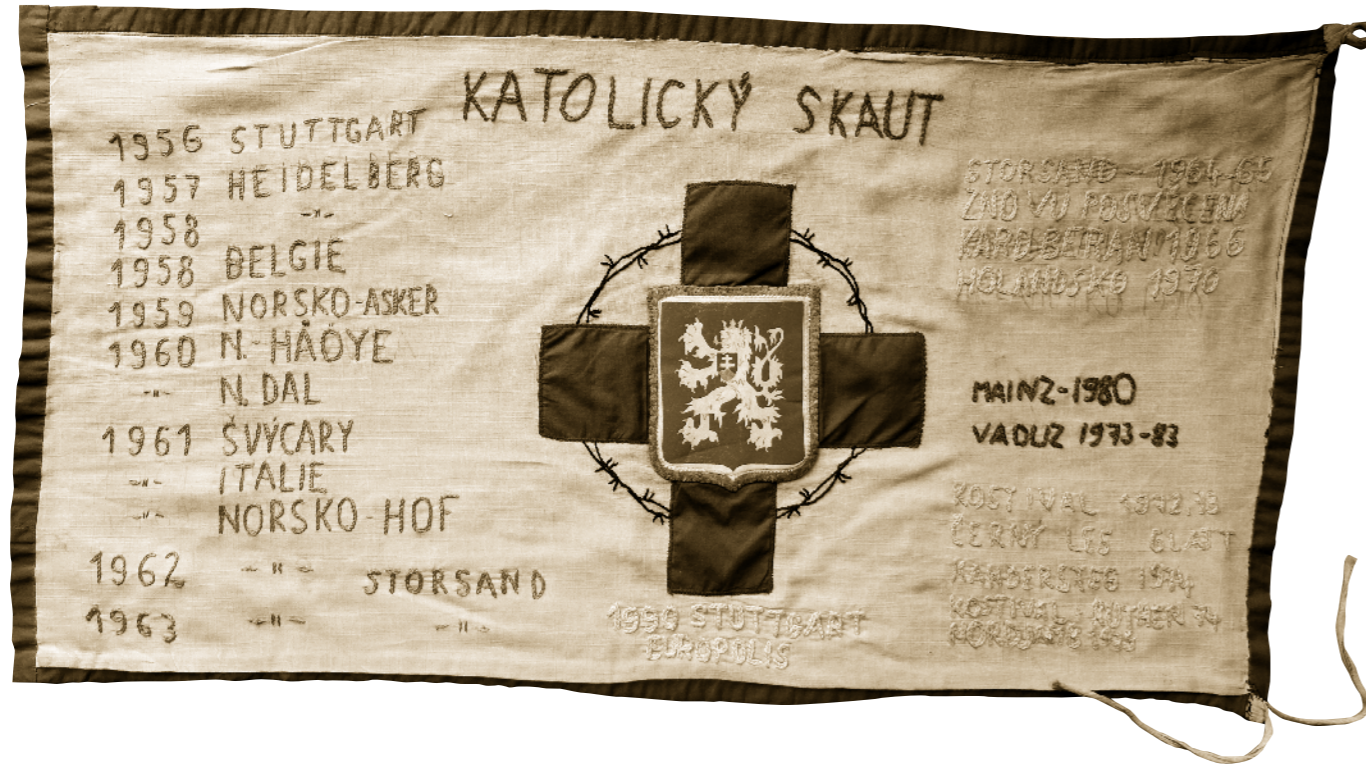
Poděkuje, že
 bratr Josef Kratochvíl - Baby
 Moravské Ostravy

se účastnil jako účastník
I. kursu pro vedoucí junáckých oddílů,
 tábora Pa d o l í ve dnech 1. - 16. srpna 1932
 a účastnil se Ča. armády, Stopovník.

v P R A H Ě dne 1. října 1932

J. K. Baby *M. J. J.*

JUNÁK

LESNÍ ŠKOLA
 Pěstuje kolovráta popruky.
 ŠKOLA ČESKÝCH ŠKOLNÍKŮ
 LESNÍ ŠKOLA
 Pěstuje kolovráta popruky.
PRŮKAZKA
 pro účastníka kursu.
 Josef Kratochvíl
 30/ čis. 10441
 30. VI. 1946
 30. VII. 1946
 Kursa se koná v dnech od
 Vraťuje se v
 Podpis učitelů průběžně:
 Kursa se koná v dnech od
 Vraťuje se v
Potvrzení správy kursu.
 Kursa se koná v dnech od
 Vraťuje se v
 Kursa se koná v dnech od
 Vraťuje se v

J. K. Baby:
Priloha ke knížce »Mezi junáky«

Junácký 100. v. Věk.
 Knižka »Mezi junáky« byla vydána v roce 1938 a vyšla v roce 1939, tedy v době velkého ústupu JUNÁKA, v době ruzného směřování po jejím vydání byl JUNÁK zrušen, ale knížka zůstala pro-
 stěděrcem čas. Anižli do svého ročníku se ra venkov a da mlt, kde JUNÁK doend nebyl. Bylo mi zvláště potěšeno, když mi sdělil, mnohých lidí, že z téhož kuzky, kterou měl usko-
 vnost na dobu ukypce, že sál se svých den teků. Rok znovuzrození svobody 1945 přinesl lavinový nával nových lidí, kteří se přiklápěli k Junákovi a skauty venkova. Pozor! Ve skautingu jsou přitom oddělena výchova (skauting) a dvanáctistupňový Přínět i nový skauting, který však má zvláštní junáckého kmene. Postáváte naše knížka M. j. je doend k dispozici, skládáme do n. rny dobře poslouž. Knížka M. j. začítoučím. Češne jen potěšit dala ude vypracovány listy další příručky. Autor pracuje na knížce pro stříti junáky, v. rovery.

NOVAČKOVSKÁ ZKOUŠKA
 Podmínky pro tři »přednáškové« zkušice směřují: 4 učební, 2 výlety! Nutno slavit nepozadí do tří měřící od dva vstupů do oddílů. Neučiti-li, není do odta přjet.

I. Junácká ideje:
 1. Znáš paměti junácký zákon, text junáckého slibu, věšáků i junácké znaky. (Nejlí nejvíce znáš své znaky)
 2. Rozumíš příkazu »Aspoň jeden dobrý skutek denně« a přivesdí víšce, že příkaz plní, jak dříve nejlíže.
 3. Pracovitost, piln a dobrým chování ve škole (dobré prospěch a dobrá známka v mraově) opravňuje k našej, že bude dobře plnit i své junácké povinnosti.

II. Organizace Junáka:
 1. Znáš součásti Junáckého kruhu a jejich správné nastění.
 2. Znáš všechny junácké spazby (jejich výklad) i postavy tyčí. M. j. svůj a vyřa-
 vání lezev reku. Pozorava skutečně správně užívá z dřevěné trubky z novinky.
 3. Znáš pokrý i své čruty, oddílů a střediska. (M. j. str. 41)
 4. Znáš organizaci střediska (členů: družina - oddíl - středisko, jmeno svého střediska, svého oddílu a svého střediska, jméno své družiny, číslo oddílu, střediska střediska).

III. Junácké prostředí:
 1. Máš zaplácený přístupový, aliprá i registrační.
 2. Přineš přilohu do oddílu a prohlášení oddílů, seznámíš se s jeho členy v Junáku a se ho bude podporovat v práci jeho povinnosti.

BOHEMIAN BENEDICTINE PRESS
 PRINTERS AND PUBLISHERS
 1637 ALLPORT STREET - WILSON STATION CHICAGO
 TELEPHONE CANAL 0961
 V Chicago dne 16. ledna 1948

Pro Josef Kratochvíl,
 Brno-Zabovrásky,
 Elzebová 17/2
 Vážený pane Kratochvíl:
 Potvrzujeme s díky příjem vašeho dopisu, jakž i odpověď v Junáku v
 rozpravování, které byly urejšejavy v měsíčním čísle za dne
 20. ledna. »Novinky« si řde nastali všichni s možným čísle
 a budova řde povědění když šde od čtení mlívee další správy o činnosti
 Junáku v Československu.
 Jakmile dojdou vaše základy, nespomenou vás potvrdití příjem.
 S přátelským pozdravem a doleho potěšením, jsem
 v Letisku 105
J. Walter, edit

Czechoslovak Scouts In Exile Českoslovenští Skauti v Exilu
Les Eclaireurs Tchecoslovaques en exil

P O V Ě Ř E N Í

Br. Dr. Josef Kratochvíl, Kemnat

Je tímto jmenován členem Náčelnictva Československých Junáků - Skautů v Exilu, se zvláštním úkolem Hlavního Vedoucího / Náčelníka / pro Evropu.

Jeho práva a povinnosti vyplývají ze zásad platných pro naše Junáky - Skauty z dob První republiky a hlavní jeho povinností je organizovati oddíly, a jiné skautské jednotky, tábory a výcvikové tábory pro skauty a vedoucí a jmenovati pro tyto úkoly příslušné činovníky.

1954

Josef Kratochvíl
President

Dr. Václav Kanderlík,
1880, Oak Street,
Trail, 30, Canada.

ČESKOSLOVAKSKÉ PĚLPOŘADNÍ
14. Února 1959.

Milý Baby,

Právě jsem dostal od Vaší tiskárny dva výtisky ústanky a když to teď vidím svázané a pořízené, je to docela pěkná knížka. Já jsem rád, že jsem tohl pocout a poznat alespoň něco, ty výtisky a také jsem rád, že ty výtisky a obrázky zastříhaly rovnou celou tu knížku.

Má jsem vnoh práce teď o Vánocech a v lednu a ještě tomu mám trochu co dělat, takže jsem neměl čas napísat uživo.

Doufám, že jsi dostal Bulet. Bylo by velmi vhodné, kdybyš tu měl, nebo přímo na adresu STOPY P.O.Box 1948, San Diego 12 California U.S.A. poslal odměn, těch svých skautů a scoutek. By bychom jim posílali Stopu a ještě že je to bude zapímat. Bude vycházet jen asi 2-3 čtyřlístky do roka a bylo by to líp pro ná časování. Jak víš, snažíme se dostat chromosomy skauty křesťanští jsou na světě a to Tvoje státníčko je nejspíš sládek. I když se to čuče stráci a máme z toho zášť, je to přeca práce která stojí za to. Něco výtisky zachráním a dímá řka něco jasnou myšlenku a porovnání.

Zmínil jsi se v jednom z posledních dostal o svých osobních starostech. Zohví-li ti jasně říci poradit, jen mi napiš. Víš dobře, že jsem snad jediný zde v úživě, kdo tě dobře zná na některých let.

Zatím mnoho pozdravů a ještě jednou gratulaci a té dílečko. Já to dobrá věc.

Truj

Václav -

20 X 67.

Milý Baby,

Posílám fotokopii svého interview o jamboree v Radio Free Europe - múzej, toho něco použít pro svůj časopis.

Dále posílám nějaké kresby o jamboree. Dalšího interview bude ve Stopě, z ní si, jak můžeš vybrat co potřebuješ. Ty ale Stopu nedostáváš a bude ji to tedy zapímat.

Kresby pro přístři čítalo/počtu co nejdříve. Máme také hodně práce, často termínování a po jedno se nedostanu ke druhému. - Snad tam nakreslu něco o 60 let Scoutingu u nás, mnoho pozdravů

Truj Václav

Jiří Kládek

a na tak dlouho jak to režim potřebuje - Přesto si myslím, že to před stopu za to. At' si dělají prohlášení loyality a pod - to je vědomo bitého jen formalita z donucení - jen to, že třeba dělají a dáváť projde skautskou výchovou a naučí se myslit, pozorovat a usuzovat stačí, aby se z nich stali lepší lidé. - A o to vlastně jde. -

Dostávám pínaha a stále mám z domu dopisy od skautů, většinou starých. Řeší mi tu a tam i Honni. Sice teď jáhoi opatrněji, ale celkem jámě. - A tak doufám, že je to v dobrých rukou. - Když jen nelze toho většího kanonického. - Dnes ovšem je někdo nham nejlepší, protože sehop, když pítlo nové jaro že by to nepřezil. -

Všeho nejlepšího v Novém roce
60 nás obou

Truj

Václav -

20.XII.69

Milý Baby,

Podle Tvého práni posílám články o komunistickém a Shautingu - Dal jsem jim za komunistického problému a metodami před několika lety dosti důkladně, protože zde vůbec nic o něm nevědi.

Pokusil jsem se napsat jakési porovnání nepříliš se to přide myšlenek. Je to ovšem jenom jakési připomenutí, protože na nic není místa. -

Chci-li snad nějaké dohlednosti popravěti vzhledem k tomu, že někdo jiný pít o podob věce v jiném článku - závid se pak za nejlepší uznáš. -

zapímal mě Tvá poznámka o Old Shautek. My jsme tu vlastně všichni dnes Old Shauti, a proto jsme většinou vstoupili do organizace "Former Scouts" ulva je mezinárodní. - Doma dnes ovšem shauting je dosud topen, ale jen natolik.

JUNAK ČESKOSLOVENSKÝ SKAUTING V KANADĚ
JUNAK CZECHOSLOVAK SCOUTING IN CANADA
P. O. Box 243, Port Credit, ONT., Canada

Kississauga 19. března 1971

Sdružení Čechů a Slováků
NEDERLANDSE STICHTING
COMENIUS

Vážení bratři, přátelé a krajané,

Z důvodů naprosto objektivních, které uvedu níže, navrhuji k získání

I. ceny za kulturní činnost /cena 21. srpna/

bratra a pana Dr. Josefa KRATOCHVILA - Universität Stuttgart,
bytem: 7301 Kennat/Baelinger
Friedrichstr. 51
West Germany

Důvody:

Bratr, pan Josef KRATOCHVIL pracuje pro mládež obou našich národů, tedy Čechů a Slováků, zvláště pak pro československou mládež akutačkou, po celou dobu v exilu, více než 20 let. Mládeži obětaval všechny svůj volný čas, všechny dovolené a pracuje stále bez jediné chvíle oddechu. Je nutno zvláště připomenout, že práce a mládež je práce nejdůležitější, protože jak ji vychováme, tak ona později ponese svoje učení další generaci!

Se skautským pozdravem "BUĎ PŘIPRAVEN"

Václav
Václav Mikolaj Richard NEUHOFFER
R i k i t a n
/Scout Master of JUNAK-czechoslovak
Scouting - CANADA /

Vážení a milí přátelé, bratři a sestry,

na sklonku roku 1984 nás opustil bývalý náčelník katolických skautů a skautek země Moravsko-Slezské profesor František NĚMEC.

Jeho tělesné pozůstatky byly spopelněny 27.XII. LP 1984 v Praze - Střemčích. Za svobodné republiky by nás stály nekonečné řady českých oddílů při jeho pohřbu. Zatím nám stačí vzpomínat a modlit se. "Skaut-Exulant" připravuje smutné číslo, které vyjde během měsíce února. Máme již řadu článků, vzpomínek, kreseb a fotografie tohoto neznámého skauta; i z dob, kdy byl ještě profesorem matematiky na Jiřího Moravě v Brně, ale i vzpomínky na statečného trpělivého z krutých koncentrací, na organizátora v době dočasné svobody i obnovení. Pročteš touto cestou všechny bratry a sestry i přátele, aby nám zaslali pokud možno brzy své příspěvky, rady a návrhy pro toto číslo na naši adresu do Ostfildern (viz dole). Bratr prof. František Němec byl jeden z nejlepších přátel.

Zapad Den odpočít každý kdos Boží tvor
ave anima pia - Buďte připraveni.

J. K. Baby

PROF. DR. JOS. KRATOCHVIL
HAUSENBERG 4 - KENNAT
D - 7301 OSTFILDERN 4
TEL. 0711 / 49 12 46

November 1984.

Milý bratře Baby!

Je tomu letos 70 let, co A. B. Svojsík založil spolek Junák Český Skaut, i když již dva roky před tím jednak a mládeží Yacht Klubu, jednak se svými žáky Žilkovské Realky chodil na výlety, tábořil a vydával časopis "Junák". Byla to třetí skautská organizace na světě.

JUNÁK přežil první světovou válku a již 28. října 1918 se naši Junáci uplatnili jako doručovatelé pošty ve službách osvobozené vlasti. Speciální známky tehdy vydané jsou prvními a jedinými svého druhu, protože poštu doručovali skutečně skauti sami.

JUNÁK se rozvinul za Republiky a stal se jedním z vedoucích spolků mládeže dobře známý všude po světě. Od počátku jsme byli zastoupani v Mezinárodním Výboru Skautů.

Druhá světová válka přerušila doma skautskou činnost a JUNÁK byl Hitlerem rozpouštěn v r. 1939. Naši exulanti však pokračovali všude ve světě dál. Po osvobození 1945 skauting u nás opět přes noc vyrostl a jeho činnost trvala do roku 1948 veřejně a pak jednotlivé skupiny skautovaly dále v rozličných spolicích. Za Pražského Jara skauting opět vypukl a kvetl až do roku 1970.

Po roce 1948 naši Skauti Exulanti pokračovali všude po světě ve své činnosti stejně jako za druhé světové války. A dodnes pracují. Po roce 1969 noví exulanti vytvořili další oddíly jak v Evropě tak i v Zámorí. Má skauting žije dál.

Ty jsi jeden z těch, kdo se zasloužili o to, že žijeme a že nás nikdo nevyhubí.

Díkem za to může být jenom stisk levice za to, že jste se chopili práce a nedali zabýtnouti naší velké myšlence.

Na díkům uznání za Tvou práci se vzpomínkou na letošní jubileum přijmi tento odznak "stříbrné hlavice šipu" jako symbol naší trvalé práce na Velikém Díle a dík za všechnu Tvou práci pro skauting v exilu. Věřme, že přijde čas a doma se zase zabláží stany našich táborů po lukách a lesích naší vlasti.

Veliká myšlenka neumírá a najde vždycky nové pracovníky a nové bojovníky jako jsi Ty. A Skauting je Veliká Myšlenka.

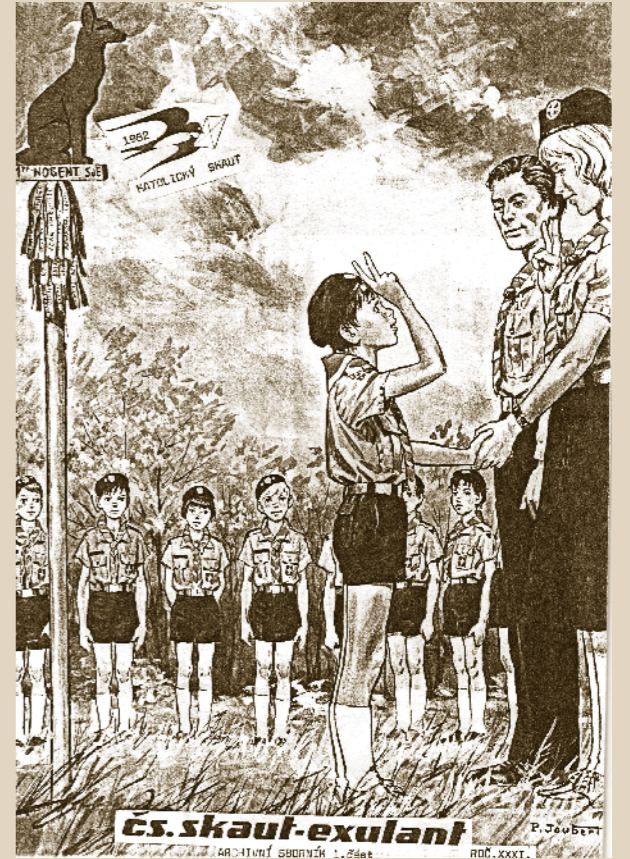
Tvoji

Náčelník Čsl. Skautů
v Exilu.

Václav Janoušek -

Bratru
Prof. Dr. Jos. Kratochvilovi
Ostfildern (u. Stuttgartu)
N.S.R.

Agostin Kolmanovsky - Hagec
Cenou vřelosti

DR. VELEN FANDERLIK
709 HERMIA CRESCENT,
TRAIL, B.C. CANADA
PH. 364-1741
V/R 1 83

31. prosince 1974.

Milý Baby,

Těprve dnes jsem se dověděl, a docela náhodou, že ti bude zítra Seduát.

Připocítávám si to ve vzpomínkách a vidím, že jsi tomu tak je -

Předně tedy - upřímně a vřelě gratuluji a přeji ještě mnoho let skutečné plodné práce - Dověděl jsi za ta léta udělat mnohem více než mnoho lidí a to jsi zejména o mládeži a smysl pro její myšlení a tvé velké porozumění pro chlapčenskou duši ti zůstalo dodnes. -

Rád vzpomínám na staré časy, a čím jsem starší tím více, hlavně na dobu Šupova oddílu

a doby kdy byl "zpracováván" a kdy jsme leccos v Brně budovali -

Snad víš, že mi bylo 19 province 75 let. Psal jsem mu také opozdění, protože jsem se to dověděl také teprve před několika dny. -

Vzpomínám také na naši práci v cizině. Shoda, že jsme se za ta léta nikdy nepotkali a líbalo jenom při korespondenci, většinou "úřední". Ostatně máme ještě čas. -

Přeji Ti mnoho zdraví do další práce, snad více vědecké, protože po šedesátce se práce jenom musí jít trochu pomaleji. - Jsem rád že jsi se rozhodl svou skautskou práci trochu omezit. Bude to tak lepší, předně pro tebe. -

Ještě jednou mnoho pozdravů a věřím si, komialo na tu sedmdesátku

Tvoji Velen -

Junácký tábor Podolí.
Kurz pro šikovníky a vůdce.

Peny

Det. asp. Josef Kratochvilovi
odbornému učitelí

t. s. t. sam. tank. brigáda s 888
Moravská Ostrava.

Milý příteli a bratře.

Ty nevíš jak jsem byl zarmoucen a jakou jsem měl radost, když mi po mém návratu bylo hlášeno, že jsi byl v táboře.

Zarmoucen proto, a jsem nebyl v táboře, ale pokládal jsem za svou povinnost na první jízdu. Slíbil jsem tak již před několika lety a pak jsem k br. Arnoštovi poután přátelstvím a junáckým bratrstvím.

Radost jsem měl, že jsi přijel. Vím a mám tě, věřil jsem, že přijedeš a tak můj junácký dík.

Chlapce jsi nechtěl a jen jednu prosbu mají oni i já. PŘÍLEŽ...
Těším se na Tebe a potřebuji a Tebou se o něčem poradit a domluvit se s Tebou. Jednalo by se o ušší Tvé zapojení do Junáka.

Souběžně píší na oddělení osvěty a výchovy a prosím o Tvé další uvolnění.

Ještě jednou junácký dík a na brzkou shledanou./odjíždím z tábora 16. t. m., jinak jsem stále v táboře, až na zásobovací cesty po okolí/

S junáckým pozdravem

Členovy osvětových přednášek

Dr. B. Hájek

JOSEF KRATOCHVIL-BABY

ROK JUNÁKŮ

ÚTRŽEK Z CELOROČNÍHO ŽIVOTA JUNÁKŮ

Ilustroval

sedmnáctiletý junák Josef Lukáš z Náměště nad Osl.

Tiskem a nákladem Občanské tiskárny v Brně.

2 vydání "exilové"

Kniže z Lichtenštejnu František Josef II. rozmlouvá s univerzitním profesorem Dr. Josefem Kratochvílem o problémech čs. skautu. Vaduz, zámek 1973

ČESKOSLOVENSKÝ SKAUT V EXILU

Zvláštní sjezdové vydání. Murnau, 23.6.1949.

Československým skautům a skautkám
v exilu !

Již jest tomu plných šestnáct měsíců, co násilně převzala politickou moc v naší vlasti komunistická strana. Celý národ se tím okamžikem ocitl v daleko horší situaci, než byla za okupace roku 1939. Daleko horší proto, že tehdy jsme znali dobře svého nepřítele, že tehdy jsme mohli na něho kdykoliv ukázat, čímž se nám stal méně nebezpečný.

Dnes tomu je podstatně jinak. Nepřítelem není jen cizinec, ale bohužel i náš spolužák, soused a snad i domnělý přítel, s kterým se denně stýkáte.

Obavy, nedůvěra, nesvoboda, násilí, zatýkání a žalářování staly se aktuální pro každého z nás. Kdy přijdou pro mne? táže se každý sám sebe. Nebyl jsem komunist a nemám jejich důvěru. Bojoval jsem proti nacistům v západní armádě, byl jsem zatčen gestapem a dlouhá léta vězněn - a dnes, po necelých třech letech po svém návratu domů jsem podle komunistické terminologie nespolehlivý.

A co ty, který jsi byl závodní raďou vyslán na sjezd do Prahy v kritické unorové době a po návratu jsi si dovolil říci zaměstnancům svého podniku pravdu do očí? A co ty, který jsi nechtěl dovolit, aby šéfem úřadu, kde jsi zaměstnán se stal negramot, který přece jako komunist a byl jediný, kdo se jím mohl stát? Co s tebou, když jako vedoucí kanceláře jsi si dovolil místo Stalina pověsit na zeď obraz presidenta? - a všichni ostatní, kteří jste nebyli ochotni udávat své blízké, jak si to komunisté - desítkáři přáli. Pro vás pro všechny najdou komunisté ve vězení dosti místa, i když jest již přeplněné.

Nikdo z nás se ještě nezotavil z hrůzy nacistického utlaku a násilí a již je tu jiné, mnohem horší.

Takto a jinak postižení byli jsme donuceni opustit svou vlast, riskujíc při tom nebezpečí přechodu hranic. Odcházeli jsme za předpokladu, že zde budeme mít těžký život. Odcházeli jsme však s odhodláním a v současné důvěře, že se nám opět jednou otevře cesta zpět do vlasti.

/Pokr. na str.2/

Informační měsíčník
čs. skautů a skautek obít
v zahraničí. Pro ra-
du čs. skautů a skau
tek v Německu vydá
vá a tiskne DPČS/les
2. odd. Grafenaschau.
Adr. redakce SKAUTA
13b Murnau, IRO Camp
US-ZONE Germany

N a c e s t u ...

Snad i ty, milý bratře, milá sestro, naučil ses tady v zahraničí nevěřovat těm rozličným časopisům. Snad i ty jsi mnohé z nich znechuceně odložil s otázkou zda tak mnoho "pracovníků" neumí pracovat užitečněji než tím, že plýtvají horami papíru a prohánějí psací stroje až do úplného přehřátí...

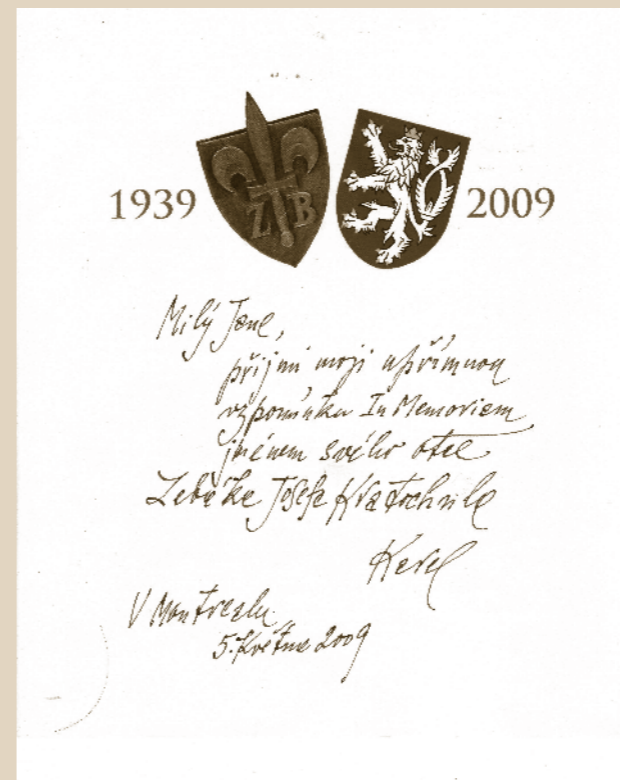
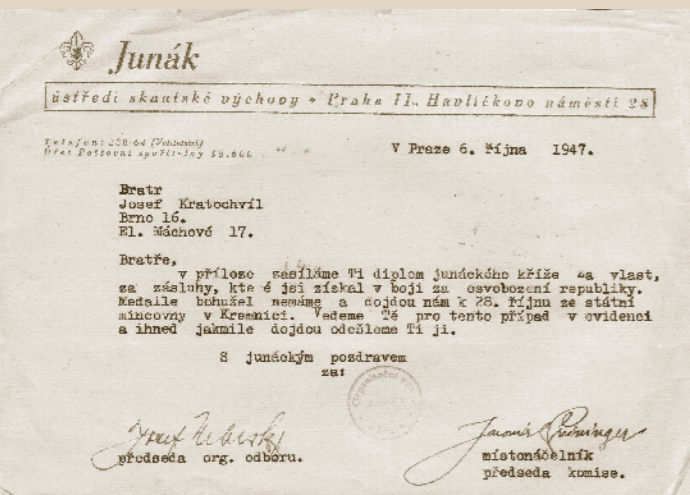
Ať mi zamrzne emigrace, chceme-li rozmnožit jejich řady! Ničeho se tak nebojíme, jako právě toto hoto podezření, když dnes předkládáme skautské veřejnosti toto "zkušební" číslo našeho nového časopisu. A řekněme také hned, proč tak činíme.

Předně proto, že slyšíme volání ze všech stran, aby takový pro všechny společný časopis už konečně vycházel a že sami tuto potřebu velmi citelně pozorujeme. Zdá se nám, že je třeba, abychom více věděli jedni o druhých, aby se naše činnost navzájem více prolínala, abychom se víc mezi sebou znali a to nejen zde v Německu, ale i v Itálii, Anglii, Francii, v zámorí, všude. Rozjíždíme se do světa a je nám najednou smutno při pomýšlení, že napříště to budou většinou jen řídké osobní dopisy, které jako slabé jiskřičky budou proškakovat v temnotě zapomnění.

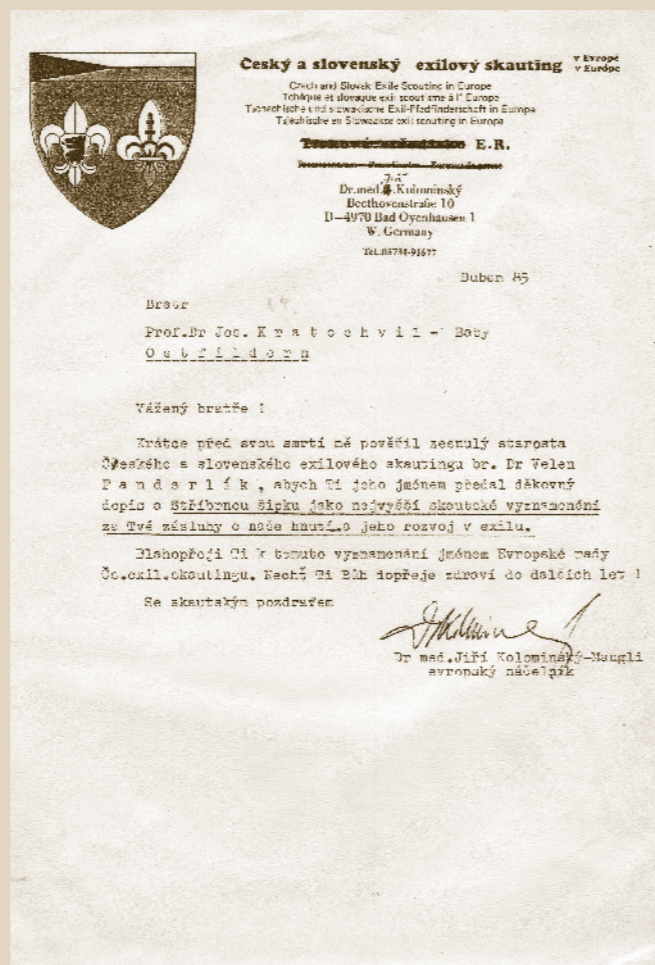
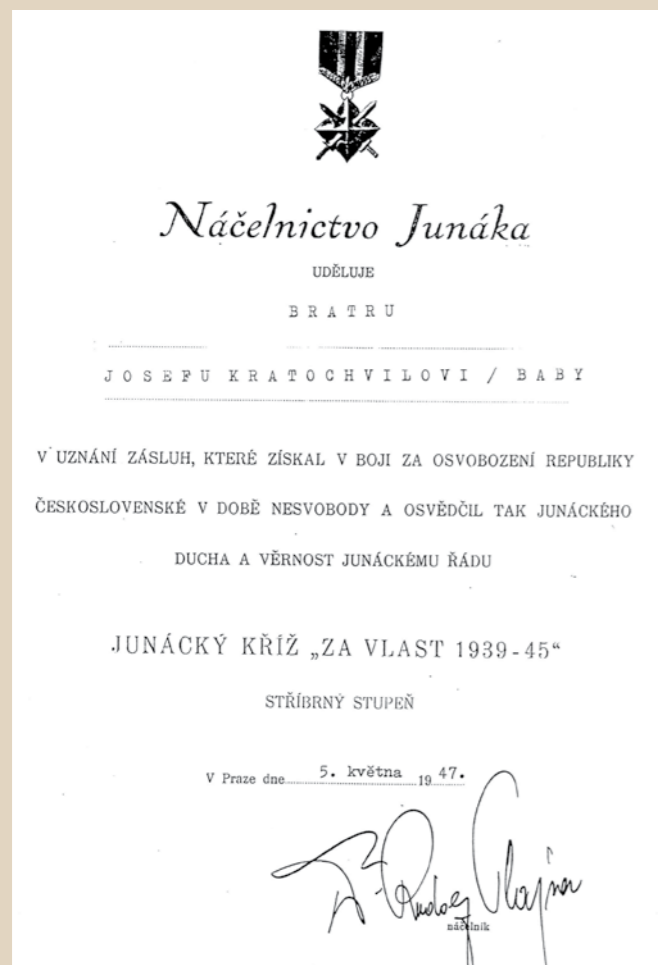
Nuže, chtěli bychom, aby náš SKAUT tu stál pevně

Skautská láska – vyznamenání J. K. Babyho

Pozdrav zakladatele Zpravodajské brigády Karla Rohlička z Kanady J. Kratochvílovi, synu J. K. Babyho (J. K. Baby byl za II. světové války aktivním členem Zpravodajské brigády).

František Křižík

Handwritten signature

Janusť

Jiri Brada

KORESPONDENCE

I přel' n' de vran' a Brzi' ka
pro s'ud' aho' Masaryk

23. VI. 6 A 1

Vážený pane Kratochvíle, děkuji
za laskavý dopis. Také
paní Pavla děkuji za dopis.
Sama jsem měla skaukon,
ale pojedala jsem při kelnu
aby mi o skauku naprals.
Když jste vrátili G. M -
svk byti si mely přičíst
karašiatovy broučky - to j'ron
mexhoťy
Všimněte si mě, včel
výnam. Zolaš' a z'jdy do Novska,
že se pře' v'et' um v'rubé a
děl' senu asi z'rod, ale u

uni domely'ek po d'ci' d'ci.
maji' d'ci ke k'ctni' r'aco d'q
z' m'ly' r'p'ci. a to mi' m'ly'
výnam. D'ci' a z'olani snaji' me
ze d'j' de p'p'y'k'ly' a d'ronov'el
u d'ci' z'adov'el.
Tape nem'om ho p'uce.
m'p'ni' fe ho v' n'y. m'ji 1-6 v'y
m'j' d'ci' a nem'ulud'm, ale m'
p'oto nem'ohu s'it'it.
Co d'ci' v'aci vedec'ká p'roce?
jak se d'ci' s'ob'á m' ?
Při' k'ci' d'ci' p'et'ro p'is d'ci'.
I přel' n' de vran' a Brzi' ka
pro s'ud' aho' Masaryk

 DIVADĚLKO SPEJBLA A HURVÍNKA
PRAHA XII., ŘÍMSKÁ ULICE 45 • TELEFON 510-58

Pan
PhDr. Josef Kratochvíl
Sr n o 16, El. Machová 17.

Drabý příteli,
když jsem se vrátil dnes do Prahy, nalézá
oznámění o Vaší promoci, o níž jste mi říkal při našem
setkání v Brně.
Především, vaším, čistým slovům, gratuluji
Vám k tomuto životnímu úspěchu.
Vždy V.Š.

Fr. Škorpý

 Nezávislé Sdružení Bývalých Československých Vojáků N.S.W. Australia
Czechoslovak Ex-Servicemen's (Independent) Association of N.S.W. Australia

ČJ (63) H.T.
I.H.Trhlík
10 Balfour Street,
CARLTON, N.S.W. 2218
AUSTRALIA.
28.4.1985

Dr. Rudolf Kreml
Gen. Tajemník S.R.ČS. EXILU,
247 South Street,
HARTFORD, CONN. 06114
U.S.A.

ZDRAVICE k tému KONGRESU
Světové Reprerentace Československého Exilu,
v ELLWANGEN, ZÁPADNÍ NĚMECKO 4-7 Července 1985.

Vážený pane předsedo, vážený pane generální tajemníku, vážení členové
presidia Světové Reprerentace Československého Exilu, vážení delegáti
Čs. Exilových Organizací, vážení hosté a reprezentanti různých nám
přátelských národů, dámy a pánové!

Dovolte mi laskavě, abych Vás jménem výboru a členstva NEZÁVISLÉHO
SDRUŽENÍ BÝVALÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH VOJÁKŮ N.S.W. AUSTRALIA srdečně
pozdřivil a popřál ze srdce "STOPROCENTNÍ ÚSPĚCH" Vašeho zasedání!

4 tý. Kongres se koná v historickém roce. Rok 1985, má zvláštní
jubileum, 1100 let od blažené smrti slovanského apoštola, svátého
Metoděje. Stalo se to dne 6 Dubna 885 na VELEHRADĚ. U této vzácné
příležitosti, budete vzpomínat 1100 let KŘESŤANSTVÍ V NAŠÍ VLASTI, 1100
let naseho společného státu, 1100 let našeho PÍSEMNICTVÍ A KULTURY!
Přejeme Vám všem, aby tato příležitost Vám dala něco, jako prozřetelnost
ředit všechny otázky týkající se ČESKOSLOVENSKÉHO EXILU! Mnozí již
zahodili zbraň, prohlásili, že bojovat není možné a naši vlast
odepsali jako část S.S.S.R. Čs. Exil je ve zmatku neví kudy a kam! Toto
je situace, kterou potřebuje náš nepřítel, světový komunismus a jeho
Rudí careviči v Kremli! Českoslovenští vojáci žijící ve všech zemích
svobodného světa prohlásili vládu od Pražské brány, za vládu nepřítel-
skou a považují ji za nepřítelů spolu s komunisty všech odstínů!

HINDENBURGSTRASSE 12
8134 PÖCKING 3, STARNBERG (OBERBAYERN)
13. November 1985
TELEFON (089) 57511 FAX 7015

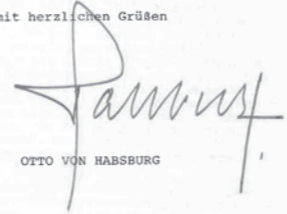
Sehr geehrter Professor Kratochvil,

vielen Dank für Ihren Brief vom 11.11. Hoffentlich war Ihre
Forschungsreise sehr erfolgreich. Ihren Express-Brief habe ich
leider nicht erhalten.

Was den 26. November betrifft, muß ich leider absagen. Ich bin
dann bei der Sitzung der Marokkanischen Akademie in Agadir. Ein
anderes Mal werde ich sehr gerne kommen, wenn es sich terminlich
machen läßt.

Ihnen alles Beste wünschend,

mit herzlichen Grüßen

OTTO VON HABSBURG

FRAGMENTS KORESPONDENCE J. K. BABYHO

SDRUŽENÍ ČESKOSLOVENSKÝCH POLITICKÝCH UPRCHLÍKŮ V NĚMECKU
SDRUŽENIE ČESKOSLOVENSKÝCH POLITICKÝCH UBEHLÍKOV V NĚMECKU
SOJEDINENIJE ČECHOSLOVACKICH POLITIČESKICH BIŽENCOV V GERMANIJI
Vereinigung der tschechoslowakischen politischen Flüchtlinge in Deutschland
Alliance of the Czechoslovak Political Refugees in Germany

MÜNCHEN 22
Königstrasse 71/II

Jan Kunčič
kulturní referent
Josef Němeček
předseda
Rudolf Růžička
generální tajemník

24. června 1955

Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvil

Vážený pane doktore,
děkujeme za Vaše dopisy, ve kterých nás informujete o prvních zkušenostech a poznacích naší doplňovací
školy v Ludwigsburgu. Je samozřejmé, že doplňovací škola zápasí s mnoha nedostatky a že ji není mož-
no přirovnat ke škole, která žije v normálních poměrech. Domníváme se však, že i tyto doplňovací školy,
které zde v západním Německu máme, vykonají kus práce. (...) Dosavadní naše přesvědčování krajanů o
nutnosti udržení škol a nových učebnic vyznělo – bohužel – na prázdno. (...) Učitelé přislíbili předložit co
doplnění a posouzení. Navštívíte školu pana Rudolfa Krempla a napíšete nám svůj úsudek a srovnání se
školou v Ludwigsburgu. Děkujeme Vám také za Vaši námahu, kterou po naše děti obětavě děláte, která jistě
není nadarmo. Prosíme Vás o další zprávy a zůstáváme s přátelskými pozdravy.

Jan Kunčič, Josef Němeček, Rudolf Růžička

14. května 1957

Adresát:
Dr. J. Kratochvil
Od:
J. Lang
114, Mount Street
London, W. 1.

Vážený pane Doktore,
(...) Přemýšlel jsem, zda bych Vám zamluvil přednášky, které by mohly něco vynést... Budujeme Charitu
v jednom pobřežním městě. Podařilo se nám to získat za výhodných podmínek, uvažujeme o vybudování
Centra – kulturního a náboženského, zde v Londýně. Trvá to již měsíce. Také jsme stěhovali školu. (...) Bu-
dova, v níž jsme po čtyři roky mívali sobotní vyučování, se boří, a budou na tomto místě stavět novou školu,
tak jsme jako „uprchlíci“ museli zase jít jinam. (...) Aní nevím, zda-li jste zpět v Německu, či stále ještě v Americe, v každém případě zkušenosti Vaše budou
velmi vzácné, my také máme za těch šest a půl roku trochu zkušeností...

Váš R. P. J. Lang SJ.

 NORSK POLARKLUBB
(NORWEGIAN POLAR CLUB)

POSTGIRO 8 1238 26
BANKGIRO 0280302401

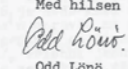
OSLO, 1986.03.23.
REKUPSTADEN, 12.
1285 SIDA LOPPHAVN
TEL. 12 38 80

Prof. dr. Jos. Kratochvil,
Haldenstr. 4, Kemnat,
D-7302 Ostfildern 4,
West-Tyskland.

Vi i Norsk Polarklubb vil takke så meget for den hilsen
vi fikk til årsmøtet. Det var et godt foredrag og mange av
medlemmene hadde fått fram.

Så vil vi gratulere Dem så mye med den nye utnevnelser
til Ehrensenator. Det var vel fortjent.

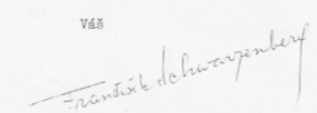
Til slutt hjertelig takk for "Vögel, die wir lieben".
Det var en interessant publikasjon.

Med hilsen

Odd Lønn,
Sekretar.

A-8800 Unzmarkt, Austria,
dne 19. ledna 1987

Milý příteli a bratře,
děkuji za dopis i s přílohou. Karel Jan
je nejstarším synem mého zesnulého bratra Karla. Přesto že
odcházel z domova ve svých deseti letech, má velmi kladný
poměr ke všemu našemu, mluví dobře česky a je vždy ochoten
pomáhat, kdy a jak může - vím kolika lidem pomohl např. v
roce 1968. Ihned jsem ho informoval o obsahu Vašeho přípisu
i listu prof. Zelendého. Nemám arci ani možnost, ani úmysl ho
ovlivňovat v jeho výběru kontaktů a doufám, že se to stalo
asi tím, že třeba vidí Prečana v trochu jiném světle, než
ho vidíte Vy. V otázce komunismu totiž stojí úplně na naší
straně - o tom nemůže být pochyb. Také se hodně angažuje
v otázce lidských práv atd. O jeho nejlepších úmyslech
naprosto nepochybují.

Doufám, že jste do Nového roku vkročil
pravou nohou, jak se u nás říkávalo, a srdečně Vás zdravím.

Váš

Senator h.o. Prof. Dr. Josef Kratochvil,
Haldenstrasse 4 Kemnat,
D-7302 Ostfildern 4,

Odesílatel:
Jarmila Uhlířová
339 East 75 th Street
New York
Adresát:
prof. Dr. J. Kratochvil

N. York 25. dubna 1957

Vážený pane doktore,
...tážete se zda v New Yorku vydáme čítanku samy, či zda se připojíme k Vám. (...) Na českých školách v Americe se učí podle všelijakých čítanek. Jedna z nich se například jmenuje Druhá čítanka pro česko-americké školy, kterou sestavil Vojta Beneš v r. 1916. Na to stáří má podivně dobrou češtinu... Pak máme Jaro a Ráno, které se už rozpadají, takže bychom čítanku potřebovali víc než nutně. Je to jen otázka peněz... Podle mého názoru by bylo dobře dělat čítanku, ze které by mohly číst děti na severní i jižní polokouli, nemyslím, že by se měla speciálně pro tu, či onu oblast. Vždyť se dá předpokládat, že na určitých místech bude dětí ubývat a jinde zase přibývat. Škoda zaměřit obsah chystaných knih jen na Německo, Skandinávii či Ameriku... Týká se obsahu, nemělo by absolutně žádného smyslu přepisovat staré čítanky a z článků vybraných z různých pramenů pak dělat novou knihu. Právě osm roků učení na zahraničních školách mě naučilo rozlišovat, co je pro děti pochopitelné a co ne. Celá mluva článků musí být dětská, lehká, zábavná, z konkrétního prostředí dětí, aby po ni rády sahaly a četly ji s chutí. (...) Knihy, které doposud cyklostylovaně vydal Sokolský pomocný výbor v New Yorku (lépe řečeno Provazníková s Uhlířovou nebo obráceně) Vám pošlu příští týden. Vada všech těch věcí je v tom, že nejsou tištěny. (...) Je třeba i v obtížné situaci něco dělat, to je velká věc.
Mnohokrát z upřímného srdce zdravím

Jarmila Uhlířová

Adresát:
Doc. Dr. Josef Kratochvil
Od:
Anna Kvapilová
Norsk Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening
Czechoslovak Relief Committee in Norway

Oslo 24. 8. 1958

Vážený pane doktore,
Vaše slabikáře jsou v práci a budou hotové během měsíce, řekněme do konce září. Nemohla jsem to dát udělat dřív... Dotyčnému norskému příteli chyběl příslušný stroj..., proto se věc zdržela. Dr. Táborský říkal, že byste si přál vytisknout ještě nějakou jinou knížku. (...) Ráda bych se s Vámi setkala a pohovořila o této i jiných věcech. Přijedu do Mnichova spolu s Ragnarem Andersenem, který jest místopředsedou norského pomocného spolku a věrným zastáncem všeho československého. Přijedeme v polovině září s transportem dětí, navracejících se z Norska. (...) Kdyby se Vám to hodilo přijet do Mnichova, bylo by to moc milé... Máme velké plány týkající se vyučování dětí a chceme se s Vámi o tom poradit. Jazyková stránka ve výchově dětí mě trápí, stejně asi jako trápí Vás. Je mně jasné, že pomoci dětem k jídlu a oblečení není ještě všecko... Děti ztratí kontakt s mateřštinou. Doufám, že si budeme moci o všech těchto věcech osobně pohovořit a těším se na to. (...)

S upřímným pozdravem
Anna Kvapilová

NORSK TSJEKKOSLOVAKISK HJELPEFORENING C Z E C H O S L O V A K R E L I E F C O M M I T T E E I N N O R W A Y

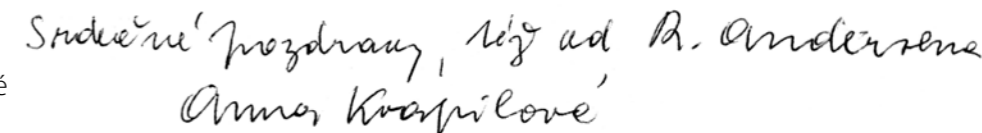
Tilsluttet Det Norske Flyktningeråd

Adresát:
Doc. Dr. Josef Kratochvil
Od:
Anna Kvapilová
Norsk Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening
Czechoslovak Relief Committee in Norway

Oslo 20. 10. 1958

Vážený pane docente!
(...) Doufám, že zůstaneme ve styku i v budoucnosti, ptáte se jak pokračuje práce na Slabikáři, je už téměř hotový. (...) Zapomněla jsem se zeptat, přejete-li si, abychom Vám to poslali v arších..., anebo máme-li to nechat složit zde. Předpokládám, že bude pro Vás lepší druhé řešení..., budou to těžké balíky. Děkuji Vám rovněž za posláni korektury Čítanky. Je to úctyhodná práce a čítanka jistě zaplní mezeru, která zde je, a stane se hledanou četbou, nejen pro malé, ale také pro velké čtenáře. Ráda Vám sdělím své dojmy a názory na čítanku. Posláni Čítanky vidím především v její vlastivědné stránce. (...) Postrádám zde prezidenta Edvarda Beneše, je historickou postavou, i když byl druhým prezidentem, ať už jsou subjektivní názory o jeho vině na únoru 1948 jakékoliv. (...) Není mně dost jasný způsob uspořádání, zdá se však, že Vy se držíte námětu. To je věc pojetí a Váš způsob je jistě stejně dobrý. (...) Znovu opakuji, že je to úctyhodné dílo, k němuž je třeba jen upřímně gratulovat. Je mně jasné, kolik poctivé a usilovné práce se za ním skrývá. Moje přítelkyně, středoškolská profesorka se pokusila pomoci v korektuře, posílám korigovaný exemplář zvlášť.

Srdečné pozdravy též od
R. Andersena a Anny Kvapilové

Adresát:
Doc. Dr. Josef Kratochvil Baby
Od:
Dr. Velen Fanderlík
1880, Oak street
Trail, BC, Canada

14. února 1959

Milý Baby,
právě jsem dostal od Vaší tiskárny dva výtisky Čítanky, je to docela pěkná knížka. Jsem rád, že jsem mohl pomoci opravit aspoň něco. Ty verše a také jsem rád, že ty kresby a obrázky zpestřily poněkud celou knížku. (...) Doufám, že jsi dostal STOPU, kdybys buď mně nebo přímo na adresu STOPY poslal adresy těch svých skautů a skautek, my bychom jim poslali STOPU, která je bude jistě zajímat. (...) Jak víš, snažíme se dostat dohromady skauty, kdekoliv jsou na světě a to Tvoje stádečko je skutečná mládež. I když se to časem ztrácí a mnoho z nich zmizí, je to přece práce, která stojí za to. Něco vždycky zachráníme a dáme těm lidem jakousi myšlenku a povzbuzení. Zmínil jsi se v jednom z posledních dopisů o svých osobních starostech se školou, mohu-li Ti jakkoliv poradit, jen mi napiš. Víš dobře, že jsem snad jediný zde v cizině, kdo Tě dobře zná od dětských let. Zatím mnoho pozdravů a ještě jednou gratuluji k té Čítance. Je to dobrá věc.

Tvůj Velen

JUDr. Mjr. Velen Fanderlík, narozen 11. 2. 1907 v právnícké rodině, šest generací právníků, praděd Dr. Jan Helcelet, politik a spisovatel. Studoval na Masarykově univerzitě v Brně, v roce 1929 doktor práv, advokát do roku 1939 v Brně. Jako vojenský soudce byl ve francouzské a anglické armádě (major). V roce 1942 soudce Nejvyššího soudu v Londýně, působil u Norimberského soudu jako člen mezinárodní komise pro potrestání válečných zločinců. Tři roky v diplomatické službě, od roku 1952 v Kanadě v exilu. Od roku 1953 profesor klasické kultury a historie, latiny a práva na univerzitě BC Vancouver a Notre Dame univ. Nelson. Ve skautingu prošel všemi stupni činovníků, člen mezinárodního skautského výboru. Napsal řadu příruček a knih pro skauty, obdržel řadu vyznamenání. Malíř a ilustrátor. Ilustroval mimo jiné knihy J. K. Babyho.

Adresát:
Dr. Josef Kratochvil
Od:
P. Planner
la Concordia, 1 - ROMA

V Římě, 14. února 1959

Vážený pane profesore,
Nedávno jsme mluvili s P. Hrubým o dětském táboře v Německu a zda by se zase něco podobného mohlo uskutečnit letos. Byl bych rád, kdyby to šlo i letos. Uvidíme, zda nám v tom pomůže Amerika, jak jste začali vyjednávat, zatím se musíme modlit a doufat. P. Hrubý mně také říkal, že pojedete do Ameriky, abyste si mohl prodloužit pas. (...) Bylo by dobře, kdybyste tam našel porozumění pro své snahy v Německu. Pán Bůh posiluj a opatruj

Váš v Kristu Pánu
P. František Planner

Oslo 1. 3. 1959

Adresát:
Doc. Dr. Josef Kratochvil
Postfach 1134, Stuttgart
Od:
Anna Kvapilová, Oslo
Norsk Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening
Czechoslovak Relief Committee in Norway

Milý pane docente,
děkuji Vám za Vaše připomínky a také za knížku MÁ VLAST. Mohu Vám k tomu dílu jenom upřímně gratulovat. (...) Jsem ráda, že myslíte na to, aby děti děkovaly norským dětem za dárky, nevěřil byste, jakou radost, jak u dětí, tak i dospělých, vzbudila každá reakce podarovaného a jakou inspirací pro další zájem pro pomoc uprchlíkům. Ráda budu tlumočit dík škole v Bodo. (...) Bodo je poměrně velké městečko na norské poměry a je tam více škol... Také nyní začínáme s konkrétními plány na letní vyučování. (...) Ráda bych Vám položila několik otázek. 1. Kolik dětí a jak dlouhou dobu jste měl ve svém vyučovacím středisku? 2. V jakém věku? 3. Měli jste kuchyni s pomocným personálem? 4. Jak veliké byly výdaje na jedno dítě na týden? 5. Kolik učitelského a pomocného personálu jste měl? 6. Mohl by jste nám půjčit k nahlédnutí svůj vyučovací plán? 7. Mohli bychom s Vámi počítat...? 8. Máte nějaké speciální návrhy? 9. Kolik dětí byste navrhoval na poprvé? (...)

S upřímnými pozdravy
Anna Kvapilová

Adresát:
Doc. Dr. Josef Kratochvil
Daimlerstrasse 60
Stuttgart – Bad Cannstatt
Od:
Anna Kvapilová
Norsk Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening
Czechoslovak Relief Committee in Norway

Oslo 14. 3. 1959

Milý pane docente!
Slabikáře jsou na cestě, je jich 403 kusů. (...) Říkáte, že likvidujete byt, poslala jsem je pro jistotu na AFGR, protože se domnívám, že Vaši spolupracovníci, pan Němeček a Dr. Stolička jsou rovněž z Mnichova. (...) Peníze na vytištění obálek a zbrožování Vám pošleme. Protože jde o hodnotu přesahující norských Kr. 100,-, musí být žádost na norskou státní banku o převod valut. Kdy přesně odjíždíte z Německa? (...) Nyní, pokud se týká školy: ukázalo se, že musíme přece jen posunout začátek z 1. 7. na 18. 7. Předpokládám ovšem, že na Vašem plánu o pobytu v Americe to nic nemění. Začneme-li o ca. 14 dní později. Naše škola není jistě tak důležitá, abyste kvůli ní musel měnit své dispozice, i když bychom Vás tu velice rádi měli... Financování školy si vyžádá velkých nákladů... Kde je výběr dětí z jiného zřetele a řídí se výlučně sociálními poměry, v nichž dotyčná rodina žije. Myslím, že sestavení učitelského sboru bychom mohli kombinovat s některými silami, které jsou usazeny zde v Norsku. Máme zde profesora obchodní akademie, profesorku historie a zeměpisu. Jsou ochotni přispět a ujmout se vyučování. (...) Prosím Vás proto, abyste nám prozatím poslal jména učitelů, které máte vy na mysli a my bychom s nimi podrobnosti dojednali. Nyní jde o vyučovací plán a za ten bychom Vám byli velice vděční. Mohl-li byste podle svých zkušeností něco jen zhruba načrtnout. S počtem dětí souhlasíme, ovšem máme zde také norské děti. Respektive děti našich uprchlíků usazených v Norsku, které by se rády školy zúčastnily a k nimž musíme vzít zřetel. Pokud se věkové hranice dětí týče, musíme bohužel myslet také na tu okolnost, že za děti přes třináct let se platí jízdenka jako za dospělé osoby. Při větším počtu dětí hraje tento rozdíl značnou roli v našem rozpočtu. Je to smutné, že musíme brát takové ohledy... Odpusťte, způsobila jsem Vám „bolení hlavy“ s těmi Slabikáři.

S přátelskými pozdravy ode mne i Ragnara Andersena Anna Kvapilová

Adresát:
Doc. Dr. J. Kratochvil
Od:
Anna Kvapilová
Norsk Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening
Czechoslovak Relief Committee in Norway

Oslo 17. 3. 1959

Milý pane docente!
Doufám, že Slabikáře mezi tím už došly, takže Vaše trpkost zklamání bude aspoň částečně zmírněna. Vážím si velmi Vaší aktivity... Dovedu si představit, že všechno děláte na úkor svých vlastních příprav na cestu. (...) Vidím též, že připravujete loutkové divadlo pro děti ve škole, mluvíte o letním táboře v Norsku a o letní škole a táboře v Zapoli. To co my chceme v Norsku především mít, to je škola a vyučování. (...) Nechceme, aby naše škola konkurovala Vaší, o tom jsme už v Německu mluvili. Je jistě dost dětí, které takovou školu v Evropě potřebují... Budou to stejné děti, které chodí do Vaší školy nebo to budou jiné, které se do ní nedostaly? (...) Tím už je řečeno, že se může této vyučovací příležitosti dostat většímu počtu dětí. Je mně jasné, že už Vás nemůžeme s těmito problémy zatěžovat. Prosím Vás proto pěkně, abyste mně ještě laskavě odpověděl, na koho se ve Vaší nepřítomnosti můžeme obracet. (...) Dále kdo bude sbírat přihlášky dětí, kdo provede jejich konečný výběr? Kdo má vyučovací plán, o němž jste psal? Je ještě mnoho věcí, které nemám ujasněné... S kým bych mohla pokračovat v korespondenci. Vás už si netroufám víc zatěžovat. Řada mých hříčů je tak veliká, že si netroufám zkoušet dál Vaši trpělivost (viz Slabikáře). Tož ještě jednou hodně šťastnou cestu a hodně úspěchu a dalších perspektiv pro Vaši zásluhnou práci, kterou konáte pro záchranu českých dětí.

S upřímným pozdravem
Anna Kvapilová

Neuvádějte prosím mé jméno. Moje matka je v Československu, říká mladá učitelka, strachující se o své nejbližší doma. Ale kolem ní na prostranství před Harmannovou školou pobíhají děvčátka a chlapci, děti, které byly šťastně ušetřeny onoho pocitu hrůzy a strachu, jímž museli projít jejich rodiče. (...) Děti jsou ve stáří 6–16 let, některé z nich se narodily v Československu, ale mnoho jich přišlo na svět v emigraci. Chodí do školy tam, kde právě bydlí, ať je to Drammem nebo Stuttgart. Na naši otázku nám odpovídají jak německy, tak i bezvadně norský, ale mezi sebou mluví jen česky. ... několik málo už zapomnělo řeč svých rodičů. Již dříve byly uspořádány dvě letní školy v Německu pro české děti za vydatné podpory norských přátel, s nimiž se tajemnice Kratochvilovy Dálkové školy seznámila v německém koncentračním táboře. (...)

Od doby, kdy Hitler před více než dvaceti lety obsadil Čsl., až do dneška, po převzetí moci komunistickým režimem, se počítá, že asi něco mezi dvěma až třemi miliony obyvatelů uprchlo z Československa. „My se však vrátíme“. Možná že za deset let, možná za dvacet, bude také dohrána úloha komunismu v našich zemích. Jsme trpěliví a pevně věříme, že jednou také nadejde den návratu pro tyto děti, které jsme zde shromáždili. Říká docent Josef Kratochvil, vedoucí Dálkové školy. V osm hodin ráno je budíček, pak následuje ranní cvičení, nástup na snídani a do školy. Kuchyňský personál je složen z dobrovolníků, pracujících zdarma, v kuchyni také najdeme učitelky ze školy v Oslo... Vyučuje se denně tři až čtyři hodiny, na stěnách a na stole v sále nacházím vyučující materiál typicky český. Pod obrazem T. G. Masaryka, prvního čs. prezidenta, visí mapa s nápisem „Československo, šťastná a bohatá země“ jak ji svět znal do r. 1938. (...)

*Po dopisech mezi Annou Kvapilovou a prof. Kratochvilem bychom rádi vložili fragment textu z amerického Hlasatele, ve kterém vycházely vzpomínky na Čs. dálkovou školu v Evropě i v Norsku pod názvem **Norské kapitoly**.*

Je třeba říci, že i mnoho dospělých si psalo deník, či lépe aspoň poznámky o škole v Norsku. (...) Myslíme, že by mělo být nahlédnuto do zákulisí práce učitelů a instruktorů Čs. dálkové školy, aby mohla být pochopena jejich práce i ev. stížnosti. Uveřejňujeme i z deníku vedoucího školy. 28. 7. je půlnoc. Právě jsme se rozešli z večerní konference... v dále se táhne stříbrná krajka Oslofjordů mezi tmavšími pásy lesů a světlými pásy polí... Je dojmavé, jak se o nás starají, pečují, jak se snaží nám – psancům, uprchlíkům před rudým tyranstvím porozumět, ulehčit osud! Jaké rozhořčení bývalo v uprchlických táborech, když někteří členové emigrační komise ohmatávali mužům svaly... A jak velkým činem bylo když severané, zejména Norové a Švédové na tuhle stránku vůbec nehleděli, ale hleděli pomáhat. (...)

Proč jsme vlastně v exilu? (výpověď učitelky) Přijela jsem sem na dovolenou – vypomáhat v Čs. dálkové škole, mám se tu osvěžit a zatím jsem honěná od rána do večera! Kolikrát se naše konference přetáhla přes půlnoc, kdyby se člověk mohl aspoň druhý den vyspat, ale ještě než děti vstanou, musí učitelé a instruktoři být na nohou, dozírat na probouzející se mládež, připravovat se na hodiny... Děti jsou budoucnost národa, to se zdá být otřepanou frází a přece je to více pravdivé než kdy jindy. Zvláště naše exilové děti. Mnozí pohřbívají budoucnost. Vedoucí školy prof. Kratochvil se zmínil jednou o matce ze západního Německa, která má tři děti. Ona i on – manžel – jsou z Čech, rodilí Češi, ale děti vychovávali v německém penzionátě. Když započal vedoucí Čs. dálkové školy nabádat a povzbuzovat rodiče, aby učili a dávali dětem učit mateřštině, protestovaly děti „českých“ rodičů. „Aber mutti, wozu werde ich tsechisch lernen? Es spricht doch niemand tscheschich...“ Tak to je přece hrozné tohle slyšet! A to tu českou matku ještě nedojalo a nepřesvědčilo!

A podobných případů i z jiných zemí je žel mnoho! Jaká to zodpovědnost za děti! A jak záslužnou je pak práce Čs. dálkové školy – povzbuzovat, nedbat únavy a ran, pracovat... Pro nás učitele, instruktory Čs. dálkové školy není polední klid, není osvěžení při koupání atd., při hrách, jen namáhavý dozor: mluvit česky a slovensky, učit se a dbát, aby při všem učení to bylo pro děti zábavné. Je štěstí, že většina nás instruktorů a učitelů je bývalými skauty a sokoly, zvláště Doc. Dr. Kratochvil je jeden z nejhorlivějších skautů. Dodatek: práce učitelů a instruktorů Čs. dálkové školy je dobrovolná, neplacená. Škola je však ve finanční krizi, neboť i když práce učitelů je neplacená, administrativní práce stojí peníze. Od července 1958 nemá škola žádné pravidelné finanční prostředky a je odkázána na příležitost a na dary. (...)

První fragmenty korespondence mezi prof. J. K. Baby a Dr. Františkem Polákem je hodně zásadní, přiblížil bych osobnost Dr. Poláka.

JUDr. František Polák – narozen 27. 12. 1889, Hostimice, zemřel 10. 1971, Coxsacie, New York, USA. Absolvent Právnické fakulty Karlovy univerzity, legionář v Rusku, válečná léta popsal ve své knize „Sibiřská anabáze“, po návratu do Československa pracoval v justiční službě, po přepadu nacisty odchází v srpnu 1939 do Polska, vstupuje do vojenské jednotky v Krakově, jejímž velitelem je gen. Lev Prchala. 3. 11. 1939 upadá do sovětského zajetí, je odvezen do zajateckého tábora Olchovce, zde zatčen a odvezen do moskevského policejního vězení na Lublance. NKVD ho odsuzuje k osmi letům nucených prací v táboře Norilsk za polárním kruhem, pracuje v dolech. 17. 1. 1942 vstupuje do čl. vojenské jednotky v Buzuluku a čs. exilovou vládou v Londýně je ustanoven předsedou vojenského soudu. 5. 12. 1942 na základě zásahu a udání českých komunistů v Moskvě znovu odsouzen k pětiletému pobytu v táboře nucených prací. Po velkých útrapách je z tábora propuštěn 5. 12. 1947. Do Prahy se vrací 7. 3. 1948, 10. 9. 1948 prchá potřetí do exilu. Do Německa, kde zahajuje boj proti instituci sovětských táborů nucených prací. Píše pro americký novinářský koncern Howard Scrips a od ledna 1949 ve dvanacti předních amerických denících. Na jaře 1949 absoluuje konferenci ve Frankfurtu nad Mohanem, řízenou Pavlem Tigridem. Na této konferenci má světový ohlas a ohlašuje světovému tisku, že podává žalobu u Spojených národů proti Sovětskému svazu. Stalo se to prostřednictvím ministerstva zahraničí Spojených států, jeho sociální rady u Spojených národů. Francouzský rozhlas vysílá rozhovory s Dr. Polákem o povaze sovětských pracovních táborů. Po příchodu do Spojených států v dubnu 1951 navazuje spojení s činiteli Spojených národů, pracuje pro americké přední tiskoviny, jako např. Herald Tribune, New York World, Telegram atd. Namlouvá seriál pořadů pro rozhlasové stanice Svobodná Evropa, Hlas Ameriky, z toho zásadní přednášky v ruštině pro vysílání do SSSR o pracovních sovětských táborech. O tomto tématu přednáší i na veřejných shromážděních, např. V roce 1952 v Chicagu na schůzi Čs. národní rady americké, uveřejňuje v krajanském exilovém tisku články o poměrech v Sovětském svazu. Na žádost vyšetřovací komise Spojených národů vypracoval rozsáhlý elaborát o stavu a zkušenostech ze sovětských táborů nucených prací. V roce 1953 zažaloval Sovětský svaz a satelitní země pro udržování táborů nucených prací. Je autorem rozsáhlé řady knih a článků v celosvětovém tisku. Jeho knihy: „Masarykovy legie boje proti Sovětům“ (1957 NY), „Cestou ze sovětského koncentráku“ (1959 NY), „Zrcadlo sovětského žaláře“ (1955 NY), „T. G. Masaryk a československé dělnictvo“ (1960 NY), „Jak žili a umírali sovětské otroci“ (1960 NY), „Sibiřská anabáze československých legií“ (1961 NY), „Komunismus – smrtelnou hrozbou všem národům“ (1963 NY), „Mnichovská tragedie“ (1966 NY), „Jak došlo k nastolení komunistické diktatury v Československu“ (1968, NY).

Nyní bych si dovolil citovat z dopisů obou exulantů.

Adresát:
Prof. J. Kratochvil
Odesílatel:
Dr. František Polák

20. února 1960 NY

Milý pane doktore,
(...) Dík za zasloupanou přílohu o sovětských bezpečnostních orgánech, děkuji Vám za zasloupanou přílohu z Bonnu. (...) Pokud se týká materiálních nesnází Dálkové školy jste mě velmi zarmoutil. Neboť považuji, aniž bych chtěl Vám pochlebovat, instituci Dálkové školy za jednu z nejvýznamnějších našeho exilu, a její likvidace, o níž mně píšete, nemůže naše veřejnost nechat za žádnou cenu dojíti. Ona je sice úplně tupou a jest takou jak ji ve svém dopisu správně charakterizujete. Nejen že nevyvíjí žádné činnosti, ale staví se nepřátelsky přímo proti těm několika málo jednotlivcům, kteří za osobních obětí něco dělají. Nicméně ani takto zlostně a vzájemným nepřátelstvím prosycené prostředí nemůže nám dávat legitimaci k tomu, abychom složili ruce v klín. Vždy jsem byl přívržencem hesla, vydržet za každou cenu...

(...) Pokud se mne týče, nevzdám se boje proti komunismu do posledního okamžiku svého života, byť i exil od tohoto boje z pohodlnosti nebo malomyslnosti utíkal. Problém našeho exilu, tak jako každého jiného, byl vždy a jest i nyní otázkou mravní. A jen tak si vysvětluji, proč většina naší inteligence nemá správný postoj k exilové práci, neboť jí chybí ona mravní základna, bez níž není možno žádné obětavé práce pro národ. Bez osobní oběti nelze pro národ ničeho vykonat... Pokud se týče Dálkové školy, dávám se Vám k dispozici

pro opatření jejího finančního základu. Mám za to, že v tomto směru třeba vyburcovat širokou naši exilovou a krajskou veřejnost. Mám zkušenost, že krajané v USA jsou daleko obětavější než exil a podá-li se jim vhodná otázka nutnosti finanční podpory Dálkové školy, jsem přesvědčen, že se této podpoře neuzavrou, byl bych ochoten sdružit zde několik osob, jež by si vzaly na starost sbor finančních prostředků pro Dálkovou školu, případně sám napsat do všech amerických a kanadských listů a časopisů výzvu ke sbírkám. (...)

Dr. František Polák

7. května 1960 NY

Adresát:
Prof. J. Kratochvíl
Od:
Dr. F. Polák

Milý příteli,
...výzvu za materiální podporu Dálkové školy v Provolání čsl. legionářů, vyzývají veřejnost v ustanovení sdružení přátel Dálkové školy za účelem jejího finančního zajištění. (...) Po uveřejnění prohlášení zřídili bychom přípravný výbor pro organizování sdružení... Zde v New Yorku bylo konáno dne 16. dubna valné shromáždění Společnosti pro vědu a umění (SVU). Referát na něm po školství přednášela P. Marie Provazníková... Přihlásil jsem se k této zprávě a upozornil na stav Dálkové školy a navrhl, aby členové SVU byli tiskem vyzváni k finanční podpoře Dálkové školy. Předseda shromáždění prof. Hlavatý prohlásil ex presidio, že to bude učiněno.

AMERICAN FUND FOR CZECHOSLOVAK REFUGEES, INC.

1775 BROADWAY, NEW YORK 19. N. Y.

EUROPEAN OFFICE
POSSARTSTR. 9 POSTBOX 8
MÜNCHEN 27 · GERMANY

Odesílatel:
Dr. Ivan Táborský
European Director
Adresát:
Dr. Josef Kratochvíl
Institut fuer Pflanzenschutz
Stuttgart-Hohenheim

12. května 1960

Vážený pane profesore,
(...) Sdělujete, že jste zajistil 50 dětí pro letní školu v Norsku. (...) Výprava bude větší, než se původně jevílo. Počet dětí bude 110 až 120... Práce s přípravou transportu včetně zajištění dokumentace dětí jsou dosti značné... Proto Vás prosím – máme-li zařizovat věci pro školní skupinu – abyste mi urychleně zaslal svůj seznam, v němž by kromě adres byla uvedena i data narození dětí. (...) Máte na svém seznamu 30 nebo i více dětí z Rakouska. Zde zejména potřebujeme bližší údaje... Předpokládám, že je Vám známo kritérium Norské i naší organizace, podle něhož připadají v úvahu pouze děti čs. uprchlíků. Jsou-li tedy na seznamu jiné děti než čs. poúnorových uprchlíků, prosím o laskavé označení na seznamu. (...)

S upřímným pozdravem Ivan Táborský

Adresát:
Prof. J. Kratochvíl
Od:
Dr. F. Polák

20. května 1960

Drahý příteli,
(...) V Národních listech má hlavní slovo Višňovský, pravým jménem Weis, jest to emigrant z roku 1948... Udržuje čilé styky s maďarskými iridentisty a jest současně ve službách FBI. Lidé se ho proto obávají... Zřídil sobě odnož české Národní rady v NY a jest její předsedou. Současně je jednatel oblastního výboru Národní Rady Americké. Mám podezření, že současně pracuje pro bolševiky. A tento pán v důsledku špatného finančního položení Národních listů má vliv na jejich vedení.
(...) Dopíšete-li Hlasateli a sice Dr. Hřebíkově do Chicaga, který jest jedním z redaktorů Hlasatele, mile rád Vám reportáže uveřejním, při čemž nutno uvážiti, že Hlasatel jest nejčtenější a největší krajský časopis v USA... Z obsahu článku však sám si učiníte představu o ideové a politické fyziognomii pisatelovy. Souhlasím s Vámi, že Václavík si zaslouží Stalinovu cenu, jenže takových Václavíků jest v našem exilu celá řada... Odmítají podpořit boj proti komunismu... Šli do exilu jen z vypočítavosti, že jim tento zajistí blahobytnou existenci a návdavkem k tomu nejvyšší politické postavení v osvobozené republice. V tom prvém se nemýlili, ale to druhé zůstane jen snem. (...) Inu jaký pán, takový krám. Mohl bych Vám posloužit doklady o tom, jak se chovali ke mně, v mém boji proti sovětským koncentrákům na půdě Spojených Národů, kdy přímo tento boj sabotovali. (...) Naše fronta proti komunismu – a přitom myslím i na Vás – není jen vnější frontou, nýbrž i frontou vnitřní proti kolaboraci a mravní zchátralosti mnohých našich intelektuálů. Nesmíme přitom zmalomyslnět, nýbrž vydržet. (...)

Dr. František Polák

Adresát:
Prof. J. Kratochvíl
Od:
Dr. F. Polák

21. června 1960 NY

Milý příteli,
(...) Hlasatel bude uveřejňovat i Vaše reportáže... Pokud jde o knihy svěřené Vámi American Fundu, intervenoval jsem zde a zjistil jsem toto: 50 exemplářů Čítanky bylo již před delší dobou prodáno a měl jste být informován již o prodeji mnichovským oddělením Fundu. Asi před dvěma měsíci bylo prodáno slovenskému Sokolu 25 výtisků Čítanky, obnos však nebyl dosud Sokolem zaplacen. Jakmile se tak stane, mnichovské oddělení Fundu Vás vyrozumí a zašle Vám příslušný obnos. (...)
Knihu mohu nabídnout politickým veličinám jako jest Peroutka, Juraj Slávik, Dr. Letrich, Herben apod. Pociťuji značnou hořkost v duši... Vděčně kvituji, že vydání knihy prostí lidé oceňují její význam pro boj proti komunismu. (...) Prohlášení o Dálkové škole zašlu novinám koncem tohoto měsíce. Také legionářům a do Free Europe.

Adresát:
Dr. Josef Kratochvíl
Odesílatel:
Dr. František Polák

15. srpna 1960 NY

Milý příteli,
(...) Také druhý díl čítanky Má vlast jest velmi zdařilý a myslím, že je úkolem sdružení přátel, podaří-li se jej ustanovit, aby sobě vzali mimo jiné za úkol rozšiřování čítanek Dálkové školy. Rovněž Vaše recenze mně způsobila radost. (...)
... dostat nejen do Hlasatele, ale i do ostatních krajských listů při čemž Sklizeň by byla označena jako původní pramen... Pokud se týče Provolání legionářů, oddálil jsem jeho publikaci na Vás..., a tak dojde k uveřejnění prohlášení v měsíci září. (...) Prohlášení podepsalo 17 legionářů s nadějí, že bude mít odezvu.

Poté přikročíme ke konstituování kruhu přátel Dálkové školy. Bude nutno vypracovat stanovy a měl bych za to, že po ustanovení jednotlivých kruhů může dojít k zřízení centrální organizace, a to nejen zde v Americe a Kanadě, ale i v evropských zemích, tam kde existují kompaktnější celky našich krajanů. Snad by se mohla zřídit taková organizace i pro Německo, Francii, Norsko a Švédsko. Naše děti toho zasluhují, aby takovéto organizace měly materiální péči o jejich národní výchovu! Článek mně Vámi zasláný chtěl bych publikovat nejen v Hlasateli, ale i v jiných krajanských listech. Třeba totiž dělat pro Dálkovou školu rozsáhlou tiskovou propagandu, aby čsl. veřejnost byla vyburcována z dosavadní své letargie. Předběžné oznámení, které jste mi zaslal jsem rozšířil nejen v Hlasateli, ale i v Clevelandském Novém světě, Irských listech, kanadském Novém domovu a v Našem hlasu. Oznámení o letním táboře v Norsku, ty jsem si nechal nakonec... Hlasatel, Nový svět a Naše hlasy ponechávají si pro oznámení pasus, že budou otiskovat tyto norské kapitoly. (...)
...že Havlík, v té době návštěvy v USA, napsal do Nového domova článek, v němž vytýká čsl. Národnímu sdružení v Americe nedostatek vlastenectví ke své druhé vlasti... Legionáři vyzývali k reakci proti návštěvě Chruščevově v USA...
(...) Dr. Ševčík, bývalý generální konsul ve Francii, mně napsal, že by podpůrné prohlášení podepsal, kdyby v něm nebyla zmínka o Masarykovi a dodal, že jest vůbec zbytečným zdržovat asimilaci čsl. dětí vyučováním rodného jazyka. (...)

Adresát:
Pan Dr. Jos. Kratochvil c/o Norek Tejekkoslovakisk Hjelpeforening
Akergt 55,
Oslo Norwegen.
Odesílatel:
Dr. Frant. Polák
41-82 Gleane Street
Elmhurst 73, L.I.N.Y.
(fragmenty dopisů)

New York 17. srpna 1960

Milý příteli,
článek jsem již zaslal následujícím listům: Hlasateli, Národu, Novému světu, New Yorkským listům, New Yorkskému deníku a kanadským Naším hlasům...
Když nyní promyslím organizaci sbírek a sdružení přátel, výsledek bude brzdit špatná pověst, kterou zdejší krajané učinili předchozími sbírkami a dary pro německé uprchlíky. (...) Doporučoval bych, aby ještě před otištěním naší výzvy, respektive současně s touto vyšlo od vedení Dálkové školy, respektive od Vás jakožto **vedoucího Dálkové školy**, prohlášení, že vedení školy jmenuje kontrolní komisi. ... tato komise, kterou byste sám jmenoval, sestavovala by se z několika zástupců našich krajanů v Německu, za zástupce z Norska, snad paní Kvapilová? /Irsko/, Dr. Růžička /Itálie/, Francie, Rakousko, dále za USA by přicházel v úvahu Ing. Bervida z NY, legionář František Hynčík, za Cleveland, legionář A.L. Nehasil, za Chicago a za Kanadu legionář P. Panovský, za střední a jižní Ameriku Dr. V. Lásk, též Mexiko. Sepsal byste prohlášení jménem vedení Dálkové školy a jako její vedoucí je podepsal. Prohlášení bychom připojili k legionářské výzvě, přivítal byste počin nás legionářů, jakožto jediný z prostředků jimiž možno zabezpečiti trvání a další vývoj Dálkové školy... Zřizuje Dálková škola k tomuto účelu kontrolní výbor, který bude míti pod kontrolou použití sbírek.

Adresát:
Prof. J. Kratochvil
Od:
Dr. F. Polák

21. 7. 1960

Milý pane doktore,
...Můj posudek jest tento: Čítanka je dobrá a instruktivní a podle mého názoru plní svůj úkol. Měl bych k ní několik připomínek: v pasáži o Husovi, myslím, že by měla být zmíněna i jeho činnost při vytvoření spisovného jazyka a jeho boj za počestění Karlovy univerzity... U Komenského měla být zmínka, že byl prvním organizátorem odboje proti Habsburkům... Mezi buditeli nemělo by být zapomenuto jméno Dobrovského a zdůrazněn význam jmenovitě nižšího katolického duchovenstva v úsilí o národní probuzení. Dále zmínka

o revoluci 1848 a v této spojitosti nedoceneném dnes významu F.V. Friče. V Čítance se velmi správně spojují historické události s novodobou naší kulturou...

Čítanka je velmi dobrou a budu ji všude doporučovat, aniž bych činil zmínky o doplňcích, které jsem Vám navrhl shora. (...) Pokud jde o akci na finanční podporu na Dálkové školy, zasílám Vám kopii svého článku, který byl otištěn v New Yorkských listech, v Hlasateli v Chicagu, v Novém světu v Clevelandu, v Novém domovu v Torontě, v Čechoslováku v Londýně, v Českém slovu v Mnichově. To by byl však pouze počátek akce, která by rozhoupala naši veřejnost. (...)

...vydati prohlášení k široké čs. veřejnosti, podepsané čs. legionáři, kteří souhlasí: gen. Hasal, gen. Ambruž, gen. Erete, plk. Pejša, Dr. Ševčík, Dr. Nosek, Dr. Růžička, Nehasil, Slíva. Prohlášení by apelovalo na veřejnost a vyzývalo o sbor peněžních příspěvků na Dálkovou školu a vedle toho podřizování k tomuto účelu sdružení přátel Dálkové školy všade tam, kde čs. živel je v kompaktnějších celcích. Legionáři již přislíbili účast i finanční základ Dálkové škole. (...) Ba stává obava že při eventuální akci shora uvedené budou mně házet klacky pod nohy... veřejně, ale skrytě, jak tomu jest v našem exilu nechvalným zvykem. (...) Tento měsíc budu expedovat svoji novou knihu: „Jak žili a umírali sovětští otroci“. Zašlu Vám ji ihned po obdržení... Líčí poměry v SSSR a jeho koncentračních táborech.

Dr. František Polák

PONTIFICIUM ATHENAEUM SALESIANUM

VIA MARSALA, 42

ROMA

Řím, 22. září 1960

Můj milý doktore!

Uplynul už skoro celý měsíc od našeho posledního pozdravu, co nás vlak odnášel z příjemného Norska zpět na jih Itálie. (...) Já jsem odjížděl naplněn dosti smutkem, zanechával jsem z jedné strany krajany, se kterými jsem se seznámil, z druhé strany jsem cítil, že vše neklaplo, tak jak bych si přál. (...)

Mnoho jsem připsal únavě a myšlenice další práce pro příští školní rok, která pro nás všechny není nemalá... Jak se dívám na výsledky naší práce v letošních táborech? Dosti pozitivně. V prvním táboře se udělalo kus práce. Dětem se dala nejen škola, a s ní nové znalosti češtiny, dějepisu a zeměpisu, ale zdá se mi, že se podařilo práci P. Vojtěcha dát dětem více lidového cítění, o které jsi tolik stál. (...)

Bylo by třeba ještě slyšet nepozorován, co říkají doma, o čem nejraději mluví, na co nejraději vzpomínají – to je ovšem dosti těžké, aspoň pro mě a pro nás zde v Itálii. Druhý tábor byl pokusem zachytit vídeňské děti a odtrhnout je od vlivu komunistické výchovy, za dosti učinil požadavkům a obětem/jak finančním, tak i fyzickým z naší strany/, které si vyžádal? Kdybychom se měli jen dívat na nadšení dětí, které si dovezli z Dalu do Vídně, museli bychom říci: Díky Bohu, naše síly nebyly vynaloženy zcela na darmo.

Ty sám víš nejlépe, že my nepracujeme pro žádnou osobní slávu, nebo pro osobní povýšení. Vždyť víš zcela určitě, že nám z toho zde v Itálii nic nekouká a že jakmile se vrátíme do našeho normálního pracovního prostředí /pro mne je to knihovna s novými a starými knihami, pro P. Vojtěcha je to úřední práce v redakci časopisu, pro P. Ladislava je to vyučování mezi italskými filozofy, nikdo nás nevnáší pro Tvé i naše pracovní výkony.../, chceme proto dát dětem co nejvíce duchovního i nábožensky hodnotného. Proto vlastně pracujeme...

Víme, že Ty osobně chceš pracovat jen ve prospěch mládeže bez jakýchkoliv vedlejších zájmů. (...) Tvá práce v Německu, aspoň doufám, že jsi ještě stále ve Stuttgartu, pokračuje dobře? Kdy se míniš opět odebrat do Norska a pak na sever mezi soby? Končím, milý doktore, přeji Ti mnoho úspěchu v Tvé vědecké práci. Ujišťuji Tě mou vzpomínkou při mši svatě a prosím Tě o modlitbu za mne.

Tvůj P. Jaroslav

Tvůj

Adresát:
Dr. J. Kratochvil
Od:
P. Dominik
Wien III., 40 Rennweg 63

Vídeň, 22. října 1960

Vážený pane Doktore,
promiňte, že jsem se dosud neozval, Vám nepoděkoval za Vaši ochotu a laskavost, kterou jste prokázal vídeňským dětem v Norsku. ... Jak se děti chovaly, jaký dojem zanechaly na Vás, na vedoucího tábora norských krajanů a vůbec na celý průběh školy. ... Vážený pane doktore, jménem všech vídeňských dětí a jejich rodičů, vysluhuji Vám za Vaši obětavost srdečné „ZAPLAŤ P. BŮH“, jinak dík a odměnu Vám nemohu dát. Vždyť sám víte, když jsme spolu mluvili, jak jste byl touto akcí nadšen a jak jste slíbil jí plnou podporu, což se i stalo! A nyní se obracím na Vás s prosbou, zase se vracete k Vaší návštěvě, zdaž může celá škola opět počítati s Vaší pomocí a přímluvou, aby se vídeňské děti opět – ovšem ve větším počtu – dostaly do Norska?! A nyní ještě jedna otázka, která ovšem nikdy ještě nebyla vzpomenuata, jestli Váš pobyt s vídeňskými dětmi měl býti finančně honorován a tak se nestalo. Pak bych Vás prosil, abyste mi napsal co a kolik. Mnoho zdraví a milosti od Pána Boha Vám vyprošuje

P. Dominik

Od:
P. Planner
la Concordia, 1 – ROMA
Adresát:
Dr. Josef Kratochvil

V Římě 25. ledna 1961

Vážený pane docente,
(...) Také my v Itálii děláme vše, abychom mohli připravit našim dětem o prázdninách několik táborů. Zatím máme tento plán: jeden tábor v Norsku a jeden ve Švýcarsku pro chlapce a pro děvčata tábor v Itálii. P. Hrubý je dnes v Turíně, kde vyjednáva se svými řádovými představenými a vrátí se v pátek. Jsem zvědav, jakou zprávu přiveze. Já čekám na audienci u Mons. Bayera, sekretáře Charitas Internationalis, který mně slíbil prostřednictvím švýcarské Charity opatřit nám místo ve Švýcarsku. O peníze jsem psal P. Werenfriedovi a podle sdělení jeho sekretáře, se kterým jsem mluvil zde v Římě, je velká naděje, že náš plán bude podpořen. (...) Jak vidíte, děláme, co můžeme a doufáme pevně, že se nám podaří naše plány uskutečnit. Mám jen starosti, jak sehnat personál do táborů. V Norsku už jsme zapracováni, ve Švýcarsku a v Itálii budeme muset teprve lidi hledat. (...)

Váš v Kristu
P. František Planner

Od:
P. Planner
la Concordia, 1 – ROMA
Adresát:
Dr. Josef Kratochvil

V Římě, 19. února 1961

Milý pane doktore,
(...) Musím Vám přece poděkovat za všechnu Vaši péči, kterou věnujete dětským táborům. Jak asi víte, vyjednáваме se švýcarskou Charitou, aby nám obstarala nějaké místo pro chlapecký tábor. Ředitel Charity má velký zájem o Vaši i naši iniciativu. ... Ujistil nás, že bude dělat vše, co je v jeho moci, aby nám vyhověl a zároveň prosil, abychom dobu tábora posunuli na září. ... že Salesiáni mají nějaký volný dům někde blízko Lugan. Don Ditrich tam zajede, pak bychom vzali tento dům. Co se týče financí, mám přislíbeno 1000,- dolarů, to bude málo, ale měl bych nyní možnost ještě jeden tisíc sehnat, a tak snad by to mohlo stačit. Budeme vidět za jakých podmínek dostaneme ve Švýcarsku vhodné místo. Psal mně také Ing. Fráňa z Dakaru, že by

tam chtěl umístit děti, i svou dceru, aby se naučila česky. Bude-li to nějak možné, vyhovte mu prosím. Děkuji Vám za všechno, co podnikáte pro naši mládež a přeji Vám vše nejlepší od Dárce všeho dobra

Upřímně Váš v Kristu
P. František Planner

Dálková škola v exilu

Letní tábory v Norsku
2. srpna 1961

Výňatky z dopisů Dr. Alice Masarykové. Dopis je osobní vedoucímu školy s pochvalou činnosti školy a se zmíenkami co vyřídít dětem.

Když jste „Světlušky“ Dr. Alice Masarykové, tak byste si měly přečíst Karafiátovy Broučky – to jsou též světlušky! Sama jsem nebyla skautkou, ale požádala jsem přítelkyni, aby mně o skautech napsala. ...

Dr. Alice Masaryková (dcera prezidenta T. G. Masaryka)

COUNCIL OF FREE CZECHOSLOVAKIA
2051 PARK ROAD, N.W.
WASHINGTON, D.C. 20010

Od:
Dr. Mojmir Povolný
předseda
Dr. Jiří Horák
politický tajemník
Adresát:
Dr. Josef Kratochvil

1962

Vážený příteli,
jak snad již víte, byl jste navržen ku zvolení do zastupitelstva: Rady svobodného Československa. Původní zastupitelstvo sestávalo zvolených členů, nejvyšších zákonodárných sborů v Československu před únorem 1948 a z několika významných státních a politických osobností oné generace. Později byla do zastupitelstva zvolena řada osob, které se aktivně zúčastnily exilové práce. Hlavní funkce zastupitelstva bylo vždy být nejrepresentativním tělesem, nýbrž podchytit činné osobnosti našeho exilu a být zdrojem nových myšlenek a pracovníků. Dnešní počet členů zastupitelstva je 113, počet nově navržených je 114. Věříme, že přijmete kandidaturu. (...)

S přátelskými pozdravy

Dr. Mojmir Povolný, předseda
Dr. Jiří Horák, politický tajemník

Dr. Jiří Horák
politický tajemník

Ing. arch. Vladimír Richter, narodil se v Brně-venkově, absolvoval techniku, obor architektury. Mimo to absolvent státního tělovýchovného ústavu a státních i orelských škol. Dostal funkci náčelníka orelské župy Dra. A. Radlinského v Bratislavě a funkci nejvyššího sboru Čs. Orla – Ústřední rady ČSO v Brně. V exilu byl náčelníkem Čs. Orla v zahraničí, jako architekt byl odborníkem pro církevní architekturu a umění. Vynikl též jako projektant tělovýchovných objektů a stadionů ve světě.

ČESKOSLOVENSKÝ OREL V EXILU
SVATOVÁCLAVSKÁ ŽUPA
CZECHOSLOVAK OREL IN EXILE
ST. WENCESLAUS DISTRICT
L'OREL TCHÉCOSLOVAQUE EN EXIL
DEPARTEMENT DE ST. WENCESLAS

Br. Dr. J. Kratochvil, Stuttgart
Od:
Arch. Vladimír Richter

Chicago, dne 30. dubna 1963

Milý bře doktore,
... 24. února v němž hlásíš, že jsi bru starostovi S. dopis zaslal, týkající se věnování vlajky mládeži Čsl. Dálkové školy... Jednota Chicaga sděluje, že vlajka byla již odeslána balíkovou poštou. (...) Popiš prosím akt předání vlajky. ... na straně státní vlajky! Svatý Cyrille a Metode, chraňte nás, 863 – 1963, na straně Orla: Čsl. Orel Chicago – Čsl. Dálková škola. (...) Museli jsme připomnět letošní rok slovanských věrozvěstů zejména Cyrilla, který je patronem mládeže, zejména západoslovanské, čili Československé. ... Vždyť v pravdě řečeno Cyrill slovanské mládeži daroval písmo. ... Starostou je Vedral, kdysi pracoval v RFE v Mnichově... V předešlém dopisu jsi mi sdělil, že posvěcení vlajky by mohl provést norský biskup...
... posvěcení dodávají jakéhosi lesku. Bývá „matka praporu“, bývají mimo ni ještě „kmoťři“, bývá také slavnostní akt zatloukání hřebu do žerdě... s jménem čestné osoby...
Končím Josífkou, pozdrav i bra Antonína.

Tvůj Vlad

Tvůj cele oddaný Richter

Dr. Antonín Hřebík, narozen v Dřevnici u Prahy, absolvent právnické fakulty Karlovy univerzity v Praze, od mládí pracoval v Sokolu, od roku 1945 starosta československého Sokola, za války vězněn v Osvětimi, po válce členem Parlamentu do roku 1948, po komunistickém puči uprchl do Německa, žil v Belgii, od roku 1958 trvale v USA, kde působil ve vedení svobodných sokolských organizací po celém světě. Od roku 1954 vede české noviny Denní Hlasatel v Chicagu. Vyznamenán Čs. válečným křížem 1939–1945. Čs. medaile politických vězňů 1945, Medaile d'Honneur de Federation Royal Belge de Gymnastique, Medaile de la Cité de Darney, France, Italian Legion d'Oro, Croix d'Officier de Merite National Francais, Citation of the Company „Na zdar“ – former Čs. Legionaries in France a řadu dalších.

ÚSTŘEDÍ ČESKOSLOVENSKÉHO SOKOLSTVA V ZAHRANIČÍ
CZECHOSLOVAK SOKOL ABROAD

(DR. ANTONÍN HŘEBÍK, 2115 S. Oak Park Ave., Berwyn, Illinois 60402, U.S.A.)

Odesílatel:
Dr. Antonín Hřebík
Illinois 60402 U.S.A.
Adresát:
Dr. Josef Kratochvil, prof.

Berwyn 6. září 1965

Vážený a milý bratře doktore!
Oba děkujeme za všechny Tvé pozdravy s milým kardinálem Beranem. Pan kardinál Beran se hrdě hlásí ke své sokolské výchově v mládí. (...)

Tvůj Antonín Hřebík

ÚSTŘEDÍ ČESKOSLOVENSKÉHO SOKOLSTVA V ZAHRANIČÍ

Odesílatel:
Dr. Antonín Hřebík
Illinois 60402 U.S.A.
Adresát:
Dr. Josef Kratochvil, prof.

Berwyn 3. června 1967

Milý bratře doktore!
(...) Slet Čs. Sokolstva v zahraničí se nám rozrostl do takových rozměrů, že tam bude několik tisíc lidí z Kanady a Spojených států... Naše Sokolská župa „Ludevít Štúr“ oslavuje 60. let svého trvání... S Africkou pouští nemusíš teď spěchat, mám sice vysázeno vše co, jsi poslal, ale sazeči v Hlasateli jsou na dovolené. (...)
Posíláme pozdrav ze sletu a z Expa v Montrealu.

Tvůj A. Hřebík

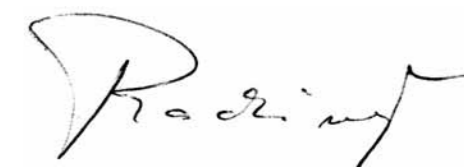

New York 7. XI. 66

Odesílatel:
L. Radimský
New York
Adresát:
Dr. Josef Kratochvil

Milý příteli,
děkuji za psaní s lístkem a fotkou Dálkové školy, je z ní zase vidět velkou práci, kterou děláte. (...) Máte naprostou pravdu, že pro „aspekty“ nemáme stejné české slovo... Mezinárodní tradice užívat vědeckých názvů není jen v biologických pasážích, nýbrž i u právníků, lékařů, filosofů, atd.
Článek o Bantu černoších v Jižní Africe bude jistě za zajímavý, „Proměny“ jej uveřejní s radostí. (...)

S pozdravy Váš L. Radimský

ČS. OREL - SVATOVÁCLAVSKÁ ŽUPA V EXILU
2131 S. Central Park Ave
Chicago, Ill. 60623 - USA

Chgo, dne 19. dubna 1970

Adresát:
Dr. Josef Kratochvil
Od:
Arch. Vladimír Richter

Chicago, dne 19. dubna 1970

Milý bře doktore,
mám dojem, že když Ti finančně pomůže vydání Komenského, vláda Německa, že se bojíš o event. zničení Tvé dobré snahy pro to, že jsem použil „Habsburků“.
(...)
2./ Přikládám výstřížek první části Tvého článku. Nevím proč P. Vít neotiskl můj prolog.
(...)

S pozdravem „Zdař Bůh!“
Tvůj Vladimír Richter

Tvůj Vlad

COUNCIL OF FREE CZECHOSLOVAKIA
2051 PARK ROAD, N.W.
Washington, D.C 2001

Montreal, 9. ledna 1971

Od:
Jiří Škvor
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

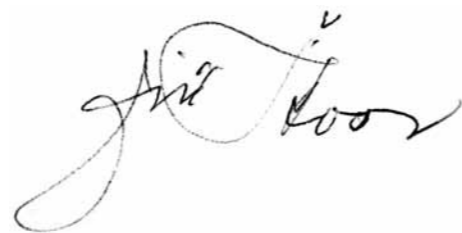
Vážený pane profesore, drahý příteli,
(...) Doufám, že jste si odpočinul a načerpal nových sil k práci, kterou upřímně obdivuji a na niž jsme všichni hrdí. Jen ten, který dělá něco skutečně původního, tvůrčího a – ve Vašem případě – skutečně „objevitelského“, dovede si učinit představu, kolik k tomu potřebujete sil, soustředění a víry...
Musím si vám vzácný příteli trochu „postěžovat“ na potíže při redigování „Proměn“. (...) Vám není jistě třeba vysvětlovat, že mít pětičlennou redakční radu, jejichž členové „rozprášení“ po „široširém světě“, – jak by napsal Josef Hora – není snadný úkol. ... „Proměny“ se tisknou v New Yorku a „redigují“ po celém světě.
(...) Vás, vážený pane profesore, nemusím jistě ujišťovat, že si velmi vážím všeho, co napíšete a že to posílám do tiskárny ihned, jakmile to dostanu. ... ale rád bych Vás vzácný příteli ujistil, že nic nepíšete „do větru“ a že si každé Vaší práce velmi, cením. Na tu o Křovácích se těším zvláště upřímně. (...) Nakonec je nejlepší politikou počítat s autory nejen odborníky, mezi něž patříte především Vy, ale také s takovými na něž je spolehnouti, že spolupracují soustavně. (...) Smyslem těchto řádek tedy je ujistit Vás o úctě, již k Vám chovám a poprosit o strpení.

Váš Jiří Škvor
Our Voices
Czechoslovak
Weekly

Odesílatel:
Milo Komínek
77 Florance Street
Toronto 3, Ont. Canada

Drahý bratře J. K. Baby,
(...) Tvrdý chlap se léká teprve třetí den a to ještě někdy, tak žádné strachy o mě. Mě stejně dobijou sekerou, jinak tady budu strašit 120 let. (...)
Jsem rád, že jsi vstoupil do kontaktu s br. Jendou Pošvou z Baselu, to je skutečně poctivý „Mukl“, jakých je málo. Děkuji Ti za veškerou pomoc, kterou nám poskytuješ... Děkuji Ti za nakladatelství, které má zájem o moji knihu. (...) Jsi na omylu, jestli si myslíš, že Jaroslav Brodský je čestný člověk. Komunisty vlastně hledí místo, aby je odsoudil jako zločineckou organizaci. Je to tím, že Brodský je vlastně kolaborant s komunisty a byl v těch nejhorších letech, starším tábora, tj. kápem v koncentráku. Říkám to plně zodpovědně. Brodský byl také z organizace K231 vyloučen, i když ji na příkaz komunistů založil. Jednalo se o to, aby 130 tisíc politických vězňů drželi na UZDĚ. On na každé konferenci zdůrazňuje tzv. politický národní smír, tedy, aby si političtí vězňové podali ruce se svými vězňovými. Prostě je to zloduch nejhoršího zrna. Skutečný agent KSČ. Mně vnucoval, abych neotiskoval články pravicových dopisovatelů, že jedině Socialismus s lidskou tvářící zvítězí v celém světě. Navrhoval dopisovatele Slávu Volného a Pfaffa s Pelikánem. Tak jsem Brodského okamžitě vyhodil z bytu!!!!!!!!!!!!
Ještě jednou Tě zdravím a těším se na Tvoji pomocného

Tvůj Milo Komínek

Od:
Ilek

Cedar Grove Park 30. I. 1972

Drahý Baby!
(...)
(2) Cipa – ... Goodwilluv souhlas, aby ho zastupoval po dobu jeho nemoci. ... Navíc si myslím, že je také záhodno, aby Cipa ukázal právě jako jeho zástupce, co umí... ani slovo o zastupování, to je přece na Goodwillovi! To jen tak na okraj.
(3) PU – ... Příliš velký počet členů pro začátek – zbytečně vše ztěžkopádní. Přijme-li to Janošík, bude nás sedm, což je dostačující. Lichý počet je důležitý pro hlasování...
(5) Tvoje knížka o Komenském, posílám ji dál
(6) Toronto – nehraje to tam. Mezi ing. Zátkou – Rev. Petrem je nějaké napětí
(7) Ty – Tvoje existenční problémy mi ovšem taky leží na srdci a doufám, že to budeme moci podrobně probrat až se uvidíme. Chceš každopádně zůstat v Evropě, nebo připustíš možnost další emigrace do Kanady?
(8) ... Cipa uvažoval o změně svých osobních plánů, přijme-li funkci místo náčelníka...

S bratrským pozdravem
Tvůj Ilek

Odesílatel:
Janošík
110 Harmony Road
Levittown, Pa. 19056, U.S.A.
Adresát:
Prof. Dr. J. Kratochvíl

11. února 1972

Drahý a milý bratře J. K. Baby,
(...) Žádal jsem o návrh krátkých stanov, návrh shrnuje hlavní požadavky amerického spolkového práva, doporučoval bych však, aby stanovy byly podle práva té země v Evropě, kde budeme mít hlavní stan a to bude záležet na Vás, bude-li to Německo, Švýcarsko, neb Švédsko. Doporučoval bych, aby to byla některá země v Evropě. Specifické skautské věci, jako forma slibu, definice skautského zákona, odznak atd. budou moci být formulovány jako usnesení valného sněmu, jest nutné, aby sněm byl svolán. (...) Je nutná kontinuita Vašeho skautského časopisu. (...) Víím a chápu, že máš závazky vůči své vědecké práci... nedívím se Ti, že se chceš stáhnout do pozadí, víš také, že to není možné, že jsi hybnou pákou skautského hnutí, vždyť po celý svůj život jsi v neustálém styku s mládeží, což nelze říci o ostatních bratřích z prvního exilu, od té doby, co odešli z domova, neb z emigračních táborů, ztratili styk s mládeží. Víš dobře sám, že úspěch jest podmíněn neustálou a vytrvalou prací, jak to děláš Ty, což jest důkazem, že mnozí čtenáři litují, že jsi přestal vydávat Skaut-Exulant. (...) Nedá se, abys přestal pracovat pro naše hnutí, jest to již Tvým životním údělem. Tak mi odpusť, že neustále obtěžuji Tě dopisy a mými názory.

Bůh Tě opatruj
Tvůj Janošík

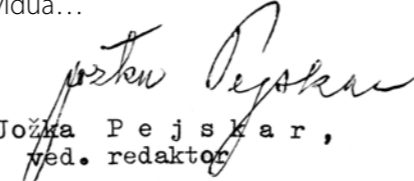

Odesílatel:
Jožka Pejskar
České Slovo
8 München 86
Adresát:
Vážený bratr
Dr. Josef Kratochvil, prof.

Mnichov 15. března 1972

Milý pane profesore,
Mile rádi uděláme letnímu skautskému táboru propagaci... Jde nám o mladou generaci. (...) Nevyučuji, že také Vám poslal pan Mirko Janeček korespondenci, ve které útočí proti mé osobě... Každého odkazuji, aby si o této osobě zjistil informace od kohokoliv v Torontu. (...) Nejhorší je, že z toho bude mít celý exil ostudu... Nechtěl jsem Vás touto záležitostí zaměstnávat, avšak v exilu máme podivná individua...

Bratrsky tisknu pravici
Váš oddaný Jožka Pejskar

Jožka Pejskar,
věd. redaktor

24. October 1972

Adresát:
Doc. Dr. Josef Kratochvil Baby
Od:
Dr. Velen Fanderlík
1880, Oak street
Trail, BC, Canada

Milý Baby,
(...) Snad by bylo nejlépe, kdybys napsal článek sám a poslal to na moji adresu nebo Woitschovi přímo. Rádi to otisknou ve Stopě...
(...) Jako starý pracovník v zahraničí nevěřím nikomu, dokud se o něm něco nedovím. ...Spojka je spolkař. Spojka má všechny spisy a dopisy v rukou, také má možnost pokračovat v čemkoliv, i když se Ústředí rozpadne nebo přejde k nám. Ovšem, jeho korespondence nemá mnoho ceny, jsou to spíše klepy. (...) Jak jsem psal pochopitelně návrh na sjednocení..., záleží však na tom..., abychom sebou elementy, které se mezi nás nehodí, nebrali. (...) Z tónu Tvého dopisu vidím, že jsi také pro sjednocení a jistě velice záleží na Tobě, abys použil svého vlivu mezi lidmi s tzv. Přípravného sdružení, aby zásadně s návrhem Gradtnerovým souhlasili a spojili se s námi. (...)

Zatím mnoho pozdravů
Velen

Noviny československého
exilu
*
Zeitschrift der Tschecho-
slowakischen Exulanten

8 München 86 • Postfach 860 604 • Tel.: 48 74 01

Newspaper of the
Czechoslovak Exiles
*
Journal des exilés
Tchécoslovaques

Odesílatel:
Jožka Pejskar
České Slovo
8 München 86
Adresát:
Vážený bratr
Dr. Josef Kratochvil, prof.

Mnichov 5. 11. 1972

Milý bratře profesore,
děkuji za poslední zasilku pro ČS /prosincové číslo/, včetně hezkých skautských kreseb... přeškoda, že jsi se nemohl účastnit ustavující schůze Poradního sboru v Curychu. Měla velmi zdařilý průběh zásluhou vysoké úrovně diskuze... Sbor nazván: „Československý poradní sbor v západní Evropě“. Předsedou byl jednomyslně zvolen Edmund Řehák a jeho zástupcem Rev. Dr. Julius Majovský (luteránský pastor) Slovák – velký nadšenec pro československou státní vzájemnost! Je předsedou klubu Palach. (...) Já jsem na sebe vzal funkci gen. Tajemníka... Se mnou je v sekretariátě Dr. Šafař, Ing. Hofman, a Dr. Václavík z Londýna. (...) Nyní bude třeba činnost rozvinout. Problém bude opatřit finanční prostředky na činnost sboru...

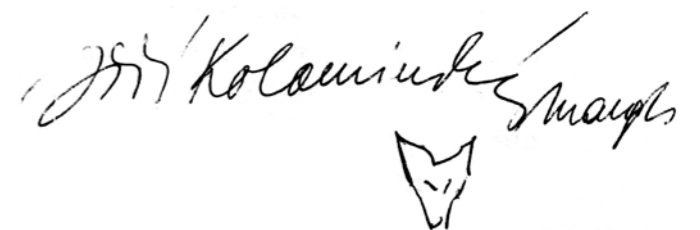
Z mnoha pozdravů Váš oddaný Jožka Pejskar

Odesílatel:
Dr. med. Georg Kolominsky
Adresát:
Dr. Josef Kratochvil

Bad Oeynhausen 10. 3. 1973

Milý bratře Baby!
Od naší poslední výměny dopisů se vykristalizovala situace na poli skautských akcí 1973 a s díky jsem dostal Tebou vydaná poslední dvě čísla Čs. Skauta-exulanta, kde oznamuješ organizování 6 táborů ve dvou turnusech. (...) Velmi rád bych tábor vedl s br. Pakem...
(...) Kolektiv, který se skládal z dospělých zkušených old skautů je nutný, protože máme co činit z nehomogenní skupinou chlapců, z níž mnozí třeba ještě netábořili... těším se, že bych své schopnosti a vědomosti lékaře a skauta od r. 1936 dal na naše tábory, aby byly ještě kvalitnější a obsahově i pedagogicky hodnotnější. (...)
Tane mi na mysli především stránka tělesné výchovy, otázky hygieny táboření, výuky písní, duchovně náboženské výchovy denně při snímání vlajky, krátké rozjímání o přírodě, Bohu, atd. ...nutno organizovat tábor zde někde v Porýní nebo v severním Německu, dávám se Ti plně k dispozici. (...) Je br. Spojka snad komunistický agent? (...)
Br. Velen je sice našim nejvyšším volným představitelem, ale nemohu pochopit, proč v minulých čtyřech letech, nemohl sám jako starosta Čs. Junáka svolat exilový skautský sněm zde v Evropě. (...) Naše mládež skauting potřebuje a my jsme ji mnoho dlužni.
Zdravím Tě milý bratře Baby

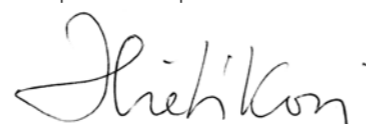
Jiří Kolominsky Maugli

Odesílatel:
Dr. Antonín Hřebík
Illinois 60402 U.S.A.
Adresát:
Dr. Josef Kratochvil, prof.

Berwyn, 10. května 1973

Milý bratře doktore,
(...) Po našem loňském úspěšném sletu ve Vídni, přibylo nám mnoho nových velmi dobrých sokolských jednot ve svobodném světě, potřebuji od Vás ve všech směrech pomoci – příručky, rady, stanovy, atd. (...) Také k blížícímu se 13. sletu Amerického Sokolstva v Chicagu jsme plně zapřaženi v práci Čs. Národní Rady Americké a jejich organizačních složek v Chicagu včetně Vás...
(...) Z Tvých milých řádek jsme se dověděli i o Tvých potížích, chápeme, že do Vašich řad se vetřelo i mnoho lidí, kteří intrikují a bourají, místo aby poctivě pracovali. Známe to, zasvětili jsme všechna léta svého života exilu. Známe Tě a víme, že se nikomu nepodaří vzít Tobě – ani nám – chuť k další práci... Vzpomínáme na všechnu Tvou velkou práci – i Tvoje zajímavé cestování z vědeckých důvodů.
Oba Tě srdečně zdravíme
Tvoji Antonín Hřebík s ženou

Českoslovenští skauti v exilu
Scout Commissioner for U.S.A.
Dr. Frederick Woitsch
U.S.A:
Adresát:
Bratr Prof. Dr. Josef Kratochvil

Monrovia, dne 31. května 1973

Milý bratře Baby,
(...) Jsem skutečně rád, že zase budeš v našich řadách a pracovat pro náš československý skauting. Budeš mít nadále Tvoji svobodu, jakou jsi měl, můžeš stavět a organizovat, jak jsi to dělal před tím. Německo a Evropa je Tvoje. Jsem přesvědčený, že uděláš co bude v Tvoji moci. (...) Zatím se jich dosti vrátilo do našich řad, to víš, že stárneme a potřebujeme mladou krev. Ani jsem nevěděl, že kardinál Dr. Trochta je Tvůj dobrý přítel. Znal jsem ho trochu, ale to vše. Velmi dobře jsem znal kardinála Dr. Berana. (...) Celá naše americká skautská rodina Tě vítá.

Se skautským pozdravem „Buď připraven“
Tvůj Bedřich

Českoslovenští skauti v exilu
Scout Commissioner for U.S.A.
Dr. Frederick Woitsch, U.S.A:
Adresát:
Bratr Prof. Dr. Josef Kratochvil

Monrovia, dne 23. června 1973

Milý bratře Baby,
... budeš pracovat pro naši „Jednotu“! Člověk se nerodí otrokem. Každá myšlenka má úkol ovládati. (...) Ve dle bratrství jest další ctnost, láska. Je-li bratrství upřímné a obětavé, je láska skutečná. Mezi skauty stejně tak mezi lidmi, občany stejného pohlaví, jest možná láska. Říká se: „Dobrý přítel nad zlato“! (...) Bůh jest láska, Bůh jest náš život.

Se skautským pozdravem „Buď připraven“
Tvůj Bedřich

Karel Hujer, D.Sc., Guerry Professor Emeritus
Department of Physics and Astronomy
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvil

dne 19. července 1973

Drahý a vzácný příteli,
po šťastném návratu posílám projev vděčnosti k Vám...
Požehnání všeho zdraví, míru a duchovní pohody ve Vašem tak úžasné aktivním působení pro dobro lidské společnosti a našeho národa. Poněvadž jste mě dal onu část Českého Slova z reportáží přítele Pejškara, piši na kopii onoho článku a také připojuji kopii zprávy, jež vyšla ve Věstníku Čs. Národní rady americké v Chicagu. Ve věci našeho incidentu v Praze dostali jsme již zprávu od US senátora Williama Brocka, který zahájil náležitě vyšetřování, rovněž přítel Dr. Hrubý v New Yorku začal vyšetřování ve spojení s New Yorkským senátorem Buckley, který projevuje příznivé stanovisko našim národním českým zájmům. Vzpomínáme na Vás v těchto dnech, kdy asi prodléváte v letních skautských táborech a přejeme Vám všeho dobra a síly ve Vaší nejvyšší záslužné práci
Váš oddaný Karel Hujer

Statečných mužů je nám třeba – bez odvahy jsme ztraceni – a statečnost má vaše jména – tam u Zbo-rova v kameni.

Jara Mecu

Odesílatel:
Janošík
110 Harmony Road
Levittown, Pa. 19056, U.S.A.
Adresát:
Prof. Dr. J. Kratochvil

1. srpna 1973

Můj milý bratře J. K. Baby,
Miltner – myslím, že jest to on, který se obrátil o pomoc k BOY SCOUTS OF AMERICA, to bylo před lety. Dříve než se znovu zrodil JUNÁK v r. 1968. Nevím však nic o jeho činnosti, ve Švýcarsku se založila nová čl. exilová skautská organizace. Co týče se toho jednání, že mnozí vedoucí pracují více ve svůj osobní prospěch – s tím musíš se smířit! To měl nejen náčelník A. B. Svojsik, ale i táta Plajner a dále měli jsme to jak v okresech, tak i v župách a jen trpělivost a neustálá práce zachránila náš československý skauting. (...) Mládež, která se sem dostala v roce 1968 nechce vzpomenout Masaryka, neví kdo jest, a pak 28. říjen nemá pro ně význam. Prý mu o tom ve škole nic neřekli. (...) Tím Tvoje dlouholetá práce se odůvodňuje, neb Ty nejen skautingu učíš naši mládež, ale učíš i češtinu, slovenštinu, dějepis a utvrzuješ v nich vlastenectví a lidství. To jest velice důležitá a zodpovědná práce. Proto snad kdyby byla jednotná organizace, byla by větší možnost a příležitost Tvoji vlasteneckou práci rozšířit. **Budete-li oba chtít, Ty a Velen, tak Bůh Vám pomůže, ale musíte sami pomoci a to dobrou vůlí. Jedině na Vás dvou záleží.**
Srdečně Tě zdravím, drahý můj bratře i Tvé spolupracovníky skauty a skautky

Tvůj starý Janošik

Czechoslovak Boy Scouts in Exile

Scout Commissioner for U.S.A.

Dr. Frederick Woitsch
110 W. Hillcrest Blvd.,
Monrovia-California-91016
U.S.A.

Adresát
Bratr Prof. Dr. Josef Kratochvil

Monrovia, dne 28. srpna 1973

Milý bratře Baby,
(...) Vím, že jsi byl velmi zaměstnán, jelikož jsi měl několik táborů na starosti, vím, že se Ti tábory podařily. Vidím a slyším, že to děláš dobře a po skautsku bez slávy a osobního kultu, mám skutečně radost. (...) Rád bych konečně věděl, co ten llek vlastně chce. Já ho vůbec neznám, nevím ani kdy a kde skautoval... Když chce volby, dobře ať je správně organizuje, aby každý skaut, ale skutečný skaut mohl volit, ať si každá země postaví kandidátku. My zde již nechceme žádnou funkci. Máme zde v Americe velké potíže s ročníkem 1968. Nevím proč vlastně přišli do exilu, jelikož nic, ale nic se jim nelíbí a jenom kritizují. A každý si dělá co chce a myslí, že je to správné. Možná že Ty víš více. Co vlastně i lehce... Jinak jsme zde také měli krásně a Roveři měli týdenní puťák. Naše mládež má každých čtrnáct dnů výlet a raduje se ze života.

Hodně zdraví.

Se skautským pozdravem „Buď připraven“

Tvůj Bedřich

ÚSTŘEDÍ ČESKOSLOVENSKÉHO SOKOLSTVA V ZAHRANIČÍ

Berwyn 16. října 1973

Odesílatel:
Dr. Antonín Hřebík
Illinois 60402 U.S.A.
Adresát:
Dr. Josef Kratochvil, prof.

Milý bratře doktore,
(...) Tvoji novou knihu „Sborník Skauta-exulanta 1952– 1972, Stateční hoši, díl 1.“ Byla mi důkazem Tvé stále neutuchající činnosti a práce – i Tvého upřímného přátelství a bratrství. (...) Před týdnem bylo v New Yorku podzimní zasedání Výboru Čs. Sokolstva v zahraničí... Jsme oba zapřaženi do práce zdejších spolků a organizací /Čs. Národní Americká, její oblastní výbor v Chicagu, její odbočka „Dr. Milada Horáková“, Čs. ženská národní rada v exilu, Sdružení „Věrní zůstaneme“, atd. / (...)

Tvoji Hřebíkovi

JAN PALACH CZECHOSLOVAK MEMORIAL COMMITTEE

476 BURROWS AVENUE
Winnipeg, Manitoba R2W 2A4
Phone 582-1611 - Canada -

Od:
President
Mrs. J. H. Kazil
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvil

31. ledna 1974

Motto:
...hledejme napřed podstatu a smysl osobní oběti
JANA PALACHA a to ostatní nám bude přidáno...

Vážený pane doktore,
... která byla vedena v zájmu pro zachování památky na Jana Palacha. Naznačil jste tehdy, že organizace ČS Skaut v exilu v zahraničí má v úmyslu financovat vyšířit praporu a sochy Jana Palacha. ... bude použito materiálu pro památník na Jana Palacha. Jako příloha pro Denní Hlasatel je od Vás obrázek mince, kterou jste vydali k poctě Jana Palacha. (...)

Odesílatel:
Luděk Pachman
565 Solingen 17
Německo
Adresát:
Prof. Dr. J. Kratochvil

Solingen, dne 27. února 1974

Vážený pane profesore!
(...) Obdivuji se na něm Vašemu mladistvému vzhledu, škoda, že jsem nepěstoval po válce skauting místo Marxismu... Členové společnosti SVU mohou být individuálními členy Freie Gesellschaft... není pochopitelně nic na závadu tomu, aby SVU nadále působila naprosto samostatně. Pro spolupráci obou organizací se najde řada styčných bodů. (...) Lidé, kteří budou mít funkce v obou institucích (Vy na prvním místě)... Pan A. Danenmann /presiden Christliches Jugenddorfwerk/ přijal funkci člena spolkového vedení Freie Gesellschaft... Pokud byste měl nějakého zemského prominenta, prosím o návrh. Ustanovení sekce by se mělo zajistit už v nejbližší době, zemská vláda slíbila částku asi 20.000 ročně jako podporu zemské sekce Baden-Würt.

Váš Luděk Pachman

P. S.: Na Stuttgartsku budu v době od 8. do 18. či 19. dubna, budu mít turné po mládežnických vesnicích. Byl bych velice rád, kdybyste některou mohl navštívit se mnou, ev. s několika českými skauty.

Od:
llek
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvil

Basilej 28. 2. 1974

Milý bratře,
... jsem se zmínil o Jestřábově článku o skautských dekoracích a připojil několik poznámek o lilii a swastice, částečně heraldických a nakonec se zmínil o vlajce na obálce časopisu. ... naopak jsem se tam ještě rozčiloval nad mně jsem použil výraz „k těm pačourským automobilovým skautům kolem Stopy a prof. Kratochvil, jako by pro ně neexistoval“. A i když je Velen daleko, má jistě dostatek zkušeností, aby mohl posoudit, jakou cenu má skautská práce Tvoje a jaká ta jejich v Kalifornii. ... Karel Kukul ... napsal nekrolog ... s Čilem jsem bydlel rok po propuštění z kriminálu, než nás zavřeli a odsoudili po druhé. ... dopis J. Pejskarovi (...)
Vyšetřil místo pro referát o dobročinném bazaru Čs. demokracie v Chicagu. Až je to trapné když zprávu uvá-

dějí exilové časopisy USA, v Kanadě či v Austrálii a Čs. ji potlačí. A že je poněkud ironií, když nám nabídl pan Pelikán, že naše zprávy bude ve svém plátku „s lidskou tvář“ uveřejňovat. (...) Tvrdě jsem se pustil do bratra Pejskara, za titulní obrázek v únorovém čísle, kde hrabě Schenk v. Staufenberg při projevu před Čs. vlajkou a ta vlajka visí na ruby. ... únorové číslo... se záhlavím skautské hlídky..., které Ti bratr Pejskar o své újmě přepsal. A kromě toho jak jsem byl v ráži, upozorňuj br. Pejskara na skutečnost, že České Slovo opětovně píše jméno rektora mnichovské university Mikuláš Lobkowitz, ačkoliv správné psaní staročeské koncovky je Lobkowicz. A ve zprávě Evropského poradního sboru a jiných časopisech bylo spelování správné. (...) Domnívám se, že proto, že žijeme my v exilu v mimořádných poměrech, neměli bychom se takových chyb dopouštět a dovolovat si možnosti různého výkladu. ... pak to dopadne tak, že se člověk dočte v oficiálním časopise Heraldry of Canada, který má náklad několika set tisíc exemplářů a jde do celého světa... o českém lvu! Autor neví, že naši panovníci byli knížata a první kurfiřty Svaté Říše Římské v době, kdy neznámá hrabátka Luxemburgu ještě nebyla sto rozhodnout, která z asi deseti variant jejich lva, je jejich rodovým znakem! Tak se potom nediv, že vyletím. (...) Není to fráze, když řeknu, že Tvou práci opravdu sleduji a že si jí opravdu vážím, právě proto, že jako starý skaut dovedu rozpoznat, kolik té úmorné dřiny vězí za tím organizováním tábora chlapců, kteří jsou celý rok spolu v oddíle. A Ty děláš několik táborů, s mládeží, která se nezná, žije v diametrálně rozličném prostředí a o svém národě často neví skoro nic. (...) Kdybys měl cestu přes Basilej. Budu rád, když se v několika slovech potvrdíš.

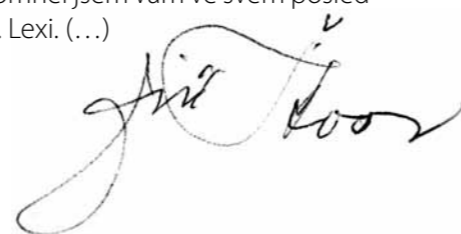
S bratrským stiskem levice
Ilek

COUNCIL OF FREE CZECHOSLOVAKIA
2051 PARK ROAD, N.W.
Washington, D.C. 20010

Od: Montreal, 20. 3. 1975
Jiří Škvor
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

Vážený příteli,
(...) Už z několika stran jsem dostal „náznaky“, že v SVU v Německu není ledacos v pořádku. (...) Mohu-li Vám radit: buďte opatrný ve styku s lidmi, které dobře neznáte z jejich činnosti doma. I tady jsou lidé vysloveně špinaví... Posrpnový exil s sebou přinesl husté těžké bahno... Zatím mohu jen radit k velké opatrnosti. Máme o Velikonocích schůzi předsednictva RSC ve Washingtonu. (...) Zapomněl jsem Vám ve svém posledním dopise sdělit, že Vaše studie z oboru zoopsychologie je už dávno u dr. Lexi. (...) Znovu na Vás naléhám: buďte opatrný.

Váš Jiří Škvor

ÚSTŘEDÍ ČESKOSLOVENSKÉHO SOKOLSTVA V ZAHRANIČÍ

Odesílatel: Berwyn 9. května 1976
Dr. Antonín Hřebík
Illinois 60402 U.S.A.
Adresát:
Dr. Josef Kratochvíl, prof.

Náš drahý bratře!
(...) Připravujeme slet v Curychu... Posíláme Ti podklady velkého stadionu, kde se slet bude konat. Tam jistě naleznáš místo pro Tebou chystaný skautský tábor. Je to místo – již podle obrázku – velmi rozsáhlé. ... i na Tvé skauty... Je samozřejmé, že já i sestra Provazníková souhlasíme s pojmenováním skautských táborů, jak Ty jsi nám navrhoval. Souhlas dáváme velmi rádi, poněvadž je to pro nás pocta. Ke Tvé expedici v Africe

letos v létě přejeme hodně zdaru a úspěchu o němž – při Tvých zkušenostech – nepochybujeme. O slet v Curychu se jeví stále větší zájem. (...)

Tvoji Hřebíkovi

Odesílatel: 21. března 1980
Jožka Pejskar
České Slovo
Adresát:
Vážený bratr
Dr. Josef Kratochvíl, prof.

Milý pane profesore,
(...) Chci aby na pouťorovu emigraci nikdy nebylo zapomenuto, především na osobnosti, jako byl kardinál, arcibiskup Dr. Beran, Dr. Zenkl, Ferdinand Peroutka, prof. Stránský a stovky dalších zaslužilých národních pracovníků a proto jsem se rozhodl sepsat biografii, která bude navíc něco jako politický slovník čs. historie za posledních osmdesát let. (...) V biografii bych rád měl také zemřelé skauty – exulanty. Myslím, že jich mnoho zemřelo... Také bych potřeboval o jejich skautské činnosti takové kratší curriculum vitae. (...) Byl bych Vám velmi vděčný. (...) Mrzelo by mě, kdyby v tak nákladné biografii byl někdo zaslužitý opomenut... Kromě skautů bych od Vás mile rád uvítal připomínky na jiné zemřelé exulanty, kteří odešli s Vámi po r. 1948 a zemřeli.

Váš oddaný Jožka Pejskar

Odesílatel: 13. května 1980
Jožka Pejskar
Adresát:
Doc. Dr. Josef Kratochvíl Baby
Od:
Dr. Velen Fanderlík
709 Hermia Crescent
Trail, BC, Canada

Milý Baby,
děkuji za slova soucitu, nemohl jsem všude psát, věřil jsem, že se to moji přátelé dozvědí. Je těžko se přizpůsobit nové situace po čtyřiceti letech. Ale dal jsem se do práce a jde se dál. Mnoho dobrých přátel, našich i mých mi pomohlo přes nejhorší dny, plně Ti věřím a velmi si cením Tvého upřímného dopisu. (...) Napiš mi brzo, kde budeš v létě – jedu do Evropy a mohli bychom se vidět.

Tvůj Velen

Odesílatel: 6. prosince 1981
Prof. Dr. František Schwarzenberg
A-8800 Unzmarkt
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

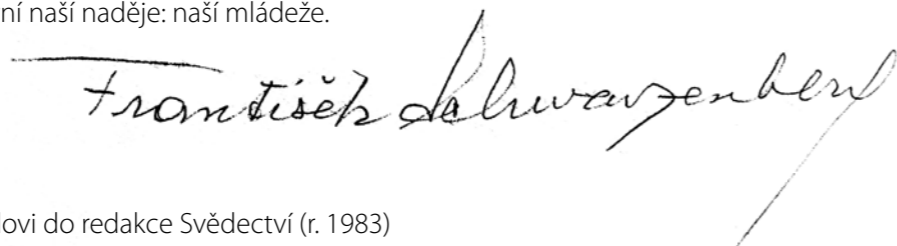
Milý příteli,
... že jsem brzy po osvobození odešel do Vatikánu, kde bylo práce, nesmírně zajímavé práce tolik, že jsem opravdu neměl možnost, co, kdo a jak dělá. Z Říma jsem odjel do Ameriky a měl fušku s hledáním nějaké práce, abych sebe a rodinu uživil. Potom jsem zakotvil na universitě a sám jistě víš, do jaké míry to je zaměstnání vyčerpávající. Přesto jsem se na plno zapojil do práce mezi krajany v Americe, takže bych sám těžko spočítal, v kolika organizacích jsem byl nějakým tím činitelem. Stále jsem někde mluvil do rozhlasu, vystupoval v televizi, psal články a projevy a hlavně schůzoval do úplného vyčerpání... Nyní z čistého pudu

sebe zachování se vyhýbám funkcím jako čert kříží. (...) Znáám pomlouvačnost exilu a neberu takové řeči příliš vážně. Konečně o mně toho lidé taky napovídali tolik a tolik, a všechno jsem to šťastně přežil, a nebylo mě. Někdy to dělají lidé ze závidi, někdy z pouhé hlouposti, což je pochopitelné v prostředí, kde každý je rozlícený, někdy zatrpklý po americky řečeno „frustrovaný“. Ty si jistě jdeš svoji rovnou cestou dále a nedáš se zmást nějakými pomluvami. (...)

A nyní bych Ti rád v nastávajícím svátku míru popřál hojnost Božího požehnání a další úspěch v obětavé práci ve prospěch naší vlasti a hlavní naší naděje: naší mládeže.

S bratrským pozdravem

František Schwarzneberg

Dopis prof. Kratochvila Pavlu Tigridovi do redakce Svědectví (r. 1983)

Vážený a milý bratře,

díky, za Americké Slovo a Svědectví. Znáám Tě jako muže činu, chci slyšet Tvůj názor. Dostal jsem z Austrálie tento dotazník... Svě mínění o tzv. upravencích (zrádcích) jsem již dávno vyjádřil. Dnes jen krátký článek k tzv. vojenské vládě. (...) Příklad z Austrálie. Již jednou jsem se vyjádřil ke snaze bývalých vojáků z Austrálie (gen. Nedvěd a další) proč čs. exilovou vládu? Upozorňuji, že v Masarykově republice se užívalo Čs. pro Československo a Čsl. se považovalo za chybné. Čs. značí, že Češi a Slováci patří k sobě! Musíme ale ukázat Slováckům porozumění, neboť zažili v letech 1918–38 mnohá zklamání. (...)

Zodpovědnost exilu je větší než si kdo myslí. Podle mého názoru je jednou z největších chyb, že v našich časopisech útočí jeden na druhého. Chceme-li si něco chlupsky říci, pak osobně. Noviny a časopisy musí mít úroveň, nesmí opakovat hrubosti Zápotockého, Gottwalda atd. Mnohdy mi připadá, že mnozí nedbají na varování Masarykovo, abychom nebyli jako ten Vašek na hromadě hnoje, Vašek, který práskne bičem a myslí si, že jen on rozumí nejlépe všemu na světě, a že se vše musí řídit podle jeho biče. A tak se útočí na každou exilovou snahu více než proti opravdovému nepříteli: komunismus, který zotročil náš lid, naši vlast. Všechny noviny, časopisy a listy by měly ukázat jednotu smýšlení, to staré Nerudovské: cesty mohou být rozličné, jenom vůli mějme všichni svobodnou... Ale co nám chybí a čeho se jasně nebojácně ujali bývalí českoslovenští vojáci je budování Čs. exilové vlády. Je nesmyslem mluvit o vojenské vládě! Nejde o žádnou vojenskou vládu, ale byli to bývalí Čs. vojáci, kteří přišli s tou myšlenkou. Přitom nikdy nemysleli, že by oni jako vojáci vládli, to je přečasně jasné. Jsme v exilu již desítky let a zažili jsme početné snahy o jednotu exilu řadou rozličných organizací. (...)

Myšlenka bratra Ing. Boh. Koblíhy je velmi věcná s radou předsedů. Ing. Koblíha je čestný, otevřený, inteligentní, upřímný exulant staré gardy a jeho zásluhou bylo například založení tzv. Naardenského hnutí a kongresu v Naardenu. Jeho snaha si zaslouží největší podpory. Bojím se, že mezi menšími skupinami, bude nejméně pět skrytých „upravenců“ nebo dokonce komunistických agentů, kterým se daří na západě tak dobře, jako nikomu z exulantů... Nedávná aféra šéfa protišpiónážní služby v západním Německu, pana Tieggeho ukázala, jaká lavina deformačních agentů pracuje na důležitých místech na západě. Jmenujme tu jen Otto Johna, Alfreda Frenzla, Hainze Felfe, Güntra Guillaume! A vzpomeňme si na vlast a na metody, kterých se neštíteli – např. Jana Masaryka! Vezmeme si příklady z jiných národů, např. malého národa Litevců, kteří mají svá gymnázia, kde se vyučuje mateřské řeči: litevština až do maturity, nebo na Ukrajince, kteří mají své dvě aktivní univerzity: jednu v Mnichově, která je označovaná jako Pragensis a druhou ktilickou v Římě, pak četné odbočky expositury v Paříži, Madridu, New Yorku a jinde. I když nejsou politicky jednotní, hlavně Ůro, dvě politické strany: Banderovce a Menšíkovce, jsou si plně jednotní v hodnocení a respektování Ukrajinské svobodné university v Mnichově (Pragensis) a v respektu k našemu T. G. Masarykovi. A mají prakticky jednu vládu s dvěma stranami. Chceme-li opravdu se vymotat z labyrintů nesvornosti a zmatku v exilu, musíme upustit od stranického myšlení a vyvyšování se, na to není dnes v exilu čas. Naše cesta je Čs. exilová vláda. (...)

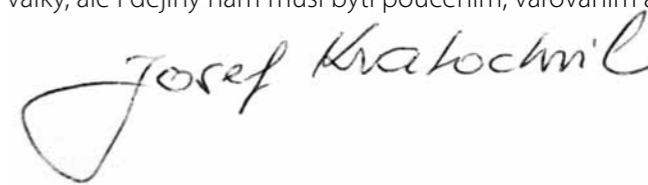
V hlasování „demokratickém“ tzv. lidově demokratickém, např. ve východním Německu, získávají komunisté vždy skoro 80 % či 99 % hlasů. Však to každý z nás zná. Bez souhlasu národa to nejde, ale národ doma dá své hlasy tomu, kdo to opravdu dobře myslí, nevyvyšuje se, nenahání na stranickou politiku, ale myslí jen na národ. Prof. Dr. T. G. Masaryk neřádal napřed volby, ale když se vrátil do vlasti, dostalo se mu plného ocenění národa – doživotně! Prof. Dr. T. G. Masaryk byl ještě poměrně mlád, když se vrátil do vlasti. Jistě nám rostou v exilu i mladí muži – my staří, nemyslíme na vládnutí. To by bylo směšné! Ale chceme pomoci, kde

je třeba...

V Londýně vybudoval exilovou vládu Msgr. Dr. Josef Šrámek a měl plnou podporu všech politických stran. Nehlásím se tím k politizování, které v tomto článku stejně odmítám, ale chci ukázat, že máme řadu důležitých míst, kde se nám dostalo uznání – např. od papeže Jana Pavla II.! Dosud nikdy nám nebyl Řím a papež tak nakloněn, jako v dnešní době. (...)

Celá řada našich osobností, hlavně vědců a umělců stojí v čele nebo jsou členy významných politických, vědeckých, uměleckých a jiných organizací a institucí amerických, anglických, francouzských, německých, dánských, švédských, italských, španělských, atd., takřka ve všech západních zemích, tj. svobodných, komunisticky neovlivněných zemích. Mohl bych tu vypsát celou stránku takových osobností. Jejich morální povinností je reprezentovat v těchto institucích náš národ, poukazovat jasně, jaká je dnešní situace našeho utiskovaného národa atd., a tyto osobnosti mohou prosadit UZNÁNÍ rozličných západních vlád, tzv. exilové vlády! Ale když žádná taková vláda neexistuje, jak mohou pro tento cíl jasně pracovat? Vzpomeňme si například na M. R. Štefánika, byl mezinárodně uznávaný vědec, hvězdář atd., a jemu mnoho podobných osobností dokázalo pro národ víc, než stovky nebo tisíce podpisů a hlasování. (...) Dnešní situace je jistě jiná než za první světové války a jiná než za druhé světové války, ale i dějiny nám musí být poučením, varováním a určitým ukazatelem cesty!

Prof. Dr. Josef Kratochvil

Solingen, dne 27. března 1983

Odesílatel:

Luděk Pachman

565 Solingen 17

Německo

Adresát:

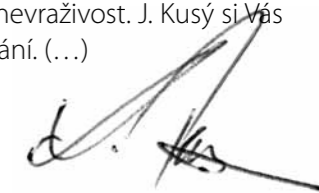
Prof. Dr. J. Kratochvil

Vážený a milý příteli,

(...) „Konservative Aktion“ připravuje – jak už víte – velký mládežnický kongres... Zařídím, abyste na místě nejbližší setkání... dostal pozvání – tam byste se nejlépe mohl seznámit s problémy naší mládežnické práce a také nám poradit. V nově ustanovené konzervativní organizaci mládeže (bude se jmenovati „Junge Konservative Deutschland“) bych rád měl pracovní komisi pro otázky skautingu a podobně. Zde by byl určitě úkol pro Vás! V Izraeli budu dalších deset dní hrát turnaj v Nathanyi... Pokud máte telefonní číslo Vašeho přítele, sdělte mi je, snad byste mohl Dr. Zwergbaumovi napsat, že se u něj ohlásím. Izrael velice dobře znám, navštívil jsem Jeruzalém, Betlém, Galileu, Nazareth, zajímal by mě onen známý klášter na Sinaii. (...) Trochu mne mrzí..., že mezi Vámi a J. Kusým vznikla jakási, mně celkem nepochopitelná nevráživost. J. Kusý si Vás osobně váží a pokud máte nějaké osobní problémy, rád bych se ujal zprostředkování. (...)

S přátelskými pozdravy

Váš Luděk Pachman

28. dubna 1983

Odesílatel:

Dr. Aron Zwergbaum

Advocate 6

58 Tchernichovskij St.

Jerusalem

Adresát:

Prof. Dr. Josef Kratochvil

Vážený a milý pane profesore,

dík za Váš exemplář časopisu Ethologie 1983 s mým článkem o TGM und die Juden. (...) Šachový velmistr Luděk Pachman se u mě nahlásil... Já jsem ho před lety potkal u příležitosti setkání u Maxe Broda. (...) Zasluhujete si díky a uznání, že se tak snažíte vyvracet propagandy protiizraelské, až se vrátím do Ameriky ze soukromé návštěvy, chci Vám poslat nějaký materiál, o kterém jsem přesvědčen, že vyhovuje Masarykovským požadavkům volnosti v politickém boji. (...)

Váš Aron Zwergbaum

**U.K. COMMITTEE FOR THE DEFENCE
OF THE UNJUSTLY PROSECUTED**

Patrons: Vladimír Bukovsky (Russia)
Vladimír Škutina (Czechoslovakia)

Odesílatel:
J. Josten
LONDON SW 10 9LQ
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

7. 5. 1983

Milý bratře,
2. Také si nejsem jist, zda-li jsem Ti poslal zprávu na počest amerického sekretáře Abramse, který je šéfem úřadu pro lidská práva. Přijel na moje pozvání a večere, jak zpráva ukazuje, byla skutečnou politickou událostí.
3. Přikládám dva exempláře Zprávy CDUP, jeden pro Tebe a jeden pro knížete z Liechtensteina. Prosím tlumoč mu moje vřelé pozvání, aby se stal veřejným nebo incognito sponzorem této organizace. Jak ukazuje seznam sponzorů, byl by v dobré společnosti. Přikládám též blahořečení, které se nám dostalo od papeže a poselství od Dalajlámy, kterého jsem navštívil v Himalájích, on mě dvakrát navštívil v Londýně. Jsem s ním stále ve styku. Jak se ho správně tituluje v dopise: Královská výsost. Když to uznáš za vhodné, rád napíšu anglické pozvání.
4. CDUP nesmírně roste. Otvíráme Londýnskou kancelář a rozšiřujeme spolu pracovní tým.
5. Teď mě napadá: zeptej se ho, zda-li by přijal „patronát“ vedle Bukovského a Škutiny, nebo viceprezidentství spolu s prezidentem Polské vlády v exilu a předsedou britských odborů Chappleem?
Ev. napiš co víc v této věci navrhuješ. Když to přijme, jsem ochoten za ním zvláště přijet a podrobně ho informovat o naší práci, která je širší a hlubší než název organizace naznačuje. Vše má souhlas nejvyšších míst, jak je vidno z poselství britské ministerské předsedkyně.
Srdečně zdravím a za spolupráci děkuju

Tvůj Josten

Od:
Ing. B. Koblíha
School of Engineering
UNZA
Lusaka – Zambia
Adresát:
Prof. Dr. Kratochvíl

Milý bratře Baby,
(...) Skončil mi namáhavý semestr II. ...80 hodin přípravy + 8 hodin přednášek týdně, jako profesor, víš co to znamená. Značné potíže a nepřátelství ze strany studentů... Nechápu co tu pro ně, my ze severu děláme. Nechytí-li tempo a nezprůmysloví-li zemi během 10–20 let na úroveň, že budou samostatní z 80 % ve všem, dočkáme se kolem roku 1985 až 2000, že na ulicích Lusaky a dalších přelidněných měst umírají denně tisíce (až deseti tisíce – nepřeháním) lidí hladem a nikdo nebude sto je zachránit... celé „křesťanství“ pomoci Severu se zásobováním jídlem jen namnoží umírání budoucnu, všichni zde čekají, že dostanou vše zadarmo a populace roste grandiózně. (...) Chyba je také na SVU... Oni dávali hlas komunistům s lidskou tváří a nás neposlouchali mnohdy z hlouposti, mnohdy asi na čísi pokyn..., teď sklízí ovoce. USA, Kanada, a další země komunisty celebroyaly, dávaly jim příležitost a publicitu... O lidi rozumného myšlení nebyl a dosud není zájem. Západ chce humbuk a dráždí se nebezpečím. ... jen aby se na to šeredně nedoplátilo ... to bude pak pozdě. Já zde končím v říjnu. (...) Rodina na mě dělá nátlak, abych přijal britské občanství. Po 14 letech zápasu a útisku jsem vyčerpán... Jaká je naše budoucnost? Kde jsou naděje, že SSSR nepřežije rok

Zambia 1984

1984?! USA jim vozí obilí a suroviny, aby přežili. (...) Co dělat účelně pro naši věc? Zdá se, že USA i Evropa se připravují na mírové pohlčení SSSR v příštím miléniu... a nebo bude pokračovat v paktování jako doted. Jakou naše národy mají v této situace šance? Slyšel jsi, že usadili v naší zemi několik set Vietnamců?! Prý na školení. A nebo je to hrdlořezování? (morálkou, citem, náboženstvím?), kteří budou „nová milice“ nasazená kdykoliv bude potřeba? Proti nám či Polsku. To je otázka. Těším se na Tvé zamyšlení.

Tvůj B. Koblíha

Odesílatel:
Jaroslav Pecháček
84-09 60 th RD
Elmhurst, N.Y. 11373
Radio Hlas Ameriky
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

15. 12. 1984

Milý Josefe, drahý příteli,
(...) Nezbyvá než abych Ti ze srdce poblahopřál... k Tvé velké a záslužné práci a jejím výsledkům. V skutku, málo lidí doma i v exilu, kteří se nějak podílejí na stejné práci v tom nebo onom oboru, mohou se Ti aspoň trochu rovnat. Vědátor, průkopník, učitel, spisovatel, organizátor skautu, Dálkové školy, prázdninových táborů, kolik to je dřiny, obětavosti, nezištnosti a vlasteneckého nadšení! To je Tvá bilance, na kterou můžeš být právem hrdý! Jsem šťasten, že jsem mohl patřit mezi Tvé přátele. (...) Jinak jsem napsal několik odstavců o Tobě do tisku v Mnichově a v Hlasu národa v Chicagu... Konečně spatřila světlo světa má kniha Masaryk, Beneš, Hrad. (...)

Tvůj oddaný Jaroslav

**COUNCIL OF FREE CZECHOSLOVAKIA
2051 PARK ROAD, N.W.
WASHINGTON, D.C. 20010**

Od:
Dr. Bohumír Bunza
pokladník RSC
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

20. února 1985

Vážený pane profesore,
... že jsme si dobře nevšimli, že jste psal v předešlém dopise, že jako penzista s malou penzí nemůžete dobře platit členské příspěvky Rady svobodného Československa. ... Počínaje rokem 1985 jste zproštěn placení členských příspěvků jako stálý člen zastupitelstva Rady svobodného Československa, což samozřejmě nebude mít vliv na plnost Vašeho členství RSC. Promiňte, že používám této příležitosti, blahopřeji jménem RSC a jménem svým k Vaší sedmdesátce. Máte za sebou kus velké práce na poli vědeckém a výchovatelském a právem jsou na Vás Vaši studenti a všichni přátelé hrdí.

S přátelským pozdravem
Dr. Bohumír Burza
pokladník RSC

Nezávislé Sdružení Bývalých Československých Vojáků N.S.W. Australia
Czechoslovak Ex-Servicemen's (Independent) Association of N.S.W. Australia

Od: 18. března 1985
I. H. Trhlík
10. Balfour Str. Carlton, NSW. 2218
Australia
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvil

Vážený a milý bratře profesore,
(...) Odpovídám poněkud opožděně, ale to mi musíte laskavě odpustit. Je to vše následkem návalu práce, kterou dělám za účelem, aby Čs. exil konečně měl svoji vládu. My Čs. vojáci jsme si vědomi, že naše akce začala pozdě, ale lepší pozdě než nikdy! Dopisy přichází ze všech zemí svobodného světa a jsou povzbuzující a to mě dává nové síly do boje za svobodu vlasti. Bratr gen. M Ferjenčík mi poslal nadšený dopis a oznámil osm adres dalších generálů podporujících naši práci. (...) Vám milý pane profesore patří náš upřímný dík za to, jak správně jste pochopil naši výzvu. (...) S panem Janem Kunčičem jsem ve styku a plně souhlasím s Vámi, že to musí být náš příští ministr zahraničních věcí. (...)
Pravda vítězí!

Váš H. Trhlík

THE UNIVERSITY OF TENNESSEE AT CHATTANOOGA

Karel Hujer, D.Sc., Guerry Professor Emeritus
Department of Physics and Astronomy
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvil

dne 20. března 1985

Drahý a vzácný příteli Josefe,
(...) Jak Dr. Luck mne žádal, odesílám tento rukopis přímo Tobě když Ethologie k Tvým narozeninám již vyšla.
(...)

Tvůj vždy oddaný
Karel a Harriet

PROZATIMNÍ VLÁDA REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ V EXILU
DEKRET č. 2.

Sydney, N.S.W. Australia

duben 1985

... do funkcí „vyslanců“ těchto oblastí Amerika severní a jižní, Brom – Rafael a mj. Antonín Bartoš, Kanada, mj. Křivák Jaroslav, Anglie, Ing. Bohumil Kobliha, západní Německo, prof. Dr. Josef Kratochvil, Francie, Vladimír Šonka, Španělsko – Afrika, plk. Ietectva Bohuš Tobiška, Austrálie, Tasmánie, Nový Zéland, Karel Urban, Trhlík Ignác. Vyslanci mají za úkol připravit a svolat sjezd delegátů v jejich oblastech v červenci 1985 a připravit sjezd pro vznik parlamentu „Prozatimní vlády“.
Dopis ohledně oblastí. Přípravná prozatimní vláda Čsl. republiky v exilu jmenovala Vás vážený pane profesore Dr. Josefe Kratochvile, reprezentantem západního Německa. K Vaší pomoci, připojujeme jména osob, s nimiž jsme ve styku a kteří žijí ve Vaší oblasti. Spojte se s nimi a požádejte je o spolupráci. Náš návrh slo-

žení Čsl. exilové vlády: prezident – předseda, místopředseda, státní tajemník. Ministerstva: zahraničí, vnitra, financí, národní obrany, školství a národní osvěty, dopravy, obchodu, průmyslu, informací, propagandy. Pro vnitřní vládu je nutno mít 30 osob. Pro parlament nejméně 50, ale nejlépe 100. (...)
Vážený přítel exulanti, práce s organizování Čsl. exilové vlády se rozrostla do takových rozměrů... Čsl. exil promarnil 37 let a ty nikdy nezíská zpět. Komunisti dobře ví, že stárneme a doufají, že za pár roků, tu nebude nikdo schopný organizování odboje! Čsl. exilová vláda je nutná pro existenci budoucí Československé republiky. To je proč jsme odešli do exilu a proč pracujeme, abychom sjednotili Čsl. exil... Tuto vládu musí podporovat celý Čsl. exil mimo komunistů a upravenců! A voláme do svých řad všechny příslušníky Čsl. armády, Čsl. Ietectva, ať žijí kdekoliv ve svobodném světě, přihlaste se do Přípravné vlády u Vám nejbližšího zastupitelství. (...)

„VĚRNÍ ZŮSTANEME!“
„PRAVDA VÍTĚZÍ“

Ignác H. Trhlík, místopředseda
Karel Urban, předseda

V Sydney, N.S.W. 5. 4. 1985

(Vzpomínka autora publikace)

Pro mnohé čtenáře této publikace budou působit aktivity exilových vojáků a důstojníků trošku jak z jiného světa, vzhledem k tomu, že jsme žili zde a do situace v exilu se těžko vžijeme a připomenul bych vzdálenější budovatelské úsilí, prezidenta T. G. Masaryka a M. R. Štefánika, kteří za pomoci Vosky vstupovali do úplného vzduchoprázdna a vykládali jednou krajanům ve Francii, po druhé krajanům ve Spojených státech, po třetí krajanům v Rusku, že za nimi stojí celá emigrace, tehdy více ekonomická než politická, a přesto se jim povedlo jejich dílo, i když možná díky 1. světové válce a totální přestavbě konstrukce Evropy, ale můžeme připomenout i 2. světovou válku, tři pokusy o sestavení exilové vlády, jeden gen. Lva Prchal v Polsku, druhý velvyslanec Československa ve Francii Dr. Š. Osuvskeho, a třetí Msgr. Šrámka s Dr. Edvardem Benešem v Londýně, kdy k uznání exilové vlády došlo vlastně až po atentátu na Heydricha. Rád bych vzpomenu na jeden moment, který přesně popisuje to, o čem autoři svých aktivit v dopisech hovoří, strach komunistů z této prozatimní vlády. Někdy kolem roku 1985 nás navštívil Dr. Řiháček, což byl ideologický tajemník Krajského výboru komunistické strany, a ptal se nás co si myslí prozatimní exilová vláda o činnosti komunistické strany a zda by nebyla ochotna s nimi vejít ve styk. Připomenul bych v tomto případě též útočný článek na prozatimní vládu od spisovatele Oty Filipa, kolem kterého se po roce 1990 otevřela jeho spolupráce se Státní bezpečností, která měla tak tragické následky, že jeho syn spáchal sebevraždu, když se dozvěděl o aktivitách svého otce, kterého považoval za čestného exulanta. Ota Filip se z těchto svých problémů snažil vypsát v knihách, které u nás vyšly po r. 1989.

Nezávislé Sdružení Bývalých Československých Vojáků N.S.W. Australia
Czechoslovak Ex-Servicemen's (Independent) Association of N.S.W. Australia

Od: 25. května 1985
I. H. Trhlík
10. Balfour Str. Carlton, NSW. 2218
Australia
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvil

Vážený a milý bratře profesore,
Přijměte můj srdečný pozdrav a pozdravy nás všech organizovaných v nezávislém sdružení a přípravné vládě. (...) Sdružení bývalých Čs. vojáků velmi potěšilo, že jste přijal čestné členství... My Čs. vojáci střežíme

všechny zájmy čs. exilu. Jedním takovým zájmem je sledovat chování jednotlivců, ohodnotit jejich práci ve prospěch exilu. (...)

Někdo se musí starat a bdít, aby Čs. exil nezapadl hlouběji do bahna, ve kterém se nalézají vinou několika nezodpovědných politiků. Ti stále se snaží přesvědčit naše exulanty, že je nutné se vrátit do období února 1948 a pokračovat tam, kde přestali. ... Odmítají náš požadavek uznání Státní ústavy z roku 1920. Mají zásadní důvod proč nechtějí uznat Státní ústavu z r. 1920. Oni tuto ústavu vědomě porušili v Košicích, když souhlasili s vytvořením „Národní fronty“ a podepsali „Košický vládní program“. My Čs. vojáci požadujeme vytvoření Čs. exil. vlády na základě „TRINITÁRNÍ PARITY“. (...)

Pan Jan Kunčič, gen. tajemník Křesťanské demokracie mně v jeho posledním dopise ujistil, že křesťanská demokracie není proti ustanovení Čs. exil. vlády. (...)

Pan Kunčič mě požádal, abych mu oznámil jména všech, kdo podepsali přihlášky do „Přípravné vlády“. Musím Vás ujistit, že pan Kunčič a já smýšlíme totožně. V Anglii věc organizuje Ing. Bohumil Kobliha, ve Španělsku plk. Bohuš Tobyška, v jižní Africe Dr. Široký. ... Práce jednotlivců vcelku, jakým určitě bude Čs. parlament v exilu, nabude na významu. ... Musíme získat důvěru exulantů v boji proti komunismu a osvobození vlasti. (...) Na Velký pátek zasedala „Přípravná vláda“ v Sydney, které předsedal Dr. Karel Urban. Byla projednána přítomná situace Čs. exilu a podán návrh na urychlení práce. ... Náš exilový problém je světový a musí být vyřešen jako takový. ... Jste požádán, zda můžeme použít Vaše jméno na dekretu, a také, abyste byl úředně jmenován vyslancem Prozatímní vlády pro oblast západního Německa. Mohl byste prosím toto jmenování přijat a pomoci exilu v této kritické chvíli? (...) Věřím, že pracujete ze všech svých sil, abyste chránil naši vlasti, to co je pro budoucnost nejdůležitější naši mládež! My v exilu nemůžeme dost dobře posoudit, jak zhoubný vliv má komunistická výchova na mládež doma. Podle zpráv, které dostávám, je naše mládež doma v zoufalé situaci. Komunisti ovládající Ministerstvo školství se přičinili o to, aby z „buržoázní republiky“ nic nezůstalo. Komunisti zničili všechno co by je usvědčilo ze lži. Upravili si dějiny podle svého a to tak, aby vše souhlasilo s doktrínou Marxismu a Leninismu. (...)

Jsmo velmi hrdí na to, že Vy bratře profesore jste si vzal za vzor učitele národů J. A. Komenského. (...)

Váš H. Trhlík

Nezávislé Sdružení Bývalých Československých Vojáků N.S.W. Australia

Od: 14. července 1985

I. H. Trhlík
10. Balfour Str. Carlton, NSW. 2218
Australia
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

Vážený a milý bratře profesore,

(...) Vaše kniha je opravdový „poklad exilu“, patří do každé exulantské rodiny, je bohatě ilustrovaná fotografiemi a nese jména zaslužilých exulantů. Tak ještě jednou vřelě díky a Pán Bůh Vám zaplať. (...) Proč naši důstojníci jsou tak lhostejní k přítomné situaci a ani se nepokusili organizovat třetí Čs. odboj v myšlenkách prvního odboje, kterému dal ideologickou náplň T. G. Masaryk. My Čs. vojáci organizováni v nez. sdružení nepřijmeme žádné výmluvy, jako že dneska je situace jiná, než byla za 1. světové války. Tenkrát tak jako dneska naše národy žijí v nesvobodě. Jsou zotročeni tím nejhorším způsobem. ... Naše „GENERALITA“ nehne ani prstem, aby začala organizovat odboj. ... Náš třetí odboj zemře v hanbě a bude v dějinách znám, jako odboj, který se za 37 let za svého trvání nezmohl organizovat vedení odboje, tj. vytvořit Čs. exilovou vládu. ... Přál bych si, aby naše vlastenecky smýšlející inteligence tak jako Vy, využila této možná poslední příležitosti a bombardovala svědomí Čs. exilu a dala jasnou a naprosto nekompromisní podporu požadavku Čs. vojáků vytvořit vládu. ...

Dopis, který jste poslal bratru předsedovi Ú. V.V. ČS. OL. v Londýně má velkou cenu proto, že přichází od Vás a poukazuje na skutečné problémy našeho exilu. My Čs. vojáci plně oceňujeme Vaši iniciativu Čs. důstojníka, který zůstal věrný přísaze dané vlasti a to na „STÁTNÍ ÚSTAVU z ÚNORA 1920!“. Děkuji Vám, že dáváte svůj názor za vzor druhým. ... Všechno co děláme, děláme proto, že je naše povinnost sloužit vlasti v době mimořádné. (...) Mám před sebou kopii „ŽÁDOST, DOTAZNÍK A PROHLÁŠENÍ PRO ČS. OBČANY V ZAHRANIČÍ“,

který podepsali „UPRAVENCI“ na Čs. komunistickém konsulátě. ... Toto prohlášení zavazuje upravence býti loajálními občany s komunisty v porobeném Československu. Upravenci prohlašují, že je to jejich osobní věc, což stojí v rozporu s prohlášením Čs. exilu. Oni se bojí exilové vlády, protože je prohlásí veřejně za zrádce. (...)

Pravda vítězí!

Srdečně zdraví Váš Hynek Trhlík

Nezávislé Sdružení Bývalých Československých Vojáků N.S.W. Australia
Czechoslovak Ex-Servicemen's (Independent) Association of N.S.W. Australia

Od:
I. H. Trhlík
10. Balfour Str. Carlton, NSW. 2218
Australia
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl
Německo

28. července 1985

Vážený a milý příteli,

... potvrzuji příjem letecké zásilky státní ústavy ČSR. Souhlasím s Vámi, že můžeme plně důvěřovat bratru Janu Kunčiči. (...)

Bratru Janu Kunčičovi věřím tak jako Vám a zůstane na něm, zda se rozhodne za svoji osobu vstoupit do Přípravné vlády. (...) Jde o zájem celku a nás všech a Jenda se bude muset rozhodnout. Bude to velmi těžké, ale současně snad nejdůležitější rozhodnutí jeho života. ... Kdyby toto rozhodnutí měl dělat jeho otec, určitě by se rozhodl pro vládu! Kunčičovi, jak otec tak syn pracovali vždy pro blaho a rozkvet vlasti. (...) Utvořit čl. exilovou vládu nebude snadné, protože proti vytvoření vlády, jsou nejen komunisti, ale také naši vlastní lidé. Mnozí z lenosti a lhostejnosti k osudu naší vlasti, mnozí ze ctižádosti. (...) Očekávám, že i pan Dr. Krempel pošle zprávu o rozhodnutí „kongresu“. Teprve potom se dohodneme na dalším postupu.

S pozdravem Pravda vítězí a Věrní zůstaneme

Váš H. Trhlík

CZECH AMERICAN NATIONAL REPUBLICAN FEDERATION
Washington, D.C. 20037

Odesílatel:
George Breber
Sierra Madre, California
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

30. srpna 1985

Milý pane profesore a bratře,

(...) Často v myšlenkách se vracím do dob skautování a později do více či méně pasivního odporu vůči režimu, který poznamenal naše dětství a mládí a měl tragické následky pro členy naší rodiny, ale hlavně pro celý národ, který je nejen vazalem, ale prožívá i neuvěřitelný mravní marasmus. Já jsem životním optimistou, snad pravda díky skautingu. ... Tatínek byl ruským legionářem, za první republiky důstojníkem, za druhé světové války členem obrany národa, za komunistů vyhozen ze zaměstnání a rodina žila v bídě. Přežil všechna utrpení a bydlí v naší znárodněné vile v Brně, dožil se 94 let. Můj tatínek je jedním z posledních

žijících legionářů v ČSR. Jeho první velitel v legiích mjr. Hašek však také ještě žije a to v Torontu v Kanadě, má 95 let. (...)

Luboš Kohoutek zrovna maturoval když jsem se dostal do husovického gymnazia... Znal jsem se i s jeho přítelem Jiřím Grygarem, který je vynikající hvězdář, zůstal v ČSR. (...) Váš bývalý žák, výborný skaut Jaroslav Váhala, žije v Austrálii po dobrodružstvích na Yokonu a Nové Guinei, pobyl tam 15 let, vzal si Papuánku. (...) Jak je to s republikánskou stranou? Pana Vostreze znám, je vedoucím činitelem v československé exilové republikánské straně. Já jsem se poameričtil, jsem v Americké Republikánské straně. Podporujeme vše pozitivní, v politice prezidenta Regana. Součástí Republikánské strany je National Republican Heritage Groups Council. Ten sdružuje federace republikánských klubů, Američanů etnického původu. Naše Czech American National Republican Federation sdružuje 4 kluby... Kromě podpory republikánských kandidátů, snažíme se mít vliv na americkou vládu a pomoci všem, kteří bojují proti komunismu a snažíme se pomoci také politickým vězňům v Československu. (...) Jsem také činný v Československé národní americké, která má zde odbočku „T. G. Masaryk“. ... jsem profesorem na California State University Los Angeles. (...)

S mnoho pozdravy

Váš Jiří Breber

Nezávislé Sdružení Bývalých Československých Vojáků N.S.W. Australia

Od:
I. H. Trhlík
10. Balfour Str. Carlton, NSW. 2218
Australia
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

31. 8. 1985

Vážený a milý bratře Josefe,
souhlasím s Vámi, že bratr Jan Kunčič je výborný a osobnost číslo 1, býti ministrem Prozatímní Čs. exilové vlády... Co se týká Dr. R. Krempla a pana Jaroslava Kusého, nevím co si mám o nich myslet, když oba dělají ještě větší zmatky v Čs. exilu, který je zásluhou komunistické „PÁTÉ KOLONIE“ dokonale zmaten a tito pánové ještě nahánějí vodu na komunistický mlýn! (...) Děláte spoustu práce a jdete nám zářným příkladem... Přirozeně veškerá Vaše korespondence označená „důvěrná“ je pouze pro mne a pro archiv třetího Čs. odboje. Příští generace musí vědět, kdo co dělal v exilu! (...) Pan Kusý tam říká, že v našem exilu je asi 10 až 20 osob, které mají silně utkvělou představu, že je třeba vytvořit exilovou vládu! My Čs. vojáci neříkáme „NÁŠ EXIL“, ale vždycky ČESKOSLOVENSKÝ EXIL. (...) Čs. exulantů uposlechlo výzvy Čs. vojáků, organizovaných v nezávislém sdružení, kteří bezpodmínečně žádají od Čs. exilu odpověď na požadavek pro vytvoření Čs. exilové vlády, nebo požadavek zamítnout! ... předsedou Přípravného výboru, kterým je bratr Mjr. Karel Urban, Přípravná vláda, nemá prezidenta, ale místopředsedu a tajemníka až do zvolení „Řádné Čs. exilové vlády“! Od samého začátku jsem očekával útoky komunistů, protože ti jsou si dobře vědomi „následku“ vytvoření Čs. exilové vlády. Tisíce Čs. Exulantů, spolků a organizací neohrozí komunisty tak, jak jedna Čs. exilová vláda! My to víme, komunisté to ví, jenom pan Kusý to nechce vidět! Škoda. Čtenář, který bude číst komentář pana Kusého, se bude domnívat, že my Čs. vojáci, žijeme někde mezi domorodci a že nám pod horkým australským sluncem změkly mozky, a že sníme sen o svobodné vlasti. Pan Kusý se možná schovává za Blanické rytíře, kteří až bude „VLASTI“ nejhůře, vyženou asiatské hordy z vlasti a navrátí občanům ČSR svobodu! My Čs. vojáci voláme „do zbraně“ všechny příslušníky Čs. armády a letectva v exilu! První a nejdůležitější krok je, přihlásit se do „Přípravné Čs. exil. vlády“ dokud nebudeme mít Československou exilovou vládu, nikdo nás nebude brát vážně.

Srdečně a bratrsky zdravím, Váš Hynek Trhlík

Od:
Jan Kunčič
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

9. září 1985

Milý příteli,

(...) Upravím pro Hlasatele příspěvek pana Kučery pro Čs. exilovou vládu. (...) Rád bych zdůraznil, že rozhodnutí změnit Čs SR na Českou světovou unii bylo trošku předčasné a již vzbudilo řeči, že se jedná o separatistickou organizaci (jako dříve s gen. Prchalou). Věřím, že předseda Msgr. Kubovec není takového názoru, a bylo by dobře, kdyby se zasadil u dra. Krempla, aby ve stanovách výslovně byl š, že ČSU je pro budoucí spolupráci se Slováky v jednom společném státě. Díky Srpnová DVE nám přinesla více překvapení než likvidace tzv. redakční rady. (...) Austrálie (vojáci) projevili aktivitu, která musí pohnout tímto Čs. politickým exilem, jinak je mu konec. A když Čs. politické složky nemají tu odvalu, tož musí přijít čs. vojáci a eventuálně čs. političtí vězni. Duchovní obnova čs. exilu o.k. (...) S Poláky musíme navázat exilovou spolupráci s úkolem osvobodit naše národy. Nic víc.

Srdečně Jan

Od:
Jan Kunčič
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

26. září 1985

Milý příteli,

(...) Hlasatel mezitím přinesl přiložený článek. (...) Ozývají se hlasy, že ta nová organizace ČSU, která se přejmenovala ze světové reprezentace je příliš separatistická a opakují prosbu, aby Msgr. Kubovec doporučil ve stanovách spolupráci se Slováky v jednom bratrském společném státě. (...) „Demokracie v exilu“ má v sobotu oslavu 30. narozenin ve Frankfurtu. (...) Poslal jsem přihlášku do „Přípravné vlády“, i když jsem již dříve doporučil pojmenování „Přípravný výbor“, ale jinak s jejich akcí plně souhlasím, jsem zvědav, jak bratr Kusý bude na tento můj krok reagovat. Lituji rozdělení politických vězňů v Kanadě, ale doufám, že budou koexistovat, jinak to režim využije a místo sjednocování máme zase rozdělování. V Římě se ustanovila Demokratická unie, která navazuje na Naardenské hnutí. Rozepsal jsem článek o Čs. exilové vládě a čekám také, že Australané se nedají odradit a pokračují ve svém úsilí ji stanovit – tak či onak...

Srdečně Tvůj Jan

Nezávislé Sdružení Bývalých Československých Vojáků N.S.W. Australia
Czechoslovak Ex-Servicemen's (Independent) Association of N.S.W. Australia

Od:
I. H. Trhlík
10. Balfour Str. Carlton, NSW. 2218
Australia
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

15. 10. 1985

Vážený a milý bratře Josefe,

... děkuji za Váš poslední dopis od bratra mjr. Antonína Bartoše, kde mu odpovídáte na jeho názor a podporu vytvoření Čs. exilové vlády. Já jsem obdržel dopis Dr. A. B. Ze 17. 7. 1985...

Bratr Jan Kunčič... oznamuje..., že se rozhodl podepsat přihlášku a státi se členem přípravného výboru. Oznamil nám, že v případě, že ho obě naše organizace pověří „REPREZENTANTEM“ u polské vlády v exilu prezidenta Sokolnického, to jmenování přijme. (...) Po třetím zasedání Přípravného výboru, bylo doporučeno požádat Prof. Dr. Karla Hujera, zda je ochoten přijat náš návrh a kandidovat na prezidentství. (...) Bratr Kunčič souhlasí s našim návrhem. ...

Bratr Jan Kunčič a br. Prof. Libor Brom, budou o tomto rozhodnutí co nejdříve uvědoměni. Pošlu br. Kunčičovi adresu Jiřího Brebera, aby se s ním spojil a odvolal se na Vás... Ing. Kobliha podává zprávu o schůzce mezi zástupci polské vlády v Londýně a Čechoslováky... Přítomni byli za polskou vládu, prezident Sokolnický, hrabě Raczynski, Skopiek, za Čs. Rev. Dr. Lang, Josef Josten MBE a ing. Bohumil Kobliha. J. Josten byl pověřen RSC (Radou svobodného Československa), přestože není členem Rady. Důvod Jostenova pověření: prof. Krejčí a Dr. Bernard jsou napojeni na část polské soc. dem. přes socialistickou internacionálu a ta neuznává polskou vládu, poněvadž prý je pravičácká. Čs. socialisté prý byli požádáni (nevím kdo je požádal), aby tuto schůzku bojkotovali a ti prý soudružsky poslechlí! Otec Lang, reprezentant Naardenského hnutí, ing. B. Kobliha, zastupoval „Přípravnou vládu“. (...)

S pozdravem Pravda vítězí a Věrní zůstaneme

Váš H. Trhlík

Odesílatel:
František kardinál Tomášek
arcibiskup – metropolita pražský a primas český
Adresát:
prof. Dr. Josef Kratochvíl

V Praze – Vánoce 1985, Nový rok 1986

Pokoj a Dobro!
(...) Věčný, všudypřítomný Bůh, který je láska největší a nejnplnější, stal se jedním z nás... Když on se sjednocuje s námi, to nás radostně zavazuje, abychom se i my sjednocovali s ním a se všemi lidmi. Jen tak se mohou rozřešit všechny problémy člověka, rodiny, národa a celého lidského společenství. V tom duchu jsem s Vámi.

Váš František kardinál Tomášek

P. S. Přání opětuji a žehnám, těším se s Vámi za vyznamenání, kterého se Vám dostalo za Vaše vědecké zásluhy, a blahopřeji Vám upřímně. Děkuji s Vámi dárci všeho dobra, který Vám dal hřivny a svou pomoc, abyste s nimi mohl spolupracovat. Přeji a vyprošuji Vám, abyste mohl dál pokračovat v Bohumilém díle, ke cti Boží a k prospěchu společnosti. Posílám k tomu své Boží požehnání.

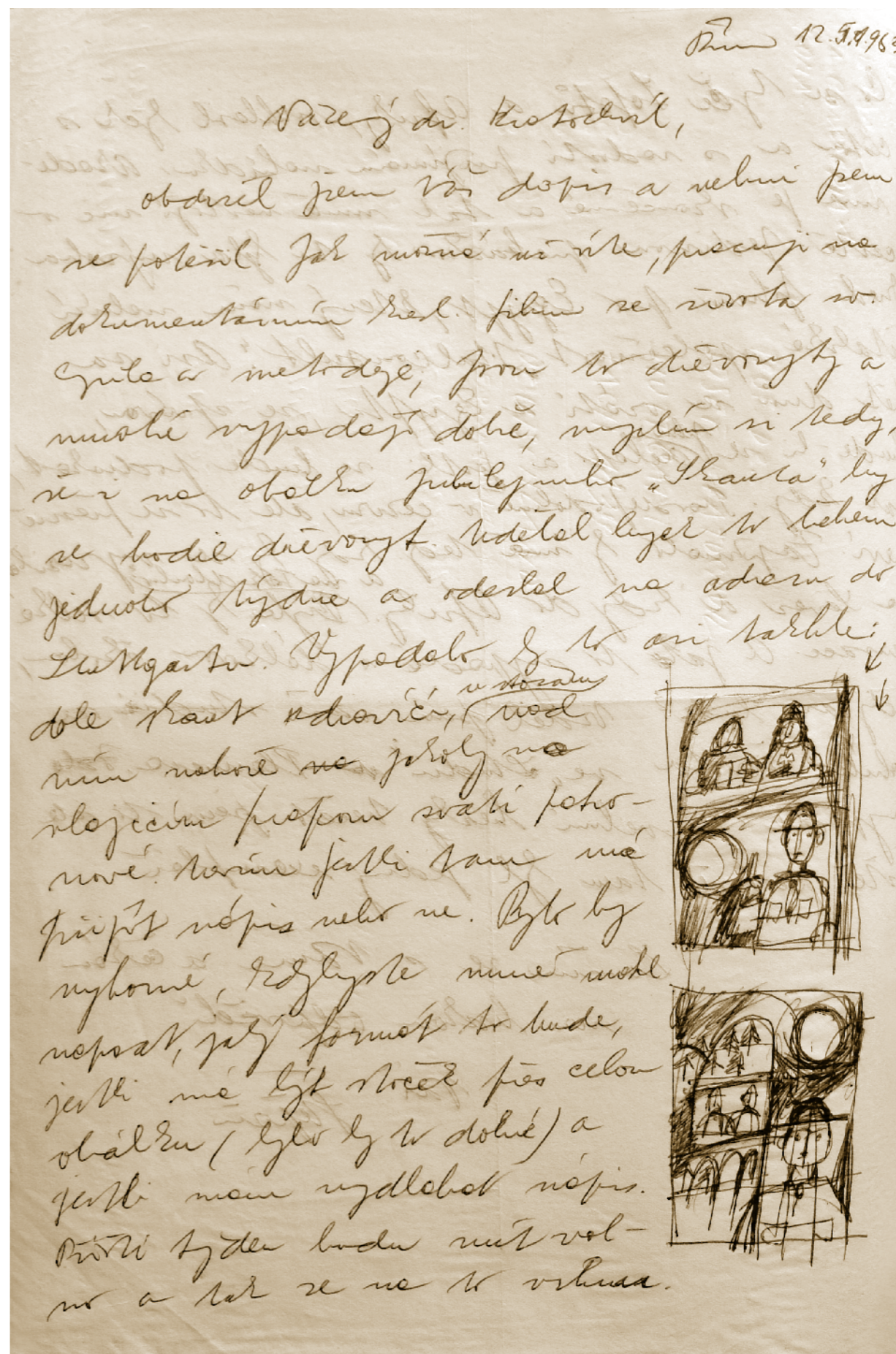
330 N. Stage Coach Lane
Fallbrook Ca 92028
Adresát:
Prof. Dr. Josef Kratochvíl

17. března 1986

Vážený a milý pane profesore,
(...) Z Curychu jsem dostal zprávu, že II. svazek památníku POSLEDNÍ POCTA konečně vyšel. (...) Nyní již pracuji na III. Svazku, do kterého bych rád zařadil dva zemřelé, které jste mně pane profesore dodal. Je to Ernst kníže Paar, který se narodil v Bechyni..., také bych potřeboval údaje o jeho studiích a podobně ... pane profesore, obětujte se a pokuste se data zjistit. ... Další případ se týká Ing. Vladimíra Aubrechta. (...) Předem Vám za všecku obětavost děkuji. Až budete číst POSLEDNÍ POCTU, jistě mi napíšete svůj posudek.

Srdečně Vám oddaný Jožka Pejskar

Jožka Pejskar,
ved. redaktor

Zpravodajec P. Alfons Věřček, agent CIC

PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ A ZPRAVODAJSKÁ SLUŽBA V EXILU

Veškeré dopisy a dokumenty jsou doslovně přepsány dle originálů
beze změny a jakékoliv úpravy obsahu, gramatiky i slovosledu.

Rád bych se věnoval době odchodu prof. Kratochvila, zpravodajského důstojníka, do exilu z pohledu OBZ, Státní bezpečnosti, důstojníků komunistické rozvědky. K tomuto pohledu máme k dispozici podklady z Archivu bezpečnostních složek ABS VHU, dále výpověď komunistického špiona v západní Evropě, který používal krycí název 13. Číslování agentů se používalo v 50. letech místo jmen krycích později používaných, informaci nám poskytl devadesátiletý bývalý agent československé komunistické rozvědky, který působil ve Vídni v oněch letech a vyjádřil se, že číslování bylo užíváno do roku 1955, poté byla zvolena krycí jména agentů. A zápis z ABS má označení VVZS I./2.odd. por. Polzor (jde pravděpodobně o špiona č. 2324, který přejímal zprávy od 13).

Vzhledem k tomu, že celá zpráva působí trochu jako „bondovka“, jsem nucen uvést srovnávací příběh dle výpovědi majora Antonína Bartoše z paraskupiny Clay Eva.

Antonín Bartoš po útěku z Československa v roce 1948 odchází do Paříže, kde si pronajímá prostory bývalého veřejného domu, který přebuduje na restauraci pro uprchlíky „Maryša.“ Schází se zde nejen bývalí zpravodajští důstojníci, ale i veškerý exil procházející Paříží. Manželka Antonína Maruška Bartošová a Antonín Bartoš pomáhají uprchlíkům, jak mohou, ubytováním, stravou, do chvíle, než se objeví jejich bývalý velitel Moravec a gen. Sergej Ingr. Oba se zeptají Antonína Bartoše, zda chce být jen hospodským, nebo zda se znovu zapojí do zpravodajské služby, s čímž samozřejmě Antonín nadšeně souhlasí.

Aby příběh byl pravá „Bondovka“, musí se též vynořit negativní živly z Východu.

Jednoho dne sedí v Maryše dva dobře oblečení páni, kteří mají dost peněz na zaplacení oběda. (Většina návštěvníků Maryši nemá peníze na jídlo a Maruška Bartošová dávájí to, co mají – hodinky a různé drobnosti, které si s sebou přinesli do exilu, ale peníze nemají.) Za těchto podmínek se velmi těžko vaří, a proto když se náhle vynoří v Maryše dva dobře oblečení hosté plní peněz, má Tonda Bartoš okamžitě jasno. Jde jistě o agenty komunistické rozvědky. Popadne kuchyňský nůž, chytí jednoho pod krkem a řekne, je mně jasné, kdo jste, buď vás tady podříznu a neštěkne po vás ani pes, nebo se dohodneme. Vy máte peníze, které pomohou uprchlíkům k přežití, my budeme dodávat falešné zprávy, a tak budou obě strany spokojené. Agenti souhlasili, že za ně bude Bartoš vypracovávat zprávy pro komunistickou rozvědku a oni budou utrácet peníze v Maryše. Zda tito dva muži přežili svoji fiktivní špiónážní činnost, nebo zda je komunistické vedení v Praze jednou popravilo za nepravdivé zprávy, nevíme. Jména agentů ani Tonda Bartoš nevěděl, nebo nechtěl vědět. Zpočátku Tonda zprávy psal sám, ale vzhledem k tomu, že to začalo být velmi náročné, požádal francouzskou zpravodajskou službu, která za něj zprávy pro komunistickou rozvědku začala vypracovávat. Systém fungoval až do odchodu Antonína Bartoše z Paříže.

Nyní k agentu chodci pracujícímu od roku 1948 pro CIC profesoru Kratochvilovi (skautskou přezdívkuu BABY) a jeho bratru Antonínovi, který se po svém příchodu do exilu v roce 1951 zapojil do práce v CIC. Příběh agenta č. 13 o bratrech Kratochvilových ve Vídni, a hlavně o naivních západních rozvědkách, jak vyznívá z výpovědi agenta č. 13 ve Vídni, vypadá jako podobný příběh Antonína Bartoše a svědčí o tom, že asi většina archivu ABS z této doby bude velmi málo hodnověrná. Spisy z výsledků západních i východních vojáků určitě neodpovídají realitě, protože buď byly vynuceny násilím, nebo bývalí zpravodajci, letci či vojáci obou dvou armád komunistický režim nemilovali a neměli důvodu uvádět pravdivé informace.

Zpráva agenta č. 13. nadřízenému orgánu v ČR

Agent č. 13 ve Vídni, který kontaktoval pátera Věřčka Alfonse, agenta západní zpravodajské služby. Ve Vídni žije jistý P. Alfons Věřček, který svého času utekl ilegálně z Piaristického kláštera v Malackách, za pomoci převaděče Lanknera-Včelky (informace od dosud neregistrovaného spolupracovníka StB – Heleny Žákové, řízené velitelem StB v Trenčíně). Věřček, řím. kat. farář, t. č. bytem Vídeň, člen Bílé Legie, úzce spolupracuje s Včelkou Lanknerem, agentem CIC. Pro Věřčka pracuje převaděč Macek.

Zpráva agenta č. 13

Přísně tajné:

Zpravodajské poznatky o P. Bohuslavu Burianovi, agentu Vatikánu v Rakousku a jeho společnících P. Alfonsu Věřčekovi, Josefu Mackovi-Schwarz a pod. Pro všeobecnou informaci – podle zpravodajských poznatků zdejšího oddělení, hlavním agentem Vatikánu ve Vídni je P. Alfons Věřček, bytem Vídeň 8, Piaristengasse Pfarre Maria Treu-Piaristenkirche/ jede k němu elektrická dráha č. 13.

Na Věřčka navazují ve Vídni všechny spojky a agenti Vatikánu při jejich ilegálních cestách z Říma a ze západních zón Rakouska do ČSR i na tzv. Zakarpatskou Ukrajinu. Jmenovaný uprchl z ČSR ilegálním způsobem, v námi přesně nezjistitelný čas, když před tím působil v ČSR v táboře Bač na Ostrově, odkud byl vybrán do přeškoleního kurzu v Malackách. Z Malacek podařilo se mu uprchnout do sv. Jána, kde se skrýl u jeptišek. Zde měl být navštíven členem Bílé Legie se kterým měl vyjednávat věci rázu protistátního.

Do Rakouska uprchl pravděpodobně sám. **Ve Vídni úzce spolupracuje Věřček se CIC Wien a je znám**

u všech ostatních agentů ve Vídni, zejména u francouzské zpravodajské služby ve Vídni a s jejími vedoucími: kpt. Rogerem a madam Anitou Moret. Nejbližším spolupracovníkem P. Věrčeka Vatikánu je právě P. Burian.

Zpráva č. 3/2928:

Asi kolem 15. 5. 1951 sešel se u P. Věrčeka s Věrčekem agent IS František Bozer. Při debatě se Věrček pochlubil, že dostal z Trenčína od prof. Solčanské dopis, ve kterém mu tato kamuflovaná sdělovala, že spojka, kterou P. Věrček poslal na Slovensko k jejím známým, nebyla dobrá, že ji podezřívá ze spolupráce s StB.

Zpráva č. 62/2923:

Podle důvěrného sdělení P. Věrčeka přišli počátkem července r. 1951 do Vídně z ČSR čtyři kněží, kteří pocházeli ze Slovenska. Větší část těchto uprchlíků v počtu osmnácti, byla zajištěna pohraničními rakouskými orgány.

Agent Helena

Předkládám osm kusů fotografií P. Věrčeka z května 1952, fotografii využiji k založení do svazků a dodám k identifikaci agentu A., k eventuálnímu použití při likvidaci Věrčeka.

Dne 23. dubna 1952 navštívil mě P. Věrček, řekl, že se mu šťastně navrátila jeho spojka z ČSR a že ji hodlá opět vyslati na Slovensko. Řekl jsem mu, že po celém toku řeky Moravy jest velká voda a že je přechod dobrý poblíže Bratislavy.

Zprávu považuji za pravděpodobnou – je možné, že toto jest opět jeden z tahů Věrčeka proti našemu agentovi. Agent byl v tomto smyslu úkolován a napomenut k opatrnosti.

Agent č.13

29. května 1952 dle sdělení Moret (francouzská zpravodajská služba) má P. Věrček agent západní zpravodajské agentury ve Vídni odjet co nejdříve do USA do státu Buffalo, mají všechno připraveno a vyřízeno.

Věrček Alfons je spolupracovníkem CIC Salzburg a sám je s řídicím orgánem několika agentů, které hodlá před svým odjezdem do USA předat CIC Salzburg, (eventuelně našemu agentu Heleně).

Zpráva: agent Helena

Bílá Legie působí v Rakousku a má vysílání pro ČSR, vysílá na vlnách 42–46 m. Hlavním úkolem Bílé Legie jest rozvrácení pracovní morálky obyvatelstva v ČSR a štvání proti komunismu. P. Alois Věrček informoval, že v poslední době uprchl z Bratislavy za hranice nějaký vyšší činitel bezpečnostních orgánů a že prý byl proto na celém StB v Bratislavě velký poplach, jelikož ho nemohou najít. Tento činitel má se již nacházet v Německu u Američanů a očekává se, že odhalí více agentů.

Zpráva jest z jednoho zdroje – hodnověrná. Vzhledem k tomu, že se nám ve spolupráci se sovětskými orgány nepodařilo zajistit Věrčeka ve Vídni, má umožněn odjezd do USA. Vysílač Bílá Legie existuje již několik roků a jejich relace jsou štvavého rázu.

Věrček se mi svěřil, že jest pověřen přímo Vatikánem přípravou k útěku inženýrů firmy Baťa v Gottwaldově a převaděčem bude Macek Josef, vulgo Schwarc. Pokud se týká odměny převaděče 1000 dolarů na osobu je odměna za převod těchto inženýrů proto tak vysoká, neboť tito převezmou sebou do zahraničí všechna technická a výrobní data firmy. Řekl jsem mu, že nechci věřit tomu, co vypráví.

1b: P. Věrček jest pověřen přímo Vatikánem akcí, během které má býti z ČSR z Gottwaldova odvedeno do Rakouska na příkaz bývalého továrníka Batě několik technických inženýrů z národního podniku Svit v Gottwaldově. Jedná se o inženýry, kteří byli za první republiky již u Batě zaměstnáni a tito inženýři mají sebou do zahraničí odvézt veškeré výrobní a konstrukční plány včetně veškerých dat.

Zpráva agent Helena:

Zjištěná místa přechodu agentů Alfonse Věrčeka, dne 2. února 1952 v 17 hodin, navštívil jsem opět P. Věrčeka, řekl mi, že již shání peníze na chystanou cestu do ČSR pro akci s Baťovými inženýry a že měl skutečně štěstí, získal od čtyř uprchlíků několik tisíc Kčs za šilinky v poměru 85:1000.

Dle jeho vyprávění jsem zjistil, že jeho spojky přechází v prostoru Drösing v Rakousku a Hohenau a severně Levaré na Slovensku. Jeho spojky, které převádějí osoby z ČSR jsou v noci opatřeny bílými prostěradly, aby nebyly spatřeny čsr hlídkami na hranicích.

Agent 13 byl poučen, aby ve styku s P. Věrčkem byl opatrný i přesto, že Věrček mu naprosto důvěřuje, neboť

nelze podeřňovati Věrčkem, ježto by mohl v budoucnu ohrozit našeho agenta, neboť Věrček jest rovněž velký intrikář a chytrý pracovník v CIC a Věrček pokud se mu podaří převod inženýrů, získá půdu pod nohama přímo ve Vatikánu.

Zvážím-li výše uvedené texty, výpovědi československých agentů komunistické rozvědky, je absurdní, že by tyto organizace, (francouzská zpravodajská služba, americká CIC, Vatikánská zpravodajská služba a další ústředny), byly natolik důvěřivé a naivní a lidé v nich pracující byli natolik mimo logické myšlení, obzvláště při začínající studené válce a několikamilionovém exodu lidí prchajících z východního sektoru, ovládaného sovětskou zpravodajskou službou i novými komunistickými zpravodajskými službami, že by dlouholetí profesionálové západních rozvědek neodhalili komunistické agenty, kteří pokud nepracovali za války v německé rozvědce či jiné nacistické organizaci a nepřestoupili do nových služeb (jako např. Max Rostock) na základě poválečného zatčení, neměli žádné zkušenosti a vědomosti, proto by těžko mohli obelstít dlouholeté profesionály ze západních rozvědek. Celé výpovědi, jak agenta Heleny, tak agenta č. 13, tím ztrácí na věrohodnosti. Opět mi to připomíná historku majora Bartoše v Paříži, tj. úkolování komunistických špiónů Antonínem Bartošem fabulacemi a smyšlenými informacemi. Může se zdát, že se příliš dlouho zabývám osobou P. Věrčeka v případě zpravodajce prof. Kratochvíla a Antonína Kratochvíla, pracovníka CIC a rádia Free Europe, ale je to nutné, aby čtenář pochopil absolutní nevěrohodnost zpráv podávaných agenty komunistické rozvědky.

Vysvětlení pojmu Veritas: „Křesťanská Akademie“

Vznik 1950. Exilový studijní, informační a dokumentační ústav s bohatou nakladatelskou produkcí náboženské a teologické literatury i beletrie, středisko katolické inteligence v exilu.

Od roku 1951 usídlený v papežské koleji pro výchovu katolických kněží „Nepomucenum“ věnovala se materiální a duchovní pomoci obyvatelům v uprchlických táborech. Významnou postavou střediska mimo jiných byl literární historik Dr. Antonín Kratochvíl pracovník CIC, jeden ze dvou Kratochvílů, o kterých hovoří agent č.13

Agent č.13

V dalším rozhovoru jsem se otázel co dělají ti dva Kratochvílovi z Brna a Věrček mi řekl, že jeden z Kratochvílů asi Antonín Kratochvíl jest zaměstnán v rádiu Free Europe v Mnichově, kam již ze svého pobytu v Brně odesílá přes Rakousko zprávy a druhý Kratochvíl že jest v západním Německu v nějakém kurzu u CIC neboť prý zanechal v ČSR skupinku, která pro prof. Kratochvíla bude dále pracovat a on má být vedoucím této skupinky.

K tomuto uvádím, že se bude pravděpodobně jednat o Antonína Kratochvíla, který před svým útekem z Brna v roce 1951 skutečně ilegálně pracoval proti ČSR a má vytvořenou skupinu osob v Brně a okolí a jest možné, že Kratochvíl tuto skupinku bude aktivovat, ovšem není-li celá tato věc nějakou vymyšlenou řečí Věrčeka – prof. Kratochvíl, který má býti ve Free Europe Radio, jest bratrem Antonína. Tento Kratochvíl se již nachází delší dobu v zahraničí a také podle získaných poznatků pracoval ilegálně proti ČSR – pozn. orgána.

Při čtení celého spisu výpovědi agenta č. 13 kolem Kratochvílů a dalších se mně chtě nechtě musí vybavit major Antonín Bartoš a jeho falešné zprávy předávané agentům komunistické rozvědky. Neustálé pletení jména, jednou je Antonín profesor, podruhé je Antonín bratr profesora, a nejzajímavější je a svědčí to o nevěrohodnosti svazků ABS z 50. let, že složku jsem náhodou našel v archivu ABS pod jménem František Kratochvíl – což byl profesor v Praze a skaut, který spolupracoval s profesorem J. K. Babym při organizování skautského protinacistického odboje a byl v roce 1942 popraven. Dále je přece absolutně nevěrohodné, aby tak zkušený hráč v rozvědce, jako byl pater Věrček – agent (dle záznamů komunistické rozvědky) – jak Vatikánu, tak později CIC, informoval otevřeně o zásadních věcech agenta č. 13, jehož totožnost musel znát nebo aspoň tušit. Pokud neznal, tak se jednalo opravdu o výjimečného agenta, vycvičeného u sovětské rozvědky, a jeho působení ve Vídni v padesátých letech muselo západním rozvědkám napáchat řadu nenahraditelných škod. I když záznamy v archivu ABS svědčí o opaku. Situace, kdy Věrček žádá agenta 13, aby pomohl dosadit na místo zastupujícího ředitele „Veritasu“ (bylo známo, že tato organizace, v letech 1952 veřejně brána jako nakladatelství a vydavatelství Vatikánu, byla spoluústřednou zpravodajské služby Vatikánu). Jak by mohl komunistický agent dosazovat do těchto míst kohokoliv? Vzniká zde otázka, zda agent č. 13 nebyl dvojitým agentem nebo zda nechtěl svojí výpovědí poškodit P. Věrčeka a další, o kterých vypovídal, v očích západních zpravodajců, kteří, jak mohl předpokládat, měli v komunistické ústředně své agenty. Toto by pak mohlo být logické.

Výpověď agenta č. 13

Agent uvádí, že pokud se týká Adama Kisiela, toto viděl na vlastní oči, avšak sám nevěří tomu, že Věřček vyprávěl o bratřech Kratochvílových, neboť Věřček nikdy nebyl ku 13. tolik sdílný, aby mu řekl takovou závažnou věc, jako je zpráva o tom, že jeden Kratochvíl má být v kurzu pro zpravodajské důstojníky CIC a že bude v budoucnu řídit zpravodajskou práci vlastní skupiny. Tomuto 13. sám nevěří. Zpráva je z 29. května 1952.

Zpráva ze 17. března 1952

Kratochvíl – čs. uprchlík z Brna, zpráva 13.

Tak jsem nezastihl P. Věřčka a proto jsem jej navštívil dne 19. března a během Vídně do Welsu, kde se nyní nachází nově zřízený americký tábor pro čs. uprchlíky. Věřček mě vyzval, abych se za Kratochvílem vypravil, že je již informoval o tom, že bych A. Kratochvíla dosadil na místo zástupce „VERITASU“ do Mnichova a Kratochvíl každopádně na toto místo reflektuje. A. Kratochvíl, bývalý redaktor z Brna se t. č. nachází v uprchlickém americkém táboře ve Welsu u Lince. Vypravím se za Kratochvílem do Welsu když pojedou na schůzku s dr. Pakelským do Salzburgu a získám bližší poznatky a eventuelně bych jej dosadil do Mnichova. Ke konci rozhovoru mě znovu prosil, abych na uvolněné místo dosadil Kratochvíla a navázal styk s jeho bratrem profesorem Kratochvílem, který se nachází ve Vídni a vyzval mě, abych Věřčka navštívil dne 15. března ve večerních hodinách. Bývalý redaktor Lidové obrody v Brně Antonín Kratochvíl, t. č. uprchlík ve Vídni jest dosud vyslýchán na CIC ve Vídni.

Bratr Antonína Kratochvíla, který se rovněž nachází ve Vídni má ilegální spojení s ČSR neboť prý měl před svým útekem do Vídně vybudovanou ilegální skupinu, kterou nyní využívá ve svůj prospěch.

Antonína Kratochvíla prostřednictvím našeho agenta dosadíme na uvedené místo zástupce „VERITASU“ v Mnichově

Každopádně dne 15. března k Věřčkovi zajdu a konkrétně vše s Kratochvílem projednám a podám zprávu. Tím si také získám velkou důvěru u Věřčka a přes něj se mohu dostat na Vatikánskou zpravodajskou službu ve Vídni. Naváží kontakt s bratrem A. Kratochvíla a odhalím co jest na tom pravdy, že má do ČSR síť a linku. Agent byl zaúkolován na schůzku s Kratochvílem a P. Věřčkem v tom smyslu, aby

A. Kratochvílovi nabídl místo v Mnichově, během rozhovoru získal další poznatky o obou Kratochvílech a zvláště vytěžil ze sítí, které oba Kratochvílové v ČSR zanechali. O Kratochvílovi je známo, podle poznatků na KV StB Brno, že skutečně v ilegálně pracoval a tohoto hodlá plně agenturně využít.

Zpráva ze 14. března 1952

P. Věřček, agent západní zpravodajské agentury ve Vídni – zpráva.

Jak jsem již v předchozí zprávě uváděl, domluvil jsem se s P. Věřčkem, že jej navštívím dne 14. března 1952 v jeho kanceláři v Paristen klášteře v odpoledních hodinách, aniž bychom byli rušeni a tak jsem tam zašel. Během rozhovoru jsme opět zavedli řeč na bývalého redaktora z Brně Antonína Kratochvíla, který se t.č. nachází ve Vídni a je dosud na CIC, P. Věřček mi řekl, že Kratochvíl má každopádně zájem na uvolněné místo v Mnichově po Vedralovi, který byl zástupcem „VERITASU“ a požadoval, abych na toto místo dosadil Kratochvíla a zdůvodňoval tím, že prý Antonín Kratochvíl v případě, že by dostal místo zástupce „VERITASU“ pro Mnichov, tak by měl stále možnost dodávat čerstvé zprávy a to jednak pro to, že Kratochvílův bratr, který jest profesorem se rovněž nachází ve Vídni a má svou ilegální linku do ČSR neboť před svým útekem z ČSR měl vytvořenou ilegální skupinu, s níž je dosud ve spojení. Dále mi řekl P. Věřček, že jest docela možné, že bratr Kratochvíla bude docházet sám do ČSR ilegálně, neboť prý shání pistoli. Doporučoval mně, abych s oběma Kratochvíli navázal co nejužší styk a tohoto styku využíval pro „VERITAS“.

Čta tyto zápisy, pokud bych byl zpravodajským důstojníkem v Československu, buď bych měl v hlavě obrovský zmatek, nebo bych musel být neustále opilý, abych zprávám věřil. To, co z toho vychází jako podstatné, je, že komunistická rozvědka v 50. letech byla asi opravdu neschopná a své zápisy stavěla na nevěrohodných informacích, které jí dodávaly západní rozvědky. Opět mi připadá absurdní, že by agent č. 13, pokud nebyl dvojitý agent, mohl dosazovat na místa v západní Evropě lidi, obzvláště Antonína Kratochvíla (bratra prof. Kratochvíla, agenta chodce, majícího svou agenturní síť v ČR, a člena CIC). Antonín byl také pracovníkem CIC, dále významným představitelem Radia Free Europe i Hlasu Ameriky, proto musel být opravdu hlídán i západní rozvědkou, jak se sám agent 13 zmiňuje ve svém zápisu o jeho výslechu na CIC.

37-118-5/5

– V úředním záznamu /Čáslavky/ o služební cestě do Stockholmu v září r. 1939 je uvedeno, že prof. Kratochvíl byl vedoucím odbojové skupiny středoškolské, která měla spojení s legačním radou Vaňkem ve Stockholmu.

300-1-3/138

– Ve spisech je založen opis přehledné zprávy o činnosti čs. mládeže v odboji proti okupantům z r. 1939.

Poslední skautský tábor v létě 1940 před zákazem skautingu nacisty

Prof. Kratochvíl Baby pozval na Moravu nejvýznamnější a nejstarší pražský skautský oddíl vedený Jaroslavem Foglarem (Jestřábem), tzv. **Dvojku**. Pouze jedenkrát v dlouhé historii Dvojky se dostali na Moravu. První táborové válečné léto má ve Foglarově zpětném pohledu trpkou příchuť „smolné“.

Tábor psanců 1940 se konal na Moravě u Oslavan na říčce Chvojnici u Ketkovic. Píše se rok 1940, nacisté vládnou Ppotektorátu Čechy a Morava a K. H. Frank zakáže české mládeži veškeré táboření – stalo se tak týden po příjezdu Dvojky do tábora na Chvojnici. Junák byl rozpuštěn v říjnu 1940.

Foglar toho roku nejede se skauty tábořit do Sluneční zátoky, ale do moravských lesů. Místo k táboření mu poradil a zajistil jeho brněnský skautský kolega a přítel Josef Kratochvíl Baby. Tábořiště bylo poblíž obce Ketkovice, asi 35 km západně od Brna. Území kolem řeky Oslavy a jejího přítoku Chvojnice bylo známým a vyhledávaným tábořištěm moravských skautů a trampských osad. Do údolí Ketkovic byla cesta velmi náročná, Jestřáb se v zápisech zmiňuje o velké vzdálenosti, nádraží v Rapoticích bylo vzdálené 8 km, a neschůdnosti terénu. Přesto všechna „ale“ mohly pražské skauty zaujmout krásné okolní lesy blízko zříceniny hradu Levnova, zvaného též Ketkovský hrad, na skalnatém ostrohu nebo živelný soutok Chvojnice s Oslavou. Louka s tábořištěm byla prostorná, měli už k dispozici i dvě hřiště. V Památníku národního písemnictví v pozůstalosti Foglara jsou deníky a kronika z tábora na Chvojnici. Myšlenky v kronice obsahují obsahují důležitý popis příjezdu 2. oddílu na Moravu a zahájení tábora. Za deštivého rána 29. června v 6 hodin dorazili do Rapotic, kde je čekal Josef Kratochvíl Baby a zajistil jim svážení kufrů z nádraží a další potřebné věci související s táborem. V neděli 30. června je postaveno 16 stanů. První zápis do táborového deníku je z noci 1. na 2. července, chlapci dokončili tábor, jehož rychlou výstavbu praktikovanou ve Sluneční zátoce zpomalovaly velké vzdálenosti, neschůdnost terénu a zejména deštivé počasí. Vztyčila se vlajka a upravil sklípek vy-

Jaroslav Foglar 1941

budovaný moravskými junáky. V prvních dvou dnech, ale i později, navštěvoval pražské skauty Josef Kratochvil Baby. V zápise ze soboty 6. července 1940 se objevují první známky Foglarovy starosti o osud tábora. Některé tábory jsou již rušeny, mám obavy, aby nebyl zrušen i ten náš. V pondělí 8. července odjel Jestřáb na návštěvu do středoškolského tábora „Oslava“. Jeho vedoucí prof. Němec (nejbližší přítel J. K. Babymu, v 50. letech vězněný komunistickým režimem) vykonal pro Foglarův tábor množství neocenitelných služeb. Vzpomínka na třináctou táborovou noc. Její tradice vznikla na Bobří řece v r. 1929 a stala se nedílnou součástí všech táborů Dvojky. O třinácté noci se předváděly veselé scény a kouzelnické triky, zpívalo se a recitovalo, předváděly se masky. (Po večeri nastává podle Mackova návrhu... – věta je nedokončena, odstavec končí v půlce stránky a další listy jsou nepopsané, následuje pouze zdravice Josefu Kratochvilovi Babymu a nadepsané datum pátek 12. července válečného roku 1940.)

Nacisté plánovali likvidovat všechny organizace a spolky, které připomínaly tradice I. republiky a vychovávaly k demokracii a vlastenecku. Jako jeden z prvních přišel na řadu Junák. Již v den zahájení 2. světové války 1. září 1939 byl zatčen předválečný starosta

Svazu junáků – skautů republiky Československé, jeden ze zakladatelů Dvojky, prof. MUDr. Josef Charvát a odvezen do koncentračního tábora v Dachau a Buchenwaldu. V létě 1940 11. července vpadla německá státní policie do skautských táborů a násilně je rozehnala. Dvojka měla štěstí, že byla na Moravě. Přišlo varování, nepodepsaný telegram: „Sbalte hned celý tábor a vraťte se do Prahy“. Následoval dopis okresního úřadu v Třebíči panu Jaroslavu Foglarovi, vedoucímu letního tábora 2. oddílu pražských Junáků na Chvojnicí, datovaný 15. července 1940, který říká, že oberlandrat v Jihlavě nevyhověl vaší žádosti na zřízení tábora u zříceniny Ketkovského hradu, provoz tábora proto zakazují a nařizují jeho vyklizení do 48 hodin. Okresní hejtmán Navrátil. Vznikl také zákaz nošení skautské symboliky a stejnokrojů, Dvojkaři se vraceli do Prahy v teplácích a trenýrkách. Vedoucí 47. oddílu Heřmánek neuposlechl rozkazu, byl ihned zatčen a domů už se nikdy nevrátil.

Posledním zápisem v kronice tábora z r. 1940 jsou dojemná slova, která vepsal Josef Kratochvil Baby, datovaná 11. července. Bratři kamarádi, v dnešní těžké době přivítala vás, Čechy, rodná vaše sestra Morava jako svoje dobré bratry. Byli jsme – my Češi a Moravané – vždy dobrými bratry a budeme jimi i v časech budoucích, nezapomeňte toho prosím nikdy.

Jsem přesvědčen, že základem Zpravodajské brigády, která má svoje kořeny v Praze u vodních skautů, jsou právě tyto události – nucený zákaz skautů Junáků nacisty a násilné rozeznání táborů. Vzhledem k tomu, že se skauti mezi sebou znali, plně si důvěřovali a dodržovali pravidla skautské cti, díky tomu mohl vzniknout tak kvalitní skautský odpor vůči represivnímu nacistickému režimu a díky jejich vlastenecké výchově ve skautských oddílech byli tito chlapi i děvčata ochotni obětovat i to nejvzácnější, svůj život pro vlast.

Jeden z členů Rychlých šípů Jindra Hojer se do místa dějiště Foglarových Rychlých šípů přestěhoval z Brna, snad je ono „Brno“ vzpomínkou na nedávný pobyt v blízkosti moravské metropole, snad šifrovaný přátelský pozdrav J. K. Babymu za tábořiště u Ketkovic. Jaroslav Foglar byl kmotrem Babymu nejstaršího syna Jiřího, který se narodil v roce 1940.

Jestřábovy přátelské vztahy s Brnem, případně Moravou, zůstaly. Párkrát přijel z Prahy Jaroslav Foglar, ale s ním otec neseděl při kávě a koňáčku, nýbrž hned vyrazili na schůzku s brněnskými skautskými Rovery, vzpomíná spisovatel Jiří Kratochvil. Jeho otec se nadále s Foglarem přátelil a přispíval do časopisu „Vpřed“ články o zvířatech a myslivosti do rubriky „Z bobří hráze“.

Pražská Dvojka vznikla v roce 1913, zakladatel byl A. B. Svojsík, společně s družinou Kamzíků a Jelenů, vytvořili oddíl s číslem 2.

Family motto:

„Blessed are those who are persecuted for righteousness' sake“

„For if any of the preachers assumed a sharper tone, he was immediately loudly denounced as preaching against individuals. Thus when they could not rebuke sins by the word of mouth, some attempted to do it in writing. But they were denounced as broadcasting lampoons.“

John Amos Comenius, Labyrinth of the World and Paradise of the Heart

„Everyone must count on human flaws, even one who has an abundance of people and pays them well. But the Scouting ideal will never tolerate opportunists and untrustworthy individuals who ultimately become pests for those entrusted to them and the organisation in its entirety. Only workers of total devotion and integrity have thus far carried the progress of our movement and brought it to ethical victory.“

Skautský vůdce, 1937

PROFESOR JOSEF KRATOCHVIL

Prof. PhDr. Dr. Ing. Josef Baby Kratochvil KCM (Jiří Jemar) – university professor, Senator, researcher, traveller, Scout, intelligence officer, photographer and writer – the author of numerous publications and books of travel for youth. Founder of Czech Schools Abroad, dean of the Ukrainian Free University in Munich (Pragensis), member of the Council of Free Czechoslovakia, Minister of Education of the Czechoslovak government-in-exile, Honorary Citizen of the Statutory City of Brno, etc.

Born at midnight between December 31, 1914 and January 1, 1915 to Christian philosopher PhDr. Dr. Josef Kratochvil and Anežka from the family of the Barons von Honl.

His father, a privatdozent of philosophy and theology at Charles University in Prague, was loyal to the family motto all his life. He was a co-worker of President T. G. Masaryk and together with the writer Karel Čapek co-founder of the League for the Protection of Jews (he assumed presidency of the League after Čapek died), which proved fateful for him as he died under interrogation by the Gestapo in 1940. He was a relative of General Jan Kratochvil, commander of the 1st Czechoslovak Army Corps in the USSR.

The grandfather of Josef's mother Anežka (the great-grandfather of Josef Baby Kratochvil), PhDr. Ing. Antonín Honl (* February 3, 1819, + September 17, 1886), was from April 1, 1850, the director and administrator of the Zbýšov coal mines – Rahn's mining association "God's Love" and other enterprises.

Antonín Honl invented and built air vents in shafts, introduced improvements making miners' work easier, degasified shafts, built the deepest shafts in the Austro-Hungarian Monarchy, coking plants, etc. After the Müller Brothers' mining association ceased operation, he assumed management of the new Viennese "Innerberg Mining Company" on July 1, 1869, and became its general director and inspector for the Teschen and Styria regions.

Mining saw a major boom and the whole region flourished under his presidency. New shafts, roads, the Brno-Rosice railway and sidings for the shafts were built; the number of mines grew, followed by a population increase. Antonín had sympathy for the social circumstances of workers and built homes for miners, schools, etc. After being elected as mayor of the town of Zbýšov, he built a school, church and parish house – with major financial contributions from the Rahn and Müller brothers. He was elected as member of the Provincial Parliament but passed his seat to Count Belcredi of Lösch and continued to help miners. He was nicknamed The Philanthropist.

Antonín's son (brother of J. B. K.'s grandmother, Therezie Helena Honlová Simonidesová), univ. prof. MUDr. Ivan Honl, was a Czech bacteriologist, from 1905 director of the Pasteur Institute and from 1919 professor at Charles University in Prague. He was the Dean of the Faculty of Medicine of Charles University for two terms, and then, until his death, the Superintendent of the Institute of Bacteriology and Serology. It was at his instigation that the Masaryk League against Tuberculosis was founded; he also contributed to the establishment of convalescent homes for tuberculous patients and introduced a successful treatment for varicose ulcers. He isolated a raw antibiotic which was then used as a fundamental medicine in World War II (later replaced by penicillin); it was thanks to his discoveries that Czech science found the very first practical application for antibiotics. He was a personal friend of President Masaryk. Ivan Honl was the owner of the Běloves Spa near Náchod where he successfully treated rheumatism, gout, sciatica, female reproductive system diseases and vascular diseases.

The story of all ten children of the Honl family was one of major achievements in the footsteps of their father Antonín Honl, "the philanthropist", who seemed to predestine them and confer an obligation on all the generations to come.

The grandfather of J. B. K., husband of Therezie Helena Honlová, Professor Jaroslav Simonides born in Třebíč, a prominent physicist, was the headmaster of a grammar school in Příbor, renamed the Masaryk Grammar School after the founding of Czechoslovakia. He was the first mayor of the town of Příbor after 1918 and a frequent visitor to President Masaryk.

His brother Alois Simonides was the first mayor of Prague in 1918, co-founder of the National Socialist Party (together with the Young Czech Party member Klofáč, founder and general director of the General Sickness Insurance Company).

A brother of Jaroslav Simonides served as a dean in the parish of Tvarožná near Brno.

Another brother was a priest in Jamné.

This brief look into the history of the family reveals that the life paths of all the children were drawn rather clearly. Josef Baby Kratochvil was obliged to live up to the legacy of his ancestors through honest and intensive work.

Josef was born in Pozořice near Brno into the domain of the Princes of Liechtenstein but the family lived in the centre of Brno – at what is today Šilingr square – on one floor of the then Municipal Court (today's Hotel Comsa – a plaque commemorating professor Josef Kratochvil can be found on the building today). During World War I the family moved from Brno to Pozořice, to the sister of Josef's mother, the wife of Hnyk, the farm and forest manager at the mansion of the Princes of Liechtenstein. As an excellent expert and manager, uncle Hnyk was for some time the administrator of the neighbouring mansion in Tvarožná, held by the counts of Belcredi. He acquainted Josef with his colleague Josef Žalman, director of the Princes' forestry, who as an employee of the princely family lived in the villa of the Princes of Liechtenstein in Pozořice (today's Malé Lipky street No. 146). Josef often visited him there (the villa is now owned by the Kratochvil family). As a gamekeeper and writer, Žalman had a positive influence on little Josef.

In later years Josef Žalman made written comments on the texts published by Baby).

P. M. Simonides was the spiritual brother of Anežka's father in the nearby village of Tvarožná, which was an additional guarantee that the young mother would survive the hardships of war.

Josef spent his early years under the influence of his father, the philosopher Josef Kratochvil; he lived in the company of priests, bishops, abbots, university professors, politicians, writers, artists, etc. They were people like Karel Čapek, Jan Zahradníček and Alice Masaryková. Together with his father, he even visited Tomáš Garrigue Masaryk, the President Liberator, whom his father greatly esteemed. Josef the father was also Masaryk's student at Charles University – the first republic did not recognise foreign doctorates and so the philosopher graduated from Charles University to obtain a new doctorate, one Czechoslovakia would accept. In his philosophical views he opposed President Masaryk. He founded the Masaryk Library in the then Provincial and University Library in Brno where he was the chief librarian.

Josef sr. co-founded the Trade Union of Teachers, the People's Party and the Eagle association – both together with Monsignor Šrámek (later Prime Minister of the Czechoslovak government-in-exile during World War II), another prominent figure his son had the opportunity to meet (the archive at the Eagle headquarters in Brno still contains photographs of Monsignor Šrámek with Josef the philosopher and his little son riding in Šrámek's car to visit the bishop at the Petrov cathedral).

Josef the father brought his son to the Scouts early in his childhood, during the Eagles' festival in 1922 (Josef's mate from the Scouts, Velen Fanderlík, later illustrated his youth books). Josef also took part in the First

Slavonic Jamboree in Prague where he befriended A. B. Svojsík. As a reporter for the Brno press, he attended the 4th World Scout Jamboree in 1933 in Gödöllő, Hungary, where he met Lord Baden-Powell, the founder of the Scouting movement.

(From a text on the surname of philosopher Kratochvíl: after completing his Roman studies at the Gregorian University, the accented "v" in his name was changed to a simple "i" in his Roman doctorate, and the philosopher accepted this renaming from the influential university of worldwide reputation. From 1904 onwards he used the form "Kratochvil". Many are still confused by this change, which found its continuation in his sons. Many documents, especially military and official, still bear the accented "v". This helped professor Josef Baby Kratochvíl, the philosopher's son, escape the attention of the Defence Intelligence Service – see the ABS archive).

There were some other important personages around the father-philosopher who had a major influence on Josef's life story and attitudes. For example, his father taught František Tomášek, the future Cardinal.

Josef completed grammar school in Brno, then the Teachers' Institute and the Armed Units School in Vyškov and Hranice na Moravě, followed by studies at Masaryk University where he attended the lessons of Uher, Chlup and Chmelař – in philosophy, pedagogy and history of art. He also studied at the Faculty of Forestry at the University of Agriculture in Brno under prof. dr. Emil Bayer.

Josef was a leading figure in the scouting movement in Brno from his youth and became the leader of the Christian-oriented scouts in Moravia. He worked with prof. František Němec – Scout Chief, JUDr. Velen Fanderlík – founder of scouting in Moravia, and Jaroslav Foglar "the Hawk". The Hawk later became the godfather of Josef's first son, Jiří. J. B. K. became a renowned author of specialised publications on scouting and youth literature.

In 1938, during military service, he was transferred to Transcarpathian Ruthenia: core unit – 4th company of armoured cars, armoured regiment 2, as a squad commander.

He took part in the fighting with the Hungarians. Placed on permanent leave on 31 March 1939 (Decree of the Ministry of National Defence file No. 437, main staff – military deed.)

After the German occupation Josef joined the Nation's Defence, co-founded in Brno by his cousin, Staff Captain Jaroslav Gardavský-Honl, together with General Všeticka (Both General Všeticka and Staff Captain Gardavský, were subsequently arrested by the Gestapo and executed in Berlin in 1942).

I had the opportunity to speak with Mrs Všeticková, the General's wife, who remembered J. B. K. and liked to recall their encounters during and after the war.)

J. B. K. was also active during the war in the scouts' Intelligence Brigade No. ZB/33135.

After 1948, the archives of State Security had two professors Kratochvíl, assuming they were a single person – one living in Prague (František Kratochvíl, arrested by the Gestapo and executed in Berlin), the other in Brno (Josef Baby Kratochvíl). Both worked with young people in Junák-Scouts.

After the Scouts were banned by the Nazis, J. B. K. used the Intelligence Brigade to maintain connection between Prague and Brno scouts.

In late 1944 or early 1945, at the request of his relative Jan Kratochvíl, Josef joined and actively operated in the Hybeš Partisan group during its transfer from the Protectorate via Slovakia to the USSR where he joined the 3rd battalion of the 1st Czechoslovak Tank Brigade, fighting its way through to Moravská Ostrava in what was a major tank battle. Josef retired from the army as Junior Lieutenant.

After the liberation he returned to Brno, to continue his pre-war studies at Masaryk University and obtain degrees in philosophy, pedagogy and history. He also completed his education as a forestry engineer at the University of Agriculture. He continued his active work with the scouts.

Josef resumed his intelligence work in exile in 1951 under the command of General František Moravec.

(According to his spoken account and the account of Jiří Ingr, the son of General Sergej Ingr, his co-worker in exile, paratrooper from the Carbon group František Bogataj came to the training centre in the western zone of Germany as the training commander, and from Paris arrived Major Antonín Antonín Bartoš – a paratrooper from the Clay-Eva operation, Josef's friend and co-worker.)

From 1948 onwards, Josef operated as an "agent-walker", returning regularly to Czechoslovakia without any permanent placement in the western zone up until 1951.

He camouflaged his operation by professional research in the Bohemian Forest and the Lednice area – at the latter place under the protection of Professor Emil Bayer, the head of research in Lednice. His working to-

gether with Professor Bayer goes back to his studies at Masaryk University and the University of Agriculture. This is documented by the following extract from a text:

Nature research at the biology station of Brno universities in Lednice in the years 1946 to 1950

Under the guidance of prof. Dr. Emil Bayer, vice-chancellor of the University of Agriculture and Forestry (the maiden name of Kratochvíl's mother was Bayer) and head of the biology station of Brno universities in Lednice, teacher-specialist Josef Baby Kratochvíl conducted mainly ornithological research and provided reports on his findings to the head of the station. The enclosed certificate shows how highly prof. Dr. E. Bayer, a true expert in his field, appreciated Kratochvíl's work. Dr. J. Scholz, head of the Mendeleum institute in Lednice, a scholar who had travelled all over North America, liked to use the experience and findings of teacher-specialist J. B. K. in his work at Mendeleum. ...

J. B. K. left the country for good after "agent-walker" Dvořáček was arrested in Prague on March 14, 1950. In January 1952 he attempted to visit Czechoslovakia for the last time as an "agent-walker". However, due to an extensive network of agents-provocateur and surveillance over his flat in Brno from which he had planned to take his family into exile, he left together with his younger brother, the broadcaster Antonín Kratochvíl (later a CIC officer and worker for Radio Free Europe and the Voice of America) to the western zone of Vienna to work only abroad (there is a version of his memoirs in which he claims there was one more night drop to deploy him in communist Czechoslovakia; he allegedly saw his new-born son Jan amidst carers from the institution where he was being brought up, but this is unfounded information which cannot be taken seriously).

Josef's wife was arrested. After fleeing Czechoslovakia forever, he left two children in Brno – Jiří (the future writer Jiří Kratochvíl) and Josef (the future photographer Jeff Kratochvíl), plus one unborn child wife, and born he was – in the middle of an interrogation. He was named Jan (the future sculptor and founder of the Museum of Exile in Brno), after General Jan Kratochvíl. When the child was born, it was placed in a reformatory institution for the children of enemies of the communist regime. In the children's homes where he grew up, Jan was visited by his relative, General Jan Kratochvíl. Being childless himself, the general became a surrogate father to the young boy. Jan believed until the 1970s that the general was his father. His mother never denied this and father's relatives assured him it was true. Little Jan was also visited in the institutions by his great-uncle MUDr. Vladimír Honl, the last owner of the Běloves Spa before nationalisation. He and the General had a profound influence on the boy.

The sons spent their adolescence separated – Jiří at his grandparents on his mum's side who told the boy that she was away because she was a long-term invalid. Josef was placed with his father's sister and the youngest son Jan in reformatory institutions.

Two sons of J. B. K., Jiří and Jan, followed their father's example when they reached adulthood by joining the anti-communist resistance.

In exile – Paris and Germany and, subsequently, the United States, Josef Baby Kratochvíl worked with Major Antonín Bartoš (from the Clay-Eva operation).

After General Moravec dissolved the Czechoslovak intelligence organisation in exile, J. B. K. entered US Army Intelligence Corps in Germany and worked in refugee camps, taking care of Czechoslovak refugees.

He also participated in the founding of the Masaryk University in exile. Together with Alice Masaryková and other willing exiles, he founded the Czechoslovak distance learning schools all over Europe, Scandinavia and overseas, with financial and organisational assistance from Norway through Czech exile Anna Kvapilová (a secretary at the Czechoslovak distance learning school in Norway). Distance learning schools were intended for the children of Czechoslovak refugees to keep them in touch with their mother tongue and the history of their home country.

Czechoslovak distance learning schools had huge difficulties with some influential fellow exiles who claimed that Czech children should become assimilated and forget their mother tongue.

There were obviously exceptions, especially among convinced patriots who believed they would come back home after the US Army helped overthrow the communist regime. Their correspondence with Professor Kratochvíl is a source of information on Czechoslovak distance learning schools and their founder, Professor Kratochvíl.

Josef Baby Kratochvíl worked selflessly for Czechoslovak exiles and immigrants, mainly their children, leading them to patriotism. In addition to establishing schools and Czechoslovak distance learning schools all over

the world, he worked together with Major Velen Fanderlík and other patriots in setting up scouting camps. He was also a traveller, writer, university teacher (lecturing ethnopsychology at the Faculty of Agriculture of Hohenheim University, sociology at Stuttgart University, for several terms he was the Dean of the Faculty of Arts of the Ukrainian Free University in Munich, lecturing on philosophy and history). As a scientist he began his exploration journeys in 1959 beyond the Polar Circle and to the Kalahari and Namib desserts. His main research was aimed at the sociology of herd animals but also sociology of the Sami people and the San people. He was a management member at the Norwegian Polar Institute and worked at a biology station of the Oulu University in Finland.

In spite of this all, he suffered all his life from the thought that he had left his wife and three children back at home.

He left numerous archives – for example, at the Ukrainian Free University in Munich and other universities, at the Stuttgart Municipal Library, among exiles all over the world, etc.

These archives include an extensive correspondence from which we tried to carry over at least some fragments to our book to tell more about the work of J. B. K. for our homeland.

We are enclosing with the letters at least some basic information about the people he corresponded with. Josef's co-operation with the US intelligence service (we do not have access to this data), Radio Free Europe, etc. would fill a whole new part of the text.

We should not omit the work Josef and his brother Antonín did for Jožka Pejskar on "The Last Journey". The Kratochvil brothers did not want their personal details mentioned in the book, so Jožka Pejskar at least made a note on the cover flap of volume 1:

In conclusion, I would like to thank all those who helped me write this book, especially the surviving family members of deceased exiles for assisting me in complementing the personal details of their relatives. I would like to specifically name and acknowledge the following: Karel Drážďanský, Libuše Drobílková, Dr. Zdeňka Fischmanová, Mirko Janeček, Josef Josten, Dr. Antonín Kratochvil and Dr. Josef Kratochvil.

This is very consistent with Josef's nature: work is more important than vocabulary entries and we are still alive so why bother: Our Lord can see what we've done.

It is far beyond the scope of the book to provide more information about the intelligence work for General Moravec, the CIC, work in refugee camps, research and travels, work as a university teacher in Munich, in Stuttgart, Hohenheim and the United States of America, teaching at secondary schools for German children, etc.

It is hard to believe that a single person could do so much work during his lifetime but the family tradition shows that this is not impossible.

I know from his account that he was always very impressed by how hard his father the philosopher, his grandfather and great-grandfather could work and that he felt this as something of a pressure which drove him forward.

Any research work aimed at capturing his extensive work and correspondence all over the world – with politicians, co-workers from the Czechoslovak distance learning schools, scouts, Eagles and other compatriots, would fill dozens of books, for which there will never be enough money and time.

Records show that J. B. K. received dozens of letters from all over the world every day from 1951 to 1989 – from the community of researchers and private individuals, from those who had fled communism – and he never turned his back on anyone.

Any recipient would need several assistants only to read such a volume of mail. We do not know how he managed it. The results are what really matters.

Only a minor mention is made of Professor Kratochvil in the book of Jiří Gruntorád and a collective of authors, *Tribute to Anna Kvapilová* – and yet Josef was the main initiator, co-founder and head of the distance learning school in Norway. The book contains his photographs without any explanatory legend. This is probably because Jiří Gruntorád did not have access to the archive of the Czechoslovak Distance Learning School in Norway and Mrs Kvapilová did not inform him correctly while she was alive.

It is also worth mentioning that J. B. K. worked together with Arch-abbot Anastáz Opasek of the Order of Saint Benedict and French General Jules Flipo and his daughter Zdenka who helped refugees from Czechoslovakia integrate in Western Europe. General Flipo issued French passports to political refugees.

J. B. K. was also a noted animal psychologist and ethologist. He was influenced by his friend, Konrad Lorenz. He climbed mountains with his friend Reinhold Messner – obviously those he could manage at this age.

Messner dedicated to him one of his key books in which he describes their encounter. Josef worked with former soldiers of the Czechoslovak army-in-exile. Together with Major Antonín Bartoš, he became a member of the Provisional Government of Czechoslovakia (in exile) consisting of former soldiers and members of Czechoslovak Parliament from the period before the communist coup d'état.

He wrote and published dozens of publications and textbooks for Czech schools in exile. Velen Fanderlík appointed him as the European chief of Scout-Junák in exile. Josef worked with and provided financial support to refugees' children until the end of his life. He distributed his publications and textbooks free of charge to those in need.

He died in 2001 in German exile.

Unfortunately many important documents, books and small items were stolen and destroyed in the clearing of his modest flat overflowing with books, archives, research documents and finds.

President Václav Havel awarded Josef Kratochvil the Czech Medal of Merit First Class and the city of Brno awarded him Honorary Citizenship.

Junák Fatherland Cross 1939–1945

Commemorative badge of the Union of Liberated Political Prisoners and their Survivors No. 1615

Commemorative badge of 2nd National Resistance No. 6213

St Wenceslas Medal "Knight of the Golden Cross"

Order of the Honourable Lily in Shamrock

Medal for Merits 1st class

Order of M. R. Štefánik in exile

Thanks and credit of the Minister of Defence for participation in the fight for liberation No. 86180

Veterans of Foreign Wars of the United States

Medal of Honor of our Order

Svojsík medal

Order of Silver Arrow

Bibliography: Stateční hoši, Rok junáků, Mezi Junáky, Povídky našeho lesa. Bubák a Mulena, Lovík bystré oko, Hrdinové největší, Káča z obory, Příhody našich zpěváků, Kuhuk chvojnický výr, Malý slovník stop, Ovoce, Ptačí melodie, Kniha o životě zvířat, Ptáci, Král motýlů, Bajky a povídky z přírody, Cesta kolem světa za dvě hodiny, Špačci trystramovi na Masadě, Černohřbet, Kožošek,.

Travel reports: Sám v poušti Kalahari, Na skandinávských fjelech a fjordech, Africkou pouští a pralesem, Poutník a biolog v Izraeli, V zemi ohně a ledu.

Specialised publications of the Czechoslovak Distance Learning School: The Problem of Animal Psychology and Animal Sociology; John Amos Comenius and Modern Pedagogy, H. S. Skovoroda-J. A. Comenius – T. G. Masaryk (co-authors); spelling book At Home and in School; reading-book My Homeland Vol. 1; history textbook My homeland Vol. 2; geography textbook My Homeland Vol. 3; history of literature and language My Homeland Vol. 2 part 3.

Educative works on animal psychology and animal sociology: Reinen; Zoopsychologie a zoosociologie (Animal Psychology and Animal Sociology); Neue vom Geruchsinn der Reitere; Reinen hormone; Pohledy psychologické a sociologické na život Laponců (The Life of the Sami People from the Psychological and Sociological Perspectives); Historické a ethosociologické i psychologické aspekty života Křováků (Historic, Ethosociological and Psychological Aspects of the Life of the San People); Mezi Laponci (Among the Sami People); Somatopsychologické problémy života Křováků a Hottentotů (Somatopsychological Problems of the Life of the San People and the Hottentots); Orientierung der sg."primitiven Menschen" in Zeit und Raum, Betrachtungen über das Naturvolk und Leben der letzten Nomaden Europas, Neuro-Ethologie, Psychologie und Soziologie der nomadischen Naturmenschen: der Laponen des hohen Nordes und der Buschmänner in der Wüste Kalahari.

Magazines edited: Katolický skaut, Filosof, Ethologie, Skaut exulant, Čs. Skaut -junák v zahraničí.

Magazines to which Josef Kratochvil contributed: Anděl strážný, Malý čtenář, Rajska zahrádka, Radost, Svítání, Květy mládí, Zvonky, Katolický skaut, Mladý hlasatel, Orlík, Hlasatel in Chicago, Stráž myslivosti, Československý ornitolog, Polarboken- sborník Norských polárníků, etc.

PROFESOR *J. K. Babý*
JOSEF KRATOCHVIL

Autoři: Jan a Sabina Kratochvilovi
Úprava úvodního textu autora Blanka Kostřicová Honlová
Jan Kratochvil text, výběr a skladba dokumentů
Grafická úprava: Sabina Kratochvilová a Pavel Brabec
Korektura textu: Jana Reichel
Sazba: Petit – grafické studio s. r. o.
Tisk: Tiskárna Didot, spol. s r. o.

© Jan a Sabina Kratochvilovi, 2016
© ÚSTAV K2001, z.ú., 2016
© Muzeum českého a slovenského exilu 20. století
602 00 Brno, Štefánikova 93/22, Česká republika, Evropa, 2016

Publikace slouží jako doprovodný katalog k výstavě o 1. čs. armádním sboru v SSSR.

